

ใบรับรองวิทยานิพนธ์
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (พัฒนาสังคม)

ปริญญา

พัฒนาสังคม

โครงการสหวิทยาการระดับบัณฑิตศึกษา

สาขา

ภาควิชา

เรื่อง ทักษะคิดต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของวัยรุ่น : กรณีศึกษานักเรียน
มัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดชัยภูมิ

Adolescents' Attitudes on Premarital Sex : A Case Study of High School
Students in Chaiyaphum Province

นามผู้วิจัย นางสาวสุรีย์พร เกลียวจิตติกุล

ได้พิจารณาเห็นชอบโดย

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อรพิน สติรมน, Ph.D.)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นาวาอากาศโทหญิงงามลมัย ผิวเหลือง, ปร.ด)

ประธานสาขาวิชา

(รองศาสตราจารย์สิริกร กาญจนสุนทร, วท.ม.)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์รับรองแล้ว

(รองศาสตราจารย์กัญญา วีระกุล, D.Agr.)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่ ..... เดือน ..... พ.ศ. ....

วิทยานิพนธ์

เรื่อง

ทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของวัยรุ่น : กรณีศึกษานักเรียน
มัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดชัยภูมิ

Adolescents' Attitudes on Premarital Sex : A Case Study of Students
A High School in Chaiyaphum Province

โดย

นางสาวสุรีย์พร เจริญจิตติกุล

เสนอ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
เพื่อความสมบูรณ์แห่งปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (พัฒนาสังคม)

พ.ศ. 2553

ลิขสิทธิ์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

สุริย์พร เถลิวาจิตติกุล 2553: ทักษะคิดต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของวัยรุ่น : กรณีศึกษานักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดชัยภูมิ ปรินญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (พัฒนาศึกษา) สาขาพัฒนาศึกษา โครงการสหวิทยาการระดับบัณฑิตศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: ผู้ช่วยศาสตราจารย์อรพิน สติธรมน, Ph.D. 109 หน้า

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับทักษะคิดต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส การอบรมเลี้ยงดู การสนับสนุนเรื่องเพศจากเพื่อน และศึกษาเปรียบเทียบทักษะคิดต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของวัยรุ่น จำแนกตามข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล การอบรมเลี้ยงดู และการสนับสนุนเรื่องเพศจากเพื่อน กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา คือ เด็กนักเรียน จำนวน 316 คน ที่มีอายุ 15-18 ปี ซึ่งกำลังเรียนอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายชั้นปีที่ 4-6 ของโรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดชัยภูมิ ปีการศึกษา 2553 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติพรรณนา ทดสอบสมมติฐานด้วยการทดสอบแบบที การวิเคราะห์ความแปรปรวน และทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ กำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีทักษะคิดต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสอยู่ในระดับไม่ เห็นด้วย ได้รับการอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบประชาธิปไตย และแบบเข้มงวดอยู่ในระดับปานกลาง ได้รับการอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบปล่อยปละละเลยอยู่ในระดับน้อย สำหรับการสนับสนุนเรื่องเพศจากเพื่อน พบว่ากลุ่มตัวอย่างได้รับการสนับสนุนเรื่องเพศจากเพื่อนอยู่ในระดับน้อย และจากการทดสอบสมมติฐานพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศ อายุ และชั้นปีที่ศึกษาต่างกัน มีทักษะคิดต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนนักเรียนที่มีบิดามารดามีสถานภาพสมรส อาชีพ และระดับการศึกษาต่างกัน มีทักษะคิดต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสไม่แตกต่างกัน นอกจากนี้ยังพบว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบเข้มงวด และแบบปล่อยปละละเลยต่างกัน มีทักษะคิดต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบประชาธิปไตยต่างกันมีทักษะคิดต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสไม่แตกต่างกัน สำหรับการสนับสนุนเรื่องเพศจากเพื่อน พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการสนับสนุนเรื่องเพศจากเพื่อนต่างกันมีทักษะคิดต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ลายมือชื่อนิติ

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

Sureeporn Chaleowjittikul 2010: Adolescents' Attitudes on Premarital Sex: A Case Study of High School Students in Chaiyaphum Province. Master of Arts (Social Development), Major Field: Social Development, Interdisciplinary Graduate Program. Thesis Advisor: Assistant Professor Orapin Stiramon, Ph.D. 109 pages.

The purposes of this study were to examine adolescents' attitudes on premarital sex, their upbringing stycs, the level of peer support towards sex issues, and to compare adolescents' attitudes on premarital sex according to personal factor, family upbringings and the level of peer support towards sex issues. The sample consisted of 316 Chaiyaphum students between the ages of 15-18, also attending grades 10-12. The data was collected using questionnaires and subsequently analyzed by way of descriptive statistics. The statistics used for analysis were percentage mean, standard deviation, t-test, One-Way ANOVA, multiple comparisons by scheffe's test with a significance level set at 0 .05

The results show that the sample group holds a predominately disapproving attitude towards premarital sex. It was found that most of the students were raised up under moderate levels of , democracy and strict upbringing and low level of laissez-faire upbringing. The results also show low level of peer support towards premarital sex in the sample group. It was also found that students with different age and sex differed in their attitude towards premarital sex, while students whose parents differed in occupation, level of education, and marital status showed no significant difference in their attitude towards premarital sex. Moreover, the results revealed that students brought up under different level of laissez-faire and strict upbringings differed in their attitudes towards premarital sex, while no significant differences in attitudes towards premarital sex were found in students raised up under different level of democracy. Lastly, it was found that students who received different levels of peer support differed in their attitude towards premarital sex.

Student's signature

Thesis Advisor's signature

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความกรุณาอย่างสูงยิ่งของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อรพิน สติรมน อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นาวาอากาศโทหญิง ดร. งามลย์ ผิวเหลือง อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม รองศาสตราจารย์ ดร.นาถ พันธมุนาวิน ประธาน การสอบ และศาสตราจารย์ ดร. ดิเรก ฤกษ์หรรษา ผู้ทรงคุณวุฒิ ที่กรุณาให้คำปรึกษา ให้คำแนะนำ ตลอดจนให้ความช่วยเหลือ ตรวจสอบ แก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ เพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์นี้มีความ สมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบคุณนักเรียน โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายแห่งหนึ่งในจังหวัดชัยภูมิทุกท่าน ที่ได้ กรุณาสละเวลาตอบแบบสอบถาม เพื่อให้การทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้สมบูรณ์ และขอขอบคุณพี่ๆ เพื่อนๆ น้องๆ ที่ศึกษามาด้วยกันคอยให้ความช่วยเหลือในช่วงของการศึกษาค้นคว้าคิดตลอดมา

ขอขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชา รวมถึงผู้เขียนตำรา เอกสาร บทความต่างๆ ที่ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าและนำมาอ้างอิงในงานวิจัยครั้งนี้

คุณค่าอันพึงมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดา มารดา ครู อาจารย์ และผู้มีพระคุณทุกท่าน

สุริย์พร เกลียวจิตติกุล

สิงหาคม 2553

สารบัญ

หน้า

สารบัญตาราง	(3)
บทที่ 1 บทนำ	1
ความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
ขอบเขตของการวิจัย	2
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
สมมติฐานการวิจัย	3
นิยามศัพท์	3
บทที่ 2 การตรวจเอกสาร	6
แนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติ	6
แนวคิดเกี่ยวกับวัยรุ่น	15
แนวคิดเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส	21
แนวคิดเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดู	25
แนวคิดเกี่ยวกับการสนับสนุนทางสังคม	29
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	33
ตัวแปรที่ศึกษา	36
กรอบแนวคิดในการวิจัย	37
บทที่ 3 วิธีการวิจัย	38
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	38
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	41
การวัดตัวแปร	41
การทดสอบเครื่องมือและหาค่าความเชื่อมั่น	44
การเก็บรวบรวมข้อมูล	45
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้	45

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิจัยและข้อวิจารณ์	46
ผลการวิจัย	46
ข้อวิจารณ์	75
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	81
สรุปผลการวิจัย	81
ข้อเสนอแนะ	84
เอกสารและสิ่งอ้างอิง	86
ภาคผนวก	93
ภาคผนวก ก แบบสอบถามเพื่อการวิจัย	94
ภาคผนวก ข ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม	104
ประวัติการศึกษาและการทำงาน	109

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	ระดับชั้น ห้องที่เรียน จำนวนประชากร และขนาดตัวอย่าง	39
2	จำนวนและร้อยละของวัยรุ่น จำแนกตามข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล	47
3	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และระดับของการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตยของวัยรุ่น	50
4	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และระดับของการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดของวัยรุ่น	52
5	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และระดับของการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยของวัยรุ่น	54
6	สรุปค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการอบรมเลี้ยงดูของวัยรุ่น	55
7	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และระดับของการสนับสนุนเรื่องเพศจากเพื่อนของวัยรุ่น	56
8	จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และระดับของการมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของวัยรุ่น	58
9	เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ของทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของวัยรุ่นจำแนกตามเพศ	60
10	จำนวน ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของวัยรุ่น จำแนกตามอายุ	61

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
11	วิเคราะห์ความแปรปรวนของทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของวัยรุ่น จำแนกตามอายุ	61
12	เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส จำแนกตามอายุของวัยรุ่นเป็นรายคู่	61
13	จำนวน ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของวัยรุ่น จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา	62
14	วิเคราะห์ความแปรปรวนของทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของวัยรุ่น จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา	62
15	เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของวัยรุ่น จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษาเป็นรายคู่	63
16	จำนวน ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส จำแนกตามสถานภาพสมรสของบิดามารดา	63
17	วิเคราะห์ความแปรปรวนของทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของวัยรุ่น จำแนกตามสถานภาพสมรสของบิดามารดา	64
18	จำนวน ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของวัยรุ่น จำแนกตามอาชีพของบิดา	64
19	วิเคราะห์ความแปรปรวนของทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของวัยรุ่น จำแนกตามอาชีพของบิดา	65
20	จำนวน ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของวัยรุ่น จำแนกตามอาชีพของมารดา	65

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
21	วิเคราะห์ความแปรปรวนของทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส ของวัยรุ่น จำแนกตามอาชีพของมารดา	66
22	จำนวน ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของทัศนคติต่อการ มีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของวัยรุ่น จำแนกตามการศึกษาของบิดา	66
23	วิเคราะห์ความแปรปรวนของทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส ของวัยรุ่น จำแนกตามระดับการศึกษาของบิดา	67
24	จำนวน ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของทัศนคติต่อการ มีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของวัยรุ่น จำแนกตามการศึกษาของมารดา	67
25	วิเคราะห์ความแปรปรวนของทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส ของวัยรุ่น จำแนกตามระดับการศึกษาของมารดา	68
26	จำนวน ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของทัศนคติต่อการ มีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของวัยรุ่น จำแนกตามการอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศ แบบประชาธิปไตย	68
27	วิเคราะห์ความแปรปรวนของทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส ของวัยรุ่น จำแนกตามระดับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย	69
28	จำนวน ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของทัศนคติต่อการ มีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของวัยรุ่น จำแนกตามการอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศ แบบเข้มงวด	69
29	วิเคราะห์ความแปรปรวนของทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส ของวัยรุ่น จำแนกตามระดับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด	70

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
30	เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ที่สนใจต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส จำแนกตามระดับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดของวัยรุ่นเป็นรายคู่	70
31	จำนวน ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของที่สนใจต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของวัยรุ่น จำแนกตามการอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบปล่อยปละละเลย	71
32	วิเคราะห์ความแปรปรวนของที่สนใจต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของวัยรุ่น จำแนกตามระดับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย	71
33	เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ที่สนใจต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส จำแนกตามระดับการอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลยของวัยรุ่นเป็นรายคู่	72
34	จำนวน ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของที่สนใจต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของวัยรุ่น จำแนกตามการสนับสนุนเรื่องเพศจากเพื่อน	73
35	วิเคราะห์ความแปรปรวนของที่สนใจต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของวัยรุ่น จำแนกตามระดับการสนับสนุนเรื่องเพศจากเพื่อน	73
36	เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ที่สนใจต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส จำแนกตามระดับการสนับสนุนเรื่องเพศจากเพื่อนเป็นรายคู่	73
37	สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน	74

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางผนวกที่		หน้า
1	ค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบประชาธิปไตย	105
2	ค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบเข้มงวด	105
3	ค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบปล่อยปละละเลย	106
4	ค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถามการสนับสนุนเรื่องเพศจากเพื่อน	107
5	ค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถามทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส	107

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของปัญหา

ความเจริญทางด้านเศรษฐกิจและเทคโนโลยีที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วท่ามกลางโลกาภิวัตน์ที่เข้ามาในสังคมไทยอย่างต่อเนื่อง เป็นเหตุให้รูปแบบของสังคมไทยในปัจจุบันมีการปรับเปลี่ยนเพื่อรับสิ่งใหม่เข้ามา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของวัยรุ่นไทยได้กลายเป็นปัญหาที่ได้รับความสนใจในระดับชาติว่ามีวัยรุ่นจำนวนไม่น้อยที่มีเพศสัมพันธ์โดยไม่มีการป้องกันอย่างถูกวิธีก่อให้เกิดปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น และเกิดการทำแท้งขึ้นทำให้เป็นที่วิจารณ์กันอย่างกว้างขวางว่าพฤติกรรมเหล่านี้จะเหมาะสมกับสังคมและวัฒนธรรมไทยหรือไม่ เพราะสังคมไทยในอดีตนั้นมีวัฒนธรรมด้านขนบธรรมเนียมประเพณีที่ให้ผู้หญิงรักษาวงศ์วานตัว

ในช่วง พ.ศ. 2536-2551 ได้มีผู้สนใจจำนวนมากศึกษาเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่น เช่น พิมพ์พรรณ ศิลปสุวรรณ (2536) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล สุรชาติพิย์ แสงวัฒนกุล (2536) ศึกษาทัศนคติของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงที่มีต่อการปล่อยตัวทางเพศก่อนการสมรส วรัญญู กุลดิลก (2541) ศึกษาเรื่องทัศนคติในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนิสิตมหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร พรรณี ภาณุวัฒน์สุข และ รัตนา สำโรงทอง (2542) ศึกษาพฤติกรรมทางเพศและความคิดเห็นในเรื่องทางเพศของวัยรุ่นในชุมชนคลองเตย สำหรับ อนงค์ ชีระพันธุ์, ปณิตดา เผือกพันธ์ และ สำเริง จันทรสวรรณ (2544) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดขอนแก่น ดวงหทัย นุ่มนวน (2546) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร นคร วงศาโรจน์ (2547) ศึกษาปัจจัยทางสังคมที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนสหศึกษา พชรภรณ์ ศักดิ์สมบูรณ์ (2549) ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึงที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส และ แววสุดา เล็กจันทร์ (2551) ศึกษาทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนิสิตมหาวิทยาลัยในเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร จะเห็นได้ว่ามีผลการศึกษาหลายเรื่องดังกล่าว ล้วนแต่ศึกษาถึงวัยรุ่นกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสในพื้นที่ต่างๆ ของประเทศไทย แต่สำหรับในจังหวัดชัยภูมิยังไม่มีบุคคลใดทำการศึกษาทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของวัยรุ่นมาก่อน

จังหวัดชัยภูมิเป็นจังหวัดขนาดกลางของภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่เป็นแหล่งรวมของวัยรุ่นเป็นจำนวนมาก มีสถานศึกษาต่างๆ หลายแห่งทั้งที่เป็นของรัฐและเอกชนที่มีวัยรุ่นชายและหญิง ซึ่งล้วนแล้วแต่อยู่ในวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สติปัญญา และสังคม เป็นวัยที่อยากรู้อยากลองและมีความสนใจเรื่องเพศหรือเพศตรงข้าม รวมทั้งเปิดโอกาสให้มีความสัมพันธ์ระหว่างชายและหญิงได้ง่าย

ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษากลุ่มวัยรุ่นที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดชัยภูมิ เพื่อที่จะทำให้สังคมไทยเข้าใจวัยรุ่นได้มากขึ้น และอาจนำผลการวิจัยมาเป็นข้อมูลต่อการวางแผนพัฒนาประชากรวัยรุ่นให้มีประสิทธิภาพและเป็นอนาคตที่ดีของสังคมไทยต่อไปได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของวัยรุ่น
2. เพื่อศึกษาระดับการอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบประชาธิปไตย แบบเข้มงวด และแบบปล่อยปละละเลยของวัยรุ่น
3. เพื่อศึกษาระดับการสนับสนุนเรื่องเพศจากเพื่อนของวัยรุ่น
4. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของวัยรุ่น จำแนกตามข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล การอบรมเลี้ยงดู และการสนับสนุนเรื่องเพศจากเพื่อน

ขอบเขตของการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ ทำการศึกษาจากประชากรที่เป็นนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายอายุ 15-18 ปี ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4-6 ที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2553 ในโรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดชัยภูมิ ทั้งชายหญิง จำนวน 1,514 คน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผู้วิจัยคาดว่าอาจนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมส่วนรวม เช่น นำไปใช้ในการกำหนดนโยบาย กฎระเบียบของโรงเรียนต่างๆ ทั้งที่เป็นโรงเรียนของภาครัฐและ

เอกชนในการให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส ตลอดจนการป้องกันและแก้ไขปัญหาที่เกิดจากพฤติกรรมกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนักเรียน

สมมติฐานการวิจัย

1. วัยรุ่นที่มีข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคลต่างกันจะมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างกัน
2. วัยรุ่นที่มีการอบรมเลี้ยงดูต่างกันจะมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างกัน
3. วัยรุ่นที่มีการสนับสนุนเรื่องเพศจากเพื่อนต่างกันจะมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างกัน

นิยามศัพท์

ผู้วิจัยได้ให้ความหมายของคำศัพท์และตัวแปรที่ศึกษา ไว้ดังนี้

ทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของวัยรุ่น หมายถึง ความเชื่อ ความรู้สึก นึกคิดของวัยรุ่น และการแสดงออก หรือการประพฤติปฏิบัติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศระหว่างชายกับหญิงก่อนที่จะมีการจัดงานมงคลสมรสกันตามประเพณีนิยมหรือก่อนการจดทะเบียนสมรส แบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสในระดับต่ำ คือ ไม่เห็นด้วยต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส ระดับปานกลาง คือ เห็นด้วยปานกลางต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส และระดับสูง คือ เห็นด้วยมากต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส

วัยรุ่น หมายถึง นักเรียนผู้ที่มีอายุตั้งแต่ 15 ปีบริบูรณ์ แต่ยังไม่เกิน 18 ปีบริบูรณ์ ที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายชั้นปีที่ 4-6 โรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดชัยภูมิ

เพศ หมายถึง เพศสภาพของวัยรุ่น คือ เพศหญิง และเพศชาย

อายุ หมายถึง จำนวนปีอายุตั้งแต่เกิดจนถึงปัจจุบันของวัยรุ่น

ชั้นปีที่ศึกษา หมายถึง ระดับชั้นที่นักเรียนกำลังศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายชั้นปีที่ 4-6 โรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดชัยภูมิ

สถานภาพการสมรสของบิดามารดา หมายถึง ลักษณะการอยู่ร่วมกันของบิดามารดาของวัยรุ่น โดยแบ่งเป็น อยู่ด้วยกัน หย่าร้าง แยกกันอยู่แต่ไม่ได้หย่าร้างและหม้ายหรือเสียชีวิต

อาชีพของบิดามารดา หมายถึง สิ่งที่บิดามารดาทำแล้วสร้างรายได้มาเลี้ยงครอบครัว ได้แก่ รับราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ พนักงานเอกชน ธุรกิจส่วนตัว เกษตรกรรม รับจ้างทั่วไป และไม่ได้ประกอบอาชีพ

การศึกษาของบิดามารดา หมายถึง ระดับชั้นปีที่บิดามารดาเรียนจบ ได้แก่ ประถมศึกษา มัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลายหรือ ปวช. อนุปริญญาหรือ ปวส. ปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี

การอบรมเลี้ยงดู หมายถึง การที่บิดามารดาหรือผู้ปกครองมีแนวทางในการปฏิบัติต่อวัยรุ่นเกี่ยวกับเรื่องเพศ ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ลักษณะ คือ

1. **การอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบประชาธิปไตย** หมายถึง การที่พ่อแม่ควบคุม ดูแล ให้อิสระในการกระทำของวัยรุ่นอย่างยุติธรรม รับฟังความคิดเห็น มีความสนใจ สั่งสอน อธิบายเหตุผล ยอมรับเหตุผลเกี่ยวกับการประพฤติปฏิบัติเรื่องเพศ
2. **การอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบเข้มงวด** หมายถึง การที่วัยรุ่นมีความรู้สึกว่าตนเองไม่ได้รับอิสระเท่าที่ควร ต้องทำตามคำสั่งของพ่อแม่ ไม่สามารถตัดสินใจการคบเพื่อนต่างเพศด้วยตนเอง ต้องปฏิบัติตามกฎ ระเบียบของพ่อแม่ การเข้มงวดในการคบเพื่อนต่างเพศ การลงโทษโดยไม่รับฟังเหตุผล การว่ากล่าวตักเตือนในการวางตัวเกี่ยวกับการคบเพื่อนต่างเพศ ถูกควบคุมให้อยู่ในสายตา วัยรุ่นไม่เป็นตัวของตัวเอง
3. **การอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบปล่อยปละละเลย** หมายถึง การปฏิบัติของพ่อแม่ที่ทำให้วัยรุ่นมีความรู้สึกว่าตนเองไม่ได้รับการเอาใจใส่ในการกระทำ ไม่สนับสนุนหรือให้ความช่วยเหลือ ไม่ยินดียินร้ายต่อพฤติกรรมของวัยรุ่น ไม่ดูค้ำว่ากล่าวตักเตือนเมื่อทำผิด ทำอะไรก็ได้ตามที่ต้องการ ไม่ให้คำแนะนำ ปรึกษาในการดูแลตนเองในเรื่องเกี่ยวกับเพศของวัยรุ่น

การสนับสนุนเรื่องเพศจากเพื่อน หมายถึง การได้รับการชักชวน แนะนำ ส่งเสริมในการคบเพื่อนต่างเพศจากเพื่อน การทำตามคำนิยาม บรรทัดฐาน รวมถึงพฤติกรรมต่างๆ ของเพื่อนที่ไม่เหมาะสม เช่น การแนะนำให้รู้จักกับเพื่อนต่างเพศ การดูหนังสือโป๊ วิดีโอไปกับเพื่อน การชวนกันไปเที่ยวกลางคืน การพูดคุยกับเพื่อนเรื่องเพศสัมพันธ์ ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ ได้รับการสนับสนุนเรื่องเพศจากเพื่อนในระดับน้อย ได้รับการสนับสนุนเรื่องเพศจากเพื่อนในระดับปานกลาง และได้รับการสนับสนุนเรื่องเพศจากเพื่อนในระดับมาก

บทที่ 2

การตรวจเอกสาร

การวิจัยเรื่องทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของวัยรุ่น ตรีศึกษา: โรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายแห่งหนึ่งในจังหวัดชัยภูมิ ผู้วิจัยได้กำหนดแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติ
2. แนวคิดเกี่ยวกับวัยรุ่น
3. แนวคิดเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส
4. แนวคิดเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดู
5. แนวคิดเกี่ยวกับการสนับสนุนทางสังคม
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติ

ความหมายของทัศนคติ

นักวิชาการหลายท่านให้ความหมายของทัศนคติไว้ดังนี้

สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ (2540: 166) กล่าวว่า ทัศนคติ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของบุคคลในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ซึ่งอาจแสดงออกให้เห็นได้จากคำพูด หรือพฤติกรรมที่สะท้อนทัศนคตินั้นๆ

ศุภร เสรีรัตน์ (2540: 161) กล่าวว่า ทัศนคติ หมายถึง แนวโน้มของการรับรู้และการกระทำที่เกิดจากการเรียนรู้ที่ตรงกับลักษณะความชอบ หรือไม่ชอบของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดๆ ที่เกิดขึ้น เป็นความโน้มเอียงที่เกิดจากการเรียนรู้ที่นำไปสู่พฤติกรรมที่ตอบสนองต่อลักษณะใดๆ ที่ตรงกับวิถีทางที่ชอบหรือไม่ชอบที่บุคคลได้รับ

ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร (2545: 135) อธิบายความหมายของทัศนคติว่าเป็นสภาวะความพร้อมทางจิตที่เกี่ยวข้องกับความคิด ความรู้สึก และแนวโน้มของพฤติกรรมบุคคลที่มีต่อบุคคล สิ่งของ และสถานการณ์ต่างๆ ไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง และสภาวะความพร้อมทางจิตนี้จะต้องอยู่นานพอสมควร

สุชา จันท์ธอม (2542: 242) กล่าวว่า ทัศนคติมีความหมายเป็นนามธรรมที่เกิดจากการเรียนรู้หรือประสบการณ์ในชีวิตของบุคคล และทัศนคติมีความสำคัญต่อการตอบสนองทางสังคมของบุคคลเป็นอย่างมาก นั่นคือบุคคลมีพฤติกรรมอย่างไรหรือทำสิ่งใดลงไป ทัศนคติจะเป็นเครื่องกำหนด ทัศนคติจึงเป็นส่วนหนึ่งของบุคลิกภาพของบุคคล และบุคคลมีทัศนคติต่อสิ่งแวดล้อมต่างๆ ในลักษณะที่แตกต่างกันออกไป

จากความหมายของทัศนคติที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า ทัศนคติเป็นความรู้ ความคิด ความรู้สึกของจิตใจ อารมณ์ และรวมถึงท่าทีที่จะแสดงออกของบุคคลที่ตอบสนองต่อสิ่งเร้า ทัศนคติสามารถเปลี่ยนแปลงได้ขึ้นอยู่กับการเรียนรู้และประสบการณ์ที่บุคคลได้รับ และจะเป็นไปในลักษณะความคิดเห็นว่า ยอมรับหรือไม่ยอมรับ พอใจหรือไม่พอใจ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย อันเป็นแนวโน้มที่บุคคลจะประพฤติต่อไป

ลักษณะของทัศนคติ

ทัศนคติเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับตัวบุคคลที่เกิดขึ้นภายในตัวบุคคลและลักษณะที่สำคัญของทัศนคติ ดังที่ สุทร เสรีรัตน์ (2540: 164-166) ได้กล่าวไว้ดังนี้

1. ทัศนคติเป็นสภาวะก่อนที่พฤติกรรมใดตอบจะเกิดขึ้นต่อเหตุการณ์หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือที่เรียกว่า เป็นสภาวะที่พร้อมที่จะมีพฤติกรรมจริง
2. ทัศนคติจะมีความคงตัวอยู่ในช่วงระยะเวลา คือ มีความมั่นคงถาวรพอสมควรเปลี่ยนแปลงได้ยาก แต่ก็สามารถที่จะเปลี่ยนแปลงได้
3. ทัศนคติเป็นตัวแปรที่นำไปสู่ความสอดคล้องระหว่างพฤติกรรมกับความรูสึกนึกคิด ไม่ว่าจะเป็นการแสดงออกโดย วาจา หรือการแสดงออกทางความรู้สึก ตลอดจนการที่ต้องเผชิญหรือหลีกเลี่ยงต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

4. ทักษะคิดมีคุณสมบัติของแรงจูงใจในอันที่จะทำให้บุคคลประเมิน และเลือกสิ่งหนึ่งสิ่งใด หมายถึง การกำหนดทิศทางของพฤติกรรมจริงด้วย

วิมาพร มาพบสุข (2543) ได้กล่าวถึงลักษณะทั่วไปของทักษะคิดไว้ 4 ประการ ดังนี้

1. ทักษะคิดเป็นความคิดเห็นที่เกิดจากการเรียนรู้หรือได้รับจากประสบการณ์ ซึ่งสอดคล้องกับ นวม สวงนทรัพย์ (2535) ที่กล่าวว่า ทักษะคิดมิใช่สิ่งที่ติดตัวมาแต่กำเนิดหากเป็นการเรียนรู้ของมนุษย์ และยังกล่าวเพิ่มเติมว่าทักษะคิดคือ การแสดงออกแห่งภาพทางสมอง ทางจิต เกี่ยวกับวัตถุ ปัจเจกชน และสถานการณ์ต่างๆ

2. ทักษะคิดเป็นตัวชี้วัดทิศทางในการแสดงออกของพฤติกรรม โดยทั่วไปมี 2 ทิศทาง คือ ทักษะคิดในทางบวก ทำให้คนมีแนวโน้มที่จะเข้าหาหรือสนับสนุนสิ่งนั้น และทักษะคิดในทางลบ ทำให้คนมีแนวโน้มที่จะหนี

3. ทักษะคิดที่สามารถถ่ายทอดได้จากคนหนึ่งไปอีกคนหนึ่ง หรือจากสถานการณ์หนึ่งไปอีกสถานการณ์หนึ่ง

4. ทักษะคิดเปลี่ยนแปลงได้ ถ้าประสบการณ์ของคนเปลี่ยนไปย่อมมีผลต่อการเปลี่ยนทักษะคิดด้วย

จากลักษณะทักษะคิด สรุปได้ว่า เป็นความคิดเห็นที่เกิดขึ้นจากประสบการณ์และเกิดจากการเรียนรู้ ซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะบุคคลจะเปลี่ยนแปลงไปตามประสบการณ์ของแต่ละบุคคลด้วย

แหล่งกำเนิดทักษะคิด

ทักษะคิดมีแหล่งกำเนิดที่สำคัญอยู่ 4 ประการ สรุปได้ดังนี้

1. ประสบการณ์เฉพาะอย่าง (special experience) เมื่อบุคคลมีประสบการณ์เฉพาะอย่างต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ในทางที่ดีและไม่ดี จะมีส่วนทำให้เราเกิดทักษะคิดต่อสิ่งนั้นไปตามทิศทางที่เคยมีประสบการณ์มาก่อน

2. การติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคล (communication) การติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่นจะได้รับข่าวสารจากบุคคลอื่นซึ่งมีผลต่อทักษะคิดได้

3. สิ่งที่เป็นแบบอย่าง (model) การเลียนแบบผู้อื่นทำให้เกิดทัศนคติขึ้นได้ โดยขั้นแรกเมื่อมีเหตุการณ์บางอย่างบุคคลนั้นจะสังเกตเห็นว่าบุคคลอื่นนั้นปฏิบัติอย่างไร ขั้นต่อไปบุคคลนั้นจะแปลความหมายของการปฏิบัตินั้นในรูปของทัศนคติ

4. ความเกี่ยวข้องกับสถาบัน (institutional factors) ทัศนคติหลายอย่างของบุคคลเกิดขึ้นเนื่องมาจากความเกี่ยวข้องกับสถาบัน เช่น ครอบครัว โรงเรียน หรือหน่วยงาน เป็นต้น สถาบันเหล่านี้เป็นทั้งแหล่งที่มาและเป็นสิ่งช่วยสนับสนุนให้เกิดทัศนคติ

Rokeach (1970 อ้างใน นคร วงศาโรจน์, 2547: 11-12) กล่าวถึงแหล่งที่ทำให้เกิดทัศนคติได้แก่

1. ประสบการณ์เฉพาะอย่าง เป็นวิธีการหนึ่งที่เราเรียนรู้ทัศนคติ คือ จากการมีประสบการณ์เฉพาะอย่างกับสิ่งที่เกี่ยวข้องกับทัศนคตินั้น
2. การติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่น ทัศนคติหลายอย่างของบุคคลเกิดขึ้นจากผลของการได้ติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่น
3. สิ่งที่เป็นแบบอย่าง ทัศนคติบางอย่างถูกสร้างขึ้นจากการเลียนแบบจากคนอื่น ขบวนการเกิดทัศนคติโดยวิธีนี้เกิดได้โดยขั้นแรกจากเหตุการณ์บางอย่าง กล่าวคือ บุคคลจะมองเห็นว่าบุคคลอื่นมีการปฏิบัติอย่างไร ขั้นต่อไปบุคคลนั้นให้ความหมายของการปฏิบัตินั้นในรูปของความเชื่อทัศนคติซึ่งมาจากการปฏิบัติของบุคคล ถ้าบุคคลนั้นให้ความเคารพเชื่อถ้อยกย่องบุคคลที่แสดงปฏิกริยานั้นอยู่แล้ว บุคคลนั้นจะยอมรับความรู้สึกความเชื่อที่บุคคลที่แสดงปฏิกริยานั้นมีอยู่
4. องค์กรประกอบที่เกี่ยวกับสถาบัน ทัศนคติของบุคคลหลายอย่างเกิดขึ้นสืบเนื่องมาจากสถาบัน เช่น โรงเรียน สถานทีที่ประกอบพิธีทางศาสนา จะช่วยสนับสนุนให้เกิดทัศนคติบางอย่างได้

พยอม วงศ์สารศรี (2531: 230) ได้กล่าวว่าปัจจัยที่ก่อให้เกิดทัศนคติ มีดังนี้

1. การอบรมเลี้ยงดู มีส่วนสำคัญที่จะปลูกฝังทัศนคติตั้งแต่วัยเด็ก สังเกตได้ชัดเจนจากเด็กที่ได้รับการปลูกฝังกล่อมเกลามาจากสิ่งแวดล้อมที่ใกล้ชิดตัว เช่น การเลี้ยงสัตว์จะทำให้เด็กรู้จักทะนุถนอมสัตว์เลี้ยงต่อไป เมื่อเด็กไปเห็นสัตว์เลี้ยงที่ไหนก็จะไม่แสดงอาการรังเกียจ

2. การได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ ประสบการณ์มีบทบาทในการหล่อหลอมทัศนคติของบุคคล ตัวอย่างเช่น หวานไม่ชอบป้าอ้วนที่อยู่ข้างบ้าน เพราะทุกครั้งที่หวานผ่านบ้านป้าอ้วนก็จะเห็นป้าอ้วนคุดำเต็กในบ้านเป็นประจำ ประสบการณ์ของหวานที่พบเห็นในแต่ละครั้งได้วางรูปแบบทัศนคติของหวานที่มีต่อป้าอ้วน จนในที่สุดหวานมีทัศนคติเป็นลบกับป้าอ้วน
3. การเกี่ยวข้องกับสัมพันธ์กัน มีส่วนให้ทัศนคติที่มีอยู่นั้นแพร่ขยายไปสู่สิ่งอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกันได้
4. การเลียนแบบ โดยปกติการเลียนแบบทัศนคติจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อบุคคลที่เป็นต้นแบบเป็นคนที่น่าเคารพนับถือ หรือมีบุคลิกภาพที่ทำให้ผู้ใกล้ชิดชื่นชม พอใจ

จากแหล่งกำเนิดทัศนคติสามารถนำไปปรับใช้เป็นแนวทางในการศึกษาวิจัย ทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของวัยรุ่นในเรื่องของทัศนคติ โดยศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของวัยรุ่น จำแนกตามข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล การอบรมเลี้ยงดู และการสนับสนุนเรื่องเพศจากเพื่อน

องค์ประกอบของทัศนคติ

ด้านแนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติของ เทพพนม เมืองแมน และสวิง สุวรรณ (2540: 25-26) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของทัศนคติไว้ ดังนี้คือ

1. องค์ประกอบด้านการรับรู้ (cognitive component) หมายถึง ความเชื่อ ความรู้ของบุคคล
2. องค์ประกอบด้านความรู้สึก (affective component) หมายถึง สิ่งที่เกิดขึ้นในจิตใจอันเกิดจากการนำเอาการรับรู้ขึ้นไปประมวลผลว่าชอบหรือไม่ชอบในสิ่งที่รับรู้
3. องค์ประกอบด้านการปฏิบัติ (behavioral component) หมายถึง ความพร้อมที่จะปฏิบัติในสิ่งต่างๆ เป็นการวัดความสนใจในการที่จะประกอบพฤติกรรมหนึ่งๆ ตามความรู้สึกในสิ่งที่ตนมีอยู่

จากองค์ประกอบของทัศนคติ ผู้วิจัยสรุปได้ว่า สิ่งที่ทำให้บุคคลเกิดทัศนคติ คือ เรื่องของความรู้ ความรู้สึก และการปฏิบัติต่อสิ่งนั้นๆ

หน้าที่ของทัศนคติ

Oskamp (1977 อ้างใน นคร วงศาโรจน์, 2547: 12) ได้กล่าวว่า หน้าที่หลัก 4 ข้อของทัศนคติไว้ดังนี้ คือ

1. ช่วยให้เข้าใจทัศนคติ ให้เข้าใจสิ่งแวดล้อมรอบๆ ตัว โดยการจัดระบบความถูกต้องชัดเจนของเหตุผลและการแปลความหมายเหตุการณ์ต่างๆ เป็นหน้าที่ด้านความรู้ของทัศนคติ แต่ไม่ใช่หมายความว่า ทัศนคติจะทำให้เกิดภาพที่ถูกต้องเสมอไป ทัศนคติของแต่ละคนมีความแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคลจะมีความเชื่อและทัศนคติตามบริบทของการได้รับข่าวสารต่างๆ ซึ่งข่าวสารต่างๆ นี้จะช่วยแปลความหมายและผสมกลมกลืนในระบบความเชื่อของบุคคล
2. ทำให้เกิดการปฏิบัติตาม ทัศนคติส่วนหนึ่งเกิดจากผลของการได้รับรางวัล หรือถูกลงโทษจากการพูดหรือการกระทำบางอย่าง ทัศนคตินี้จะมีประโยชน์ต่อการปฏิบัติ การปรับตัวเพื่อปรับสภาพของชีวิตเพื่อประโยชน์ของตนเอง
3. เพื่อป้องกันความเห็นแก่ตัว ทัศนคติช่วยส่งเสริมความมีคุณค่าของตนเอง และป้องกันต่อสิ่งที่ไม่ดีของชีวิต บุคคลทั้งหมดมีการใช้กลไกการป้องกันและใช้มากในบุคคลที่มีความไม่ปลอดภัยหรือรู้สึกตกต่ำหรือมีความขัดแย้งภายใน ทัศนคติที่มีผลเสียมักจะใช้ในการส่งเสริมการมีคุณค่าของตนเอง
4. ช่วยแสดงออกถึงค่านิยมของตนเอง ทัศนคติที่แสดงถึงค่านิยมของตนเองช่วยให้เกิดลักษณะเฉพาะของตนเอง ซึ่งช่วยแยกชนิดลักษณะนิสัยใจคอของตนเอง

หน้าที่ของทัศนคติ ทำให้เราสามารถนำผลจากการวิจัยเรื่องทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของวัยรุ่น ทำให้เราทราบถึงทัศนคติของวัยรุ่นในสมัยนี้ว่ามีความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้อย่างไรบ้าง

การเปลี่ยนแปลงทัศนคติ

กระบวนการที่จะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติของบุคคล สรุปได้ 3 ประการคือ

1. การยินยอม (compliance) การเปลี่ยนแปลงนี้จะไม่ถาวรขึ้นอยู่กับผลประโยชน์ที่จะได้รับ การยินยอมมักเป็นไปในแง่ของการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมของบุคคลในสังคม

2. การเลียนแบบ (identification) เป็นสภาวะที่บุคคลยอมรับสิ่งเร้า หรือสิ่งกระตุ้นเป็นผลมาจากความต้องการสร้างความสัมพันธ์ที่ดี หรือพึงพอใจกับบุคคลกลุ่มอื่นๆ โดยจะรับบทบาทของกลุ่มหรือผู้อื่นมาเป็นของตนหรือเปลี่ยนแปลงบทบาทซึ่งกันและกัน การเลียนแบบนี้จะผลักดันให้เกิดการเปลี่ยนแปลงมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับความดึงดูดใจ (attractiveness) และพลัง (power) ของแหล่งข่าว

3. ความต้องการที่จะเปลี่ยนแปลง (converted) เกิดขึ้นเมื่อบุคคลยอมรับสิ่งที่มีอิทธิพลเหนือกว่าเนื่องจากสิ่งนั้นตรงกับความต้องการภายในและค่านิยมของบุคคล เมื่อพิจารณาจากกระบวนการที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติแล้วพบว่า จะต้องเป็นสิ่งเร้าหรือสิ่งกระตุ้นให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ดังนั้นบุคคลต่างๆ ที่มนุษย์มีส่วนร่วมในสังคมรวมถึงสถาบันสื่อมวลชนต่างก็มีส่วนในการเปลี่ยนแปลงทัศนคติของบุคคล สิ่งเร้าที่มากกระตุ้นบุคคลนั้น ต้องสอดคล้องกับประสบการณ์และค่านิยมของแต่ละบุคคลที่มีอยู่เดิมด้วยเช่นกัน

ในเรื่องของการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ ผู้วิจัยสรุปได้ว่า การที่บุคคลจะเปลี่ยนแปลงทัศนคตินั้นเกิดจากการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อม หรืออาจเกิดจากการที่บุคคลยอมรับพึงพอใจต่อการเลียนแบบ และเกิดความต้องการที่จะเปลี่ยนแปลงทัศนคตินั้น

อิทธิพลต่อการเกิดทัศนคติ

สุพิน เกชาคุปต์ (2530: 68-69) อิทธิพลต่อการเกิดทัศนคติเกิดจากการอบรมหล่อหลอมเกลาทางสังคม หรือการเรียนรู้ที่บุคคลประสบมาไม่ว่าจะเป็นทางตรงหรือทางอ้อม สิ่งที่กำหนดทัศนคติก็คือปัจจัยภายนอกที่บุคคลสัมผัส ได้แก่

1. ครอบครัวและการอบรมเลี้ยงดู เป็นสถาบันที่ใกล้ชิดกับตัวบุคคลและมีอิทธิพลต่อทัศนคติมากที่สุด เด็กจะเรียนรู้สิ่งต่างๆ จากพ่อแม่ และครอบครัวก่อนสถาบันอื่นๆ
2. สังคมที่อยู่อาศัย ในทุกสังคมจะมีวัฒนธรรม ประเพณี ศาสนา และภาษา รวมทั้งค่านิยมต่างๆ บุคคลที่เกิดและเติบโตในสังคมใดก็จะรับเอาแนวทางปฏิบัติของสังคมนั้นมา
3. องค์กรหรือหน่วยงาน ประกอบด้วยสมาชิกซึ่งมีการติดต่อสัมพันธ์กัน ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนความคิด ความรู้ มีส่วนทำให้เปลี่ยนแปลงทัศนคติของบุคคลได้

4. กลุ่มเพื่อน เช่น เพื่อนร่วมงาน เพื่อนร่วมสมาคม เพื่อนร่วมรุ่น จะเป็นสิ่งซึ่งสมาชิกของกลุ่มถ่ายทอดความคิดเห็น ความรู้สึกระหว่างกัน มักจะสร้างทัศนคติไปในทางเดียวกัน

อิทธิพลต่อการเกิดทัศนคติ ผู้วิจัยสามารถนำมาปรับใช้ ในงานวิจัยทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของวัยรุ่น ในเรื่องของการอบรมเลี้ยงดู เพราะลักษณะความเชื่อ ความคิดหรือการปฏิบัติต่างๆ ของบิดามารดาเป็นสิ่งที่สำคัญเป็นอันดับแรกต่อการเกิดทัศนคติของวัยรุ่น

การวัดทัศนคติ

การสร้างมาตรวัดความคิดเห็นหรือทัศนคติที่ใช้กันแพร่หลายมีอยู่ 4 วิธี (พรเพ็ญ เพชรสุขศิริ, 2537: 12) มีรายละเอียดดังนี้

1. วิธีของเทอร์สตัน (Thurstone's method) เป็นวิธีการสร้างมาตรวัดออกเป็นปริมาณแล้วเปรียบเทียบตำแหน่งของความคิดเห็นและทัศนคติไปในทางเดียวกัน เสมือนกับว่าเป็นสเกลที่มีช่วงเท่ากัน

2. วิธีของกัตต์แมน (Guttman's scale) เป็นวิธีวัดทัศนคติและความคิดเห็นในแนวเดียวกัน และสามารถจัดอันดับข้อความทัศนคติสูงต่ำแบบเปรียบเทียบซึ่งกันและกันได้ จากอันดับต่ำสุดถึงสูงสุดได้ และสามารถแสดงถึงการสะสมของข้อแสดงความคิดเห็นได้

2.1 วิธีจำแนกแบบ S-D Scale (Semantic differential scale) เป็นวิธีวัดทัศนคติและความคิดเห็นโดยอาศัยคู่คำคุณศัพท์ที่มีความหมายตรงข้าม เช่น ดี-เลว ชยัน-จี๋เกียจ เป็นต้น

2.2 วิธีของลิเคิร์ต (Likert's method) เป็นวิธีวัดทัศนคติและความคิดเห็นที่นิยมแพร่หลาย เพราะเป็นวิธีสร้างมาตรวัดที่ง่าย ประหยัดเวลา ผู้ตอบสามารถแสดงทัศนคติในทางชื่นชอบหรือไม่ชอบ ซึ่งอาจมีคำตอบให้เลือก 5 คำตอบ และให้คะแนน 5, 4, 3, 2, 1 หรือ +2, +1, 0, -1, -2 ตามลำดับ

สำหรับการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกใช้วิธีของลิเคิร์ต (Likert's method) เป็นวิธีวัดทัศนคติ เพราะเป็นวิธีสร้างมาตรวัดที่ง่าย ประหยัดเวลา สามารถสื่อสารให้เกิดความเข้าใจได้ตรงกันกับผู้ถูกวัด ซึ่งมีคำตอบให้เลือก 5 คำตอบ และให้คะแนน 5, 4, 3, 2, 1 หรือ +2, +1, 0, -1, -2 ตามลำดับ

การศึกษาทัศนคติ

Oskamp (1977 อ้างใน นคร วงศาโรจน์, 2547: 13) ได้กล่าวว่า การศึกษาทัศนคติและความคิดเห็นมีอยู่ 5 วิธีด้วยกัน คือ

1. การอธิบาย การอธิบายทัศนคติเป็นการศึกษาภาพจากกลุ่มผลประโยชน์กลุ่มเดียว เช่น กลุ่มผู้แทนของรัฐ หรืออาจเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มต่างๆ ตั้งแต่ 2 กลุ่มขึ้นไป เช่น ทัศนคติของแรงงานผิวขาวกับแรงงานผิวดำต่อสภาพแรงงาน ซึ่งในการศึกษาเกี่ยวข้องกับการวัดและการสำรวจความคิดเห็น
2. การวัด การวัดทัศนคติได้พัฒนาวิธีการที่ซับซ้อนของการทดสอบ และเครื่องมือวัดทัศนคติ เช่น แบบวัดทัศนคติของ Likert, Bogardus, Thurstone, Guttman และ Osgood เป็นต้น
3. การสำรวจความคิดเห็น การสำรวจความคิดเห็นของสาธารณชนมักเกี่ยวข้องกับการทัศนคติที่เป็นประเด็นปัญหาทางสังคมที่มีความสำคัญต่อส่วนใหญ่ของประชาชน เช่น การลงคะแนนเสียงเลือกตั้งผู้แทนของรัฐ การสำรวจความคิดเห็นจะระมัดระวังในเรื่องการสุ่มตัวอย่างจากประชากรทั้งหมด ซึ่งจะทำให้ผลการศึกษາสามารถเป็นตัวแทนของความคิดเห็นของประชาชนทั้งหมด
4. ใช้ทฤษฎี ทฤษฎีทัศนคติเกี่ยวข้องเบื้องต้นกับการอธิบายธรรมชาติเบื้องต้นของทัศนคติว่าทัศนคติเกิดได้อย่างไร และเปลี่ยนแปลงอย่างไร จะไม่เกี่ยวข้องกับการวัดที่ถูกต้องของทัศนคติ เมื่อต้องการที่จะทดสอบทฤษฎี จะต้องใช้วิธีการทดลองมากกว่าวิธีอื่น
5. การทดลอง การทดลองเกี่ยวข้องกับการใส่สถานการณ์เพื่อสร้างความแตกต่างระหว่าง 2 กลุ่มขึ้นไป ของตัวแปรอิสระ และสังเกตผลต่อตัวแปรตาม การทดลองทัศนคติให้ความสำคัญกับการศึกษาเกี่ยวข้องกับการที่ซับซ้อน

จากทฤษฎีดังกล่าวสรุปได้ว่า ทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของวัยรุ่นเกิดจากแนวโน้มเชิงบวกต่อความรักต่อเรื่องเพศ ทัศนคติเสรีนิยม และการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของบิดามารดา วัยรุ่นมีทัศนคติต่อความรัก และการมีคู่รักกว่ามีผลดีมากกว่าผลเสีย การยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสภายใต้เงื่อนไขของการมีความรักต่อกัน ซึ่งวัยรุ่นที่มีความรักเชื่อว่า การมีความรักและการมีคู่รักน่าจะมีประโยชน์มากกว่ามีโทษ

แนวคิดเกี่ยวกับวัยรุ่น

สุชา จันทรเอม (2529: 2) ได้อธิบายความหมายของวัยรุ่นได้ว่า วัยรุ่น (Adolescence) มีรากศัพท์เดิมมาจากคำว่า Adolescere ในภาษาละติน ซึ่งแปลว่า เจริญเติบโตไปสู่วุฒิภาวะ นั่นคือ เป็นวัยที่ย่างเข้าสู่ความเป็นผู้ใหญ่โดยถือเอาจากความพร้อมทางด้านร่างกาย ซึ่งเป็นระยะที่ร่างกายมีการเจริญเติบโตของระบบอวัยวะเพศ และสามารถทำงานได้เต็มที่ โดยในเพศหญิงจะมีประจำเดือน ส่วนเพศชายจะมีการผลิตเซลล์สืบพันธุ์

วัยรุ่น หมายถึง วัยที่ย่างเข้าสู่วุฒิภาวะทางเพศอย่างสมบูรณ์ สามารถเป็นพ่อแม่คนได้ และเพศหญิงจะเข้าสู่วุฒิภาวะทางเพศเมื่ออายุ 13-15 ปี ในขณะที่เพศชายเข้าสู่วัยรุ่นตอนต้นเมื่ออายุ 15 ปี สำหรับในประเทศไทยกลุ่มวัยรุ่น หมายถึงบุคคลที่มีอายุระหว่าง 13-19 ปี เนื่องจากเป็นช่วงที่มีการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายไปสู่ลักษณะเป็นหนุ่มสาวหรืออาจกล่าวได้ว่าวัยรุ่นเป็นวัยที่สิ้นสุดความเป็นเด็ก เป็นวัยที่เปรียบเสมือนสะพานไปสู่ความเป็นผู้ใหญ่ ไม่มีเวลากำหนดแน่นอนว่าเริ่มและสิ้นสุดเมื่อใด แต่ได้กำหนดความเปลี่ยนแปลงทางร่างกายเป็นสำคัญคือตอนที่เด็กผู้หญิงเริ่มมีประจำเดือนและมีขนที่อวัยวะเพศ ส่วนเด็กผู้ชายถือเอาตอนมีน้ำอสุจิ (สุชา จันทรเอม, 2527: 18)

วินัดดา ปิยะศิลป์ (2540: 9) ได้ให้ความหมายของวัยรุ่นว่าผู้ที่มีอายุ 11-24 ปี อยู่ในวัยที่มีการเจริญเติบโตทางร่างกายสูงสุด มีการเปลี่ยนแปลงทางด้านอารมณ์ การเข้าสังคมการเรียน การงาน ค้นหาอุดมคติในชีวิต

กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข (2544: 43) ได้ให้ความหมายของวัยรุ่นว่าผู้ที่มีอายุ 11-20 ปี เป็นวัยที่กำลังเจริญเติบโตสู่วุฒิภาวะหรือเป็นวัยที่ย่างเข้าสู่ความเป็นผู้ใหญ่ โดยถือเอาความพร้อมทางร่างกายหรือภาวะสูงสุดของทางร่างกายซึ่งในขณะนี้ เป็นระยะที่ร่างกายมีความเจริญเติบโตของระบบอวัยวะเพศชายอยู่ระยะระหว่าง 12-20 ปี เพศหญิงอยู่ระหว่าง 10-18 ปี

โดยสรุป วัยรุ่น หมายถึง เป็นวัยที่กำลังผ่านพ้นจากความเป็นเด็กสู่ความเป็นผู้ใหญ่ และทั้งทางร่างกาย อารมณ์ คือ เกณฑ์การเข้าสู่วัยรุ่นจากการเปลี่ยนแปลงทางร่างกาย รูปร่าง และการเจริญเติบโตทางเพศอย่างสมบูรณ์ โดยปกติเพศหญิงจะเข้าสู่วัยรุ่นเร็วกว่าเพศชายประมาณ 1-2 ปี ช่วงอายุของวัยรุ่นจะอยู่ระหว่าง 12-21 ปี

การแบ่งช่วงชั้นของวัยรุ่น

วัยรุ่นเป็นช่วงชีวิตที่ขึ้นกลางระหว่างความเป็นเด็กกับความเป็นผู้ใหญ่ แบ่งออกเป็น 3 ระยะ (สุชา จันทรเอม, 2539: 136-137) ดังนี้

1. วัยรุ่นตอนต้น (early adolescence) ได้แก่ เพศหญิงอายุ 13-15 ปี เพศชาย 15-17 ปี ทั้งสองเพศจะมีการเปลี่ยนแปลงทั้งด้านร่างกาย จิตใจและความคิด การเจริญเติบโตทางด้านร่างกาย ในระยะนี้จะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมาก เช่น การมีประจำเดือน การผื่นเปื่อย ส่วนด้านอารมณ์และจิตใจนั้นจะมีอารมณ์รุนแรงเปิดเผยตรงไปตรงมาอารมณ์เปลี่ยนแปลงง่าย
2. วัยรุ่นตอนกลาง (middle adolescence) เพศหญิงจะมีอายุระหว่าง 16-18 ปี เพศชายจะมีอายุระหว่าง 18-19 ปี วัยรุ่นตอนกลางจะเป็นช่วงที่เริ่มแยกจากครอบครัวทำตัวห่างเหินกับสมาชิกในครอบครัวเริ่มรวมกลุ่มกับเพื่อนวัยเดียวกันและเพศเดียวกันมากขึ้น ลักษณะเพศปรากฏชัดเจน ทำให้สำนึกในความแตกต่างระหว่างเพศมีมาก ช่วงนี้บางคนจะติดเพื่อนมากไม่ชอบให้ใครมายุ่งเรื่องส่วนตัว
3. วัยรุ่นตอนปลาย (late adolescence) เพศหญิงจะมีอายุระหว่าง 19-21 ปี และเพศชายจะมีอายุระหว่าง 20-21 ปี มีลักษณะเป็นผู้ใหญ่มากขึ้นเริ่มแยกอารมณ์เป็นประเภทๆ ได้ชัดเจนไม่สับสน วุ่นวาย

สุพัตรา สุภาพ (2534: 9) กล่าวถึงการแบ่งช่วงชั้นของวัยรุ่นว่า อาจแบ่งเป็น 3 ระยะ คือ

1. วัยรุ่นตอนต้น อายุอยู่ระหว่าง 10-12 ปี เริ่มตั้งแต่ระยะใกล้แตกเนื้อหนุ่มเนื้อสาว ซึ่งมีการเจริญเติบโตของร่างกายอย่างรวดเร็วอันเป็นจุดเริ่มต้นของการพัฒนา แต่วัยนี้จะไม่รู้ต่อการเปลี่ยนแปลงเท่าใดนัก ยังมีลักษณะหลายอย่างของเด็ก เช่น ยังอยู่ในกลุ่มเพื่อนเพศเดียวกัน และยังมีบ้านเป็นศูนย์กลางของชีวิต
2. วัยรุ่นตอนกลาง อายุระหว่าง 13-16 ปี เป็นระยะที่เขาเริ่มสนใจเพศตรงข้ามทำให้ความสนใจกับกลุ่มเพศเดียวกันเริ่มห่างเหินไปทั้งยังเป็นระยะของความกระด้างกระเดื่อง ซึ่งเป็นลักษณะที่สำคัญของวัยรุ่น คือ กระด้างกระเดื่องต่อคำสั่งของพ่อแม่ แต่จะคล้อยตามกฎเกณฑ์อุดมการณ์และมีความจงรักภักดีต่อกลุ่มเพื่อน เขาจะเริ่มสำรวจเรื่องเพศมากขึ้นเรื่อยๆ และทดสอบความสามารถทางเพศของตนเองมากกว่าจะต้องมีการสนิทแน่นแฟ้นกับใครนั้น คือ ความรัก และความต้องการ

ทางเพศอาจเป็นคนละเรื่องจากการเปลี่ยนแปลงหลายๆ อย่างที่เกิดขึ้นกับตัวเขา ทำให้เขามีอารมณ์หัวนั้ไหวปั่นป่วนง่ายไวต่อความรู้สึกบีบคั้นและมีความลั้งเล

3. วัยรุ่นตอนปลาย อายุระหว่าง 17-21 ปี เป็นช่วงที่ใกล้เข้ามาสู่ความเป็นผู้ใหญ่ วัยรุ่นจะเริ่มหันมาสนใจอนาคตของตน เด็กหนุ่มจะสนใจเกี่ยวกับอาชีพและเด็กสาวจะสนใจงานที่ไม่เป็นอุปสรรคต่อชีวิตสมรส ดังนั้นวัยรุ่นระยะนี้จึงเลือกอาชีพและคู่ครองซึ่งจะช่วยให้เอกลักษณ์หรือความเป็นตัวของตัวเองมั่นคงขึ้น และมีความสามารถสนิทแน่นแฟ้นกับเพศตรงข้าม เมื่อถึงปลายวัยรุ่นเขาจะสามารถยอมรับขอบเขตของตนเองและยอมรับคำแนะนำจากผู้อื่น

จะเห็นได้ว่าถึงแม้จะมีการกำหนดช่วงอายุของวัยรุ่น แต่ก็ไม่สามารถระบุช่วงอายุของวัยรุ่นได้อย่างแน่นอน และช่วงอายุที่กำหนดขึ้นดังกล่าวก็ไม่สามารถนำเกณฑ์นี้ไปใช้ได้กับเด็กทุกคน เพราะเด็กแต่ละคนเจริญเติบโตเข้าสู่วัยรุ่นไม่พร้อมกัน ดังนั้นการศึกษาในครั้งนี้จึงไม่ได้กำหนดช่วงอายุของวัยรุ่นที่เป็นกลุ่มตัวอย่างแต่จะกำหนดเพียงว่า เป็นนักเรียนที่เรียนอยู่ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายชั้นปีที่ 4-6 โรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดชัยภูมิเท่านั้น

พัฒนาการของวัยรุ่น

พัฒนาการ (development) หมายถึง การเปลี่ยนแปลงทั้งในด้าน โครงสร้างและแบบแผนอินทรีย์ทุกส่วน การเปลี่ยนแปลงจะก้าวหน้าไปเรื่อยๆ จากระยะหนึ่งไปอีกระยะหนึ่งทำให้เด็กมีลักษณะและความสามารถใหม่เกิดขึ้น ซึ่งมีผลทำให้เจริญก้าวหน้ามากขึ้นตามลำดับทั้งด้านร่างกายสติปัญญา อารมณ์และสังคม (สุชา จันท์ธรม, 2520: 44)

พัฒนาการทางร่างกาย

พัฒนาการทางร่างกายเป็นไปในแง่ความงอกงาม เจริญเติบโตถึงขีดสมบูรณ์เพื่อทำหน้าที่อย่างเต็มที่ ความเจริญเติบโตมีทั้งภายนอกที่มองเห็นได้ง่าย เช่น ส่วนสูง น้ำหนัก รูปร่าง สัดส่วนของร่างกาย ลักษณะเส้นผม เป็นต้น และความเจริญส่วนภายใน เช่น การทำงานของต่อมบางชนิด ไครงกระดูกแข็งแรงขึ้น การผลิตเซลล์สืบพันธุ์ในเพศชาย การมีประจำเดือนของเพศหญิง เป็นต้น ความเจริญเติบโตทางร่างกายมีช่วงหนึ่งเป็นระยะพัก เมื่อผ่านพ้นช่วงนี้ไปแล้ว มีการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายอย่างรวดเร็ว ความสูงของวัยรุ่นตอนต้นปีและปลายปีมีความแตกต่างอย่างมาก การสะสมไขมันในร่างกายมีมากกว่าวัยเด็ก โดยเฉพาะเพศหญิงที่มีรูปร่างพอมอาจมีรูปร่างอ้วนขึ้นกว่าเดิม ในบางโอกาสจึงเรียกระยะนี้ว่าช่วงไขมัน (fat period) ระบบการย่อยอาหารและการใช้

ประโยชน์จากอาหารทำงานเร็วและมากกว่าเดิม เพราะร่างกายกำลังเจริญเติบโต วัยรุ่นจึงหิวเก่ง กินเก่ง กินไม่เลือก ง่วงนอนบ่อย เป็นระยะเวลาที่กำลังกินกำลังนอน กล้ามเนื้อของเพศชายเจริญมากขึ้น อวัยวะเพศเริ่มทำงาน เสียงของเพศชายแตกและห้าวขึ้น ตอนต้นของวัยนี้ การทำงานของร่างกาย กล้ามเนื้อกับประสาทสัมผัสต่างๆ ของวัยรุ่นยังไม่เข้าสู่ปรกติ วัยรุ่นจึงเล่นกีฬาหรือทำงานที่ต้องใช้ความสามารถทางกล้ามเนื้อ ประสาทสัมผัส และการประสานงานของกล้ามเนื้อกับประสาทสัมผัสได้ไม่สู้ดี สุขภาพโดยทั่วไปของวัยนี้ดีกว่าวัยที่ผ่านมา

พัฒนาการทางอารมณ์

ความเปลี่ยนแปลงและความเจริญเติบโตทางร่างกายทั้งภายในและภายนอก ส่งผลกระทบต่อแบบแผนอารมณ์ของวัยรุ่น มีอารมณ์เปลี่ยนแปลงง่าย สับสน อ่อนไหว มีความเข้มของอารมณ์สูงไม่มั่นคงระดับความเข้มของอารมณ์แต่ละอย่างๆ นั้นขึ้นอยู่กับบุคลิกภาพดั้งเดิมของวัยรุ่น ขึ้นอยู่กับตัวเร้าที่ทำให้วัยรุ่นเกิดอารมณ์ วัยรุ่นแต่ละคนเริ่มแสดงรูปแบบบุคลิก อารมณ์ประจำตัวออกมาให้ผู้อื่นทราบได้อย่างชัดเจนแล้ว เช่น อารมณ์ร้อน อารมณ์ขี้วิตกกังวล อารมณ์อ่อนไหวง่าย เจ้าอารมณ์ ขี้อิจฉา เป็นต้น มีความรู้สึกด้อยเด่นในแง่ใด วัยรุ่นสามารถรู้และรับทราบได้ และจะยังทวีขึ้นในระยะปลายวัยรุ่น ผู้รู้บางท่านเรียกลักษณะอารมณ์ของวัยรุ่นว่าเป็นแบบ “พายุบุแคม” (storm and stress) อารมณ์ที่เกิดขึ้นกับวัยรุ่นนั้น มีทุกประเภท อาทิ รัก ชอบ โกรธ เกลียด อิจฉา ริษยา โอ้อวด หลงใหล วุ่นวายใจ เห็นอกเห็นใจ สับสน หงุดหงิด เป็นต้น ไม่ว่าจะอารมณ์ประเภทใด มักมีความรุนแรง อ่อนไหวง่าย และเกิดเปลี่ยนแปลงได้ง่าย ควบคุมอารมณ์ยังไม่สู้ดี ไม่ค่อยเข้าใจระดับพอดี บางครั้งพลุ่งพล่าน บางครั้งเก็บกด บางครั้งไม่มั่นใจสูง บางคราวไม่แน่ใจ บางคราวเห็นแก่ตัว บางคราวเห็นอกเห็นใจผู้อื่นเป็นพิเศษ บางครั้งยอมอะไรง่ายๆ บางครั้งคือร้อนดิงดัน เอาแต่ใจตัวเอง เพราะลักษณะอารมณ์ของเด็กวัยรุ่นเป็นเช่นนี้ บุคคลต่างวัยจึงต้องใช้ความอดทนมากเพื่อจะเข้าใจและสร้างสัมพันธ์กับวัยรุ่น เนื่องจากเข้ากับบุคคลต่างวัยยาก เด็กวัยรุ่นจึงเกาะกลุ่มกันได้ดีมากเป็นพิเศษกว่าวัยอื่นๆ เพราะเข้าใจและยอมรับกันและกันได้ง่าย อย่างไรก็ตามวัยรุ่นที่มีพัฒนาการในวัยที่ผ่านมาด้วยดี ปรับตัวได้ดี ก็ไม่จำเป็นต้องมีสภาพของอารมณ์ที่สับสน หรือ มีลักษณะเป็นพายุบุแคม หรือถ้ามีก็เป็นช่วงสั้นๆ และไม่รุนแรง

พัฒนาการทางสังคม

พัฒนาการทางสังคมในวัยรุ่นนี้สืบเนื่องมาจากการพัฒนาทางสังคมในวัยรุ่น โดยจะเริ่มจากภายในครอบครัวแล้วจึงขยายไปสู่ความสัมพันธ์ภายนอก เช่น วัยรุ่นอายุ 13 ปี มักชอบอยู่ตามลำพัง

ทั้งนี้เป็นการเปลี่ยนแปลงภายในของตนเอง คือ การเปลี่ยนแปลงทั้งทางกาย อารมณ์และความคิด ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงทางการเข้าถึงด้วย แต่ไม่ได้เป็นดังนี้เสมอไป การที่วัยรุ่นไม่ชอบรวมกลุ่มกับสมาชิกในครอบครัวอาจเป็นเพราะต้องการความเป็นอิสระ นอกจากนี้การที่มีเสียงเปลี่ยนไปจากเดิมหรือร่างกายเริ่มสูงใหญ่ แขน ขา เก้งก้างทำให้วัยรุ่นรู้สึกอาย

พัฒนาการทางสติปัญญา

วัยรุ่นมีการพัฒนาทางด้านสติปัญญาอย่างเต็มที่ ซึ่งเป็นผลมาจากการดูแลเอาใจใส่ของบิดามารดาผู้ปกครอง นับแต่เริ่มแรกของชีวิต ความสามารถในการรับรู้จะพัฒนาอย่างเต็มที่ก่อนช่วงอายุ 25 ปี และค่อยๆ ลดลงตามลำดับในช่วง 35 ปี ความสามารถทางสติปัญญาจะเริ่มลดลง

ศรีเรือน แก้วกังวาล (2540) กล่าวถึงพัฒนาการทางสติปัญญาของวัยรุ่นว่าเป็นช่วงที่ระดับสติปัญญาพัฒนาสูงสุดจะมีความสามารถคิดได้อย่างเป็นระบบ ทั้งในสิ่งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ จำแนกเปรียบเทียบทฤษฎี กฎเกณฑ์ หรืออาจคิดค้นแนวคิด ทฤษฎีใหม่ๆ ได้ นอกจากนี้วัยรุ่นยังสามารถมีความคิดเห็นเกี่ยวกับตนเอง พยายามรู้จักตนเอง และขัดเกลาพฤติกรรมให้ดีขึ้นอยู่เสมอ รู้จักอดกลั้นและเข้าใจสังคมดีขึ้น รู้จักพยายามที่จะพึ่งตนเองและเริ่มมีความคิดส่วนตัวที่เก็บไว้เป็นความในใจเฉพาะตัว ไม่เปิดเผยให้ใครรู้ อย่างไรก็ตามแม้ในช่วงวัยรุ่นนี้ระดับสติปัญญาจะพัฒนาเต็มที่ สมองมีความจำดี การหาเหตุผลก็พัฒนามากขึ้น วัยรุ่นจะสนใจสิ่งรอบตัวอยากรู้อยากเห็นไปหมด มีความคิดที่จะแก้ไขปัญหาได้ดี และคิดได้หลายแง่มุม แต่วัยรุ่นที่พึ่งผ่านพ้นวัยเด็ก แม้ว่าวัยรุ่นจะมีสติปัญญาดีแต่ก็ขาดความรับผิดชอบหรือขาดการไตร่ตรองที่ดี ดังนั้นพฤติกรรมบางอย่างของวัยรุ่นในบางครั้งก็อาจผิดพลาดได้ สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่ผู้ใหญ่ควรทำความเข้าใจถึงธรรมชาติของวัยรุ่น เพื่อที่จะช่วยลดความขัดแย้งระหว่างวัยรุ่นและผู้ใหญ่ให้น้อยลง

การคิดด้วยการพิจารณาจริงจังกับสิ่งที่พบเห็น (concrete operations) กับความคิดนามธรรมที่อาศัยความคิด ความเข้าใจ ทักษะคิด อารมณ์ (formal operations) เป็นลักษณะแนวความคิดของวัยรุ่นที่มักทำให้เกิดความสับสนในใจอยู่เสมอ บางอารมณ์เขาอาจมีอารมณ์ที่จริงจังต้องให้เห็นเข้าใจชัดเจนจึงยอมรับ บางทีวัยรุ่นอาจฝันคิดนึกเอาตามอารมณ์ความรู้สึกของตนจนไม่รับฟังผู้อื่น อาจเกิดแนวคิดได้หลายอย่างกับวัยรุ่นได้พร้อมๆ กัน และสร้างความขัดแย้งภายใน ในการวางตัวและการทำงานให้กับวัยรุ่นได้มาก ซึ่งเป็นสาเหตุของปัญหาที่ทำให้วัยรุ่นขัดแย้งกับผู้ใหญ่ ลักษณะการคิดนามธรรมนี้ทำให้เกิดการพัฒนาทางความคิดของวัยรุ่นดังนี้

1. วัยรุ่นสามารถคิดแก้ปัญหาโดยอาศัยวิธีการหลายๆ อย่าง เช่น การลองผิดลองถูกซึ่งการเรียนรู้โดยวิธีนี้ได้ลงมือทำเอง ได้พบปัญหาและวิธีแก้ไขปัญหา จนกว่าจะได้ผลเป็นที่พอใจ

2. ความสามารถในการเข้าใจลักษณะสัญลักษณ์ต่างๆ วัยรุ่นสามารถเข้าใจและจำสัญลักษณ์แทนได้ไม่จำเป็นต้องอธิบายอย่างละเอียด โดยวัยรุ่นจะประมวลจากความคิดรวบยอดและลักษณะเหตุการณ์ต่างๆ บางทีวัยรุ่นนำลักษณะความคิดนี้มาใช้ตั้งแต่เครื่องหมายสัญลักษณ์ภาษาแสดงใช้เป็นที่เข้าใจในกลุ่มของคน

3. ประสิทธิภาพของวัยรุ่นแต่ละคน เป็นต้นแบบของการอธิบาย ความเข้าใจสัญลักษณ์การพัฒนาความคิดนี้แสดงให้เห็นว่าวัยรุ่นสนใจในการใช้ความคิดความเข้าใจมากกว่าการจำการเลียนแบบและรับฟังคำบอกกล่าว ผู้ใหญ่จึงควรปล่อยให้วัยรุ่นได้มีโอกาสแสดงความคิดของตนบ้าง

4. ความสามารถในการคิดอย่างมีระบบ (systematic thinking) การคิดอย่างมีระบบคือลักษณะการคิดใคร่ครวญ ดังที่ ศรีเรือน แก้วกังวาล (2540) อธิบายไว้ว่ามี 3 ขั้นตอน คือ

4.1 การพิจารณาข้อคิดเห็น (deductive) คือ การพิจารณาข้อคิดจากการคาดคะเนขั้นต้นเพื่อหาความจริงหรือความถูกต้อง

4.2 การรวบรวมข้อคิดเห็น (reductive) คือ การรวบรวมข้อคิดจากการคาดคะเนขั้นต้นเพื่อหาความจริงหรือความถูกต้อง

4.3 การใช้เหตุผล (reasoning) คือ การย้ายแนวคิดที่รวบรวมว่ามีสิ่งที่น่าเชื่อถืออย่างไร

การคิดทั้ง 3 ขั้นตอนที่กล่าวนี้ วัยรุ่นและผู้ใหญ่อาจไม่ได้พัฒนาถึงขั้นการใช้เหตุผลสูงสุด (formal operation thought) ได้ทุกคน บางคนอาจคิดเพียงขั้นรู้จักยึดตัวเอง เช่น ระดับเด็กเล็กก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบต่างๆ เช่น ฐานะทางสังคม เศรษฐกิจ ฐานะทางวัฒนธรรมของครอบครัว และระดับสติปัญญาของแต่ละบุคคล

สุชา จันท์ธอม (2527) สรุปพัฒนาการของวัยรุ่นไว้ดังนี้

1. บรรณานาที่จะสร้างความสัมพันธ์กับเพื่อนรุ่นราวคราวเดียวกัน ทั้งที่เป็นเพศเดียวกันและต่างเพศ

2. มีความสามารถที่จะแสดงพฤติกรรมได้อย่างเหมาะสมกับเพศของตนและเรียนรู้บทบาท

ของผู้ใหญ่ทั้งชายและหญิง เด็กวัยรุ่นชายจะเรียนรู้บทบาทของผู้ใหญ่ที่เป็นเพศชาย เด็กวัยรุ่นหญิงจะเรียนรู้บทบาทจากผู้ใหญ่ที่เป็นเพศหญิง

3. สามารถควบคุมอารมณ์ของตนเองได้ ต้องการเป็นอิสระ ไม่ต้องการให้ผู้ใหญ่เอาใจใส่ตนเหมือนครั้งเป็นเด็ก สามารถช่วยตนเองได้

4. มีการเตรียมตัวเพื่อเลือกอาชีพให้เหมาะสมกับระดับสติปัญญา ตามความสามารถและตามความถนัดของตน

5. เตรียมตัวที่จะเป็นพลเมืองดี โดยอาศัยการศึกษาหาความรู้ ความเข้าใจในเรื่องต่างๆ เกี่ยวกับหน้าที่พลเมืองดี

6. ยอมรับฟังความคิดเห็นและข้อขัดแย้งของบิดามารดาและเพื่อนรุ่นราวคราวเดียวกัน

7. มีความเข้าใจในคุณค่าและรู้จักเลือกตัดสินใจ เลือกคุณค่าหรือสิ่งที่ตนควรถือเป็นหลักในการดำรงชีวิต

8. รู้จักรับผิดชอบในการใช้จ่ายเป็นอย่างดี มีการเตรียมตัวเพื่อการแต่งงานและใช้ชีวิตครอบครัว

สรุป วัยรุ่นเป็นวัยที่กำลังผ่านพ้นจากความเป็นเด็กสู่ความเป็นผู้ใหญ่ ถึงแม้ว่าจะมีการกำหนดช่วงอายุของวัยรุ่น แต่ก็ไม่สามารถระบุช่วงอายุของวัยรุ่นได้อย่างแน่นอน เพราะการเจริญเติบโตของวัยรุ่นในแต่ละคนจะมีการเจริญเติบโตไม่พร้อมกัน เช่น เพศหญิงจะเข้าสู่วัยรุ่นก่อนเพศชาย 1-2 ปี และสามารถแบ่งช่วงอายุของวัยรุ่นได้ 3 ระยะ คือ วัยรุ่นตอนต้น วัยรุ่นตอนกลาง และวัยรุ่นตอนปลาย ซึ่งในช่วงวัยรุ่นจะมีพัฒนาการของร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาไปตามลำดับ

แนวคิดเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส

วันทินีย์ วาลิกะสิน (2526 อ้างใน พัชราภรณ์ สักดิ์สมบูรณ์, 2549: 14) หมายถึง การที่ชายและหญิงมีความสัมพันธ์ทางเพศโดยไม่ได้จดทะเบียนสมรสที่ถูกต้องตามกฎหมาย

นงลักษณ์ เอ็มประดิษฐ์ และคณะ (2540: 45-46) ได้กล่าวถึงความสัมพันธ์ทางเพศก่อนสมรสไว้ว่า การที่ชายและหญิงมีความสัมพันธ์ทางเพศโดยไม่ได้จดทะเบียนสมรสที่ถูกต้องตามกฎหมาย ซึ่งความสัมพันธ์ทางเพศก่อนสมรสเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นและมีอยู่ทั่วไป

Reies (1960 อ้างใน จรุงรัตน์ เทพยา, 2545: 22) อธิบายว่า การมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส หมายถึง การยอมรับระดับพฤติกรรมทางเพศระหว่างผู้ชายกับผู้หญิงก่อนการแต่งงาน ซึ่งการยอมรับขึ้นอยู่กับระดับความลึกซึ้งของพฤติกรรมทางเพศและระดับความผูกพันทางอารมณ์ของบุคคลนั้นกับบุคคลที่มีความสัมพันธ์ด้วย

ดังนั้นการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสในที่นี้หมายถึง

1. การที่ชายและหญิงมีสัมพันธ์ทางเพศก่อนที่จะมีการสมรสกันอย่างเปิดเผยตามประเพณีนิยมในท้องถิ่น หรือก่อนจะมีการจดทะเบียนสมรสตามกฎหมายเท่านั้น
2. ทั้งหญิงและชายต้องเป็นคู่รักกัน และต่างก็มีจุดหมาย (goal) ร่วมกันว่าจะแต่งงานกันตามประเพณีนิยม หรือจะมีการจดทะเบียนสมรสในอนาคต

ปัจจัยที่มีผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส

Reiss (1966 อ้างใน แววสุดา เล็กจันทร์, 2551: 29-30) ได้กล่าวถึง ตัวแปรที่เกิดขึ้นตามลำดับก่อนหลังของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส ดังนี้

1. การยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน (premarital sexual permissiveness) หมายถึง การยอมรับในความใกล้ชิดทางร่างกายที่เกี่ยวข้องในความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิงก่อนการสมรส และการยอมรับต่อการมีเพศสัมพันธ์ขึ้นอยู่กับความผูกพันทางอารมณ์ที่บุคคลมีความสัมพันธ์ต่อกัน
2. แนวโน้มเชิงบวกต่อความรัก (positive love orientation) หมายถึงทัศนคติที่มีต่อความรักและการมีคู่รักว่ามีผลดีมากกว่าผลเสีย การยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสภายใต้เงื่อนไขของการมีความรักต่อกัน ซึ่งบุคคลที่มีความเชื่อว่า การมีความรักและการมีคู่รักน่าจะมีประโยชน์มากกว่ามิโทษ จะส่งผลให้มีการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานสูง

3. แนวโน้มเชิงบวกต่อเรื่องเพศ (positive love orientation) หมายถึง การมีทัศนคติเชิงบวก ต่อความสัมพันธ์ทางเพศมีอิทธิพลต่อการยอมรับ การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสทำให้บุคคลมีความเชื่อและการรับรู้ว่าการมีเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องของการได้รางวัลหรือประโยชน์มากกว่าหรือมีผลดีมากกว่าผลเสีย ทำให้เกิดความรู้สึกผิดต่อศีลธรรมและส่งผลให้บุคคลยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสสูง

4. ทัศนะเสรีนิยม (liberality) หมายถึง ทัศนคติที่ชื่นชอบต่อการเปลี่ยนแปลง โดยไม่จำเป็นต้องดำเนินตามวิถีทางของประเพณีที่ทำตามกันมาอย่างเคร่งครัด สนับสนุนให้บุคคลมีอิสรภาพและกล้าแสดงออกถึงแม้จะแตกต่างจากบุคคลอื่นก็ตาม บุคคลที่มีทัศนะเสรีนิยมนั้นจะพัฒนาแนวคิดที่กว้างขวาง ยอมรับการเปลี่ยนแปลงและไม่ถูกจำกัดอยู่ภายใต้ความอคติทางประเพณี

5. การยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของบิดามารดา หมายถึง การนำทัศนคติและพฤติกรรมบุคคลมาใช้เป็นบรรทัดฐาน ได้แก่ การนำทัศนคติของบิดามารดาต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสมากำหนดในการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของตนเอง โดยทั่วไปบิดามารดาเป็นบุคคลสำคัญในการปลูกฝังทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศ ถ้าบิดามารดาให้การยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส ก็จะส่งผลให้บุคคลมีการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสสูงตามไปด้วย

6. การยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของเพื่อน จากแนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมวัยรุ่นที่กล่าวว่า เพื่อนมีอิทธิพลในการกำหนดทัศนคติและพฤติกรรมของวัยรุ่น รวมถึงพฤติกรรมทางเพศด้วยนั้น เพื่อนจึงนับว่าเป็นบุคคลที่มีความสำคัญสำหรับวัยรุ่นที่จะนำค่านิยม บรรทัดฐาน รวมถึงพฤติกรรมต่างๆ ทั้งที่เหมาะสมและไม่เหมาะสมมาปฏิบัติตาม เนื่องจากเพื่อนมีสถานภาพที่ใกล้ชิดกับตัวของวัยรุ่นเอง การได้รับอิทธิพลจากเพื่อนถ้าเพื่อนมีการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานบุคคลนั้นก็จะมีแนวโน้มที่จะมีการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสสูงตามไปด้วย

จากปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่าเกิดจากความใกล้ชิด การมีความรักกันของคู่รัก และยังเกิดจากความคิดที่เป็นเสรีนิยม คือ การชอบการเปลี่ยนแปลงไม่ยึดติดอยู่กับของเดิม เช่น ในเรื่องของประเพณี นอกจากนี้เกิดจากการมีความคิดว่าการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสเป็นเรื่องที่ปกติไม่เสียหายอะไร

สาเหตุการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส

วันทนีย์ วาลิกะสัน (2526: 27) ได้เสนอสาเหตุของการมีเพศสัมพันธ์ดังนี้

1. เป็นการสนองเพื่อความปรารถนาทางเพศและสนองความพอใจทางด้านร่างกาย จิตใจ เพื่อความสนุกสนาน เป็นการพิสูจน์ว่ามีความสามารถทางเพศ ไม่เป็นผู้ผิดปกติในเรื่องเพศ
2. เป็นการเตรียมตัวก่อนเข้าสู่สภาวะการสมรสหรือเป็นการปรับความต้องการทางเพศ ของทั้งสองฝ่ายให้เข้ากันได้
3. เป็นการทำตามความนิยมของสังคมไทยในปัจจุบัน
4. เป็นการผูกมัดฝ่ายตรงข้ามหรือสำหรับฝ่ายหญิงบางครั้งเป็นเพราะความรักต่อเพศตรงข้าม
5. การมีเพศสัมพันธ์เป็นพฤติกรรมที่ได้รับการกล่าวขวัญกันมากในวัยรุ่นที่เป็นนักเรียน และนักศึกษา ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการรับเอาวัฒนธรรมตะวันตกเข้ามาจากการถูกเนื้อต้องตัวกัน ระหว่างหนุ่มสาวกระทำกัน โดยเปิดเผยมากขึ้น จึงมีแนวโน้มนำไปสู่พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส

นอกจากนี้ วันทนีย์ วาลิกะสัน (2526: 27) ยังได้กล่าวถึงสาเหตุที่วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส ไว้ดังนี้

1. วัยรุ่นชอบลอง อยากรู้อยากเห็น ดังนั้นจึงมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส
2. วัยรุ่นทนการอดอ้อนของอีกฝ่ายหนึ่งไม่ได้ ซึ่งส่วนใหญ่ฝ่ายชายเป็นฝ่ายอดอ้อนทำให้ฝ่ายหญิงใจอ่อน
3. วัยรุ่นคิดว่าเป็นแฟนเมื่อคบกันเป็นแฟนกันต้องมีได้เสียกัน แคมบางคนบอกด้วยว่าไม่เห็นเสียหายอะไร
4. วัยรุ่นอยากได้ความรู้สึกเป็นเจ้าของกันและกัน ซึ่งเกิดได้ทั้งชายและหญิง

5. วัยรุ่นรู้สึกว่าคุณค่าเป็นสิ่งที่ต้องการของอีกฝ่ายหนึ่ง

6. วัยรุ่นมีแรงผลักดันจากฮอร์โมน และสัญชาตญาณของการสืบพันธุ์

สรุปได้ว่า การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส เกิดจากการที่วัยรุ่นมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสมีความเชื่อมีความรู้สึกนึกคิดและการแสดงออก หรือการประพฤติปฏิบัติเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศระหว่างชายกับหญิง ก่อนที่จะมีการจัดงานมงคลสมรสกันตามประเพณีนิยม

แนวคิดเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดู

การอบรมเลี้ยงดู มีบทบาทสำคัญต่อการเจริญเติบโตและการพัฒนาให้เต็มศักยภาพทางพันธุกรรมของเด็กแต่ละคน ดังนั้นแนวทางในการอบรมเลี้ยงดูเด็กที่เหมาะสมจึงเป็นปัจจัยที่จำเป็นอย่างยิ่งสำหรับบิดามารดา ผู้เลี้ยงดู หรือผู้เกี่ยวข้องกับเด็กในการส่งเสริมสนับสนุน ป้อนกัน ผลักดัน และกระตุ้นให้เด็กแต่ละวัยได้เจริญเติบโตไปในทิศทางที่ถูกต้อง ซึ่งการเลี้ยงดูเด็กให้มีคุณภาพจะต้องเริ่มต้นตั้งแต่การที่บิดามารดาต้องมีการเตรียมตัวในการเป็นพ่อแม่ มีความรู้ในเรื่องพัฒนาการของเด็ก การอบรมเลี้ยงดูเด็กที่ถูกต้อง ตลอดจนการจัดสุขนิสัยและจริยธรรมให้แก่เด็ก วราภรณ์ ตระกูลสฤษดิ์ (2543: 23)

สมคิด อิศระวัฒน์ (2542: 10) กล่าวว่า การอบรมเลี้ยงดู หมายถึง กระบวนการถ่ายทอดความคิด ความเชื่อ และวิถีการปฏิบัติของแต่ละครอบครัวได้เรียนรู้จากสิ่งแวดล้อม และจากการถ่ายทอดทางวัฒนธรรมที่ต่อเนื่องตลอดชีวิต มีทั้งการกระทำในทางตรงและทางอ้อม การอบรมเลี้ยงดูของพ่อแม่ส่งผลต่อพฤติกรรมของเด็กในปัจจุบัน

รติชน พิรัชต์ (2543: 60-61) อธิบายว่า การอบรม หมายถึง การแนะนำ สั่งสอน ให้ความรู้ แนวคิด แนวปฏิบัติ ถ่ายทอดบุคลิกภาพ ค่านิยม ตลอดจนการทำตัวเป็นแบบอย่างในเรื่องต่างๆ ให้เด็กมีลักษณะนิสัยที่พึงประสงค์ การเลี้ยงดู คือ การดูแลในเรื่องอาหาร สุขภาพ ความเป็นอยู่ เพื่อสนองความต้องการของเด็ก เลี้ยงดูส่งเสริมให้เด็กได้พัฒนาการทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญาตามวัยอันเหมาะสม การอบรมเลี้ยงดูจึงหมายถึง การแนะนำสั่งสอนเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับเด็ก เลี้ยงดูส่งเสริมให้เด็กได้มีพัฒนาการครบทั้ง 4 ด้าน

สุพัตรา พันธูวร (2546) ได้สรุปว่าครอบครัวเป็นสถาบันแรกที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของเด็กเป็นอย่างมาก เพราะเป็นสถาบันแห่งแรกในการให้การอบรมเลี้ยงดูทางจิตใจแก่เด็กตลอดเวลา อุปนิสัยส่วนตัวที่ดี อารมณ์ที่ดี ล้วนแต่เริ่มมาที่บ้าน เด็กจะเป็นผู้ที่มีความคิด ความรู้สึก มีมารยาท หรือการวางตัวอย่างไร ขึ้นอยู่กับพ่อแม่เป็นส่วนหนึ่งด้วย

ดังนั้นสรุปได้ว่า การอบรมเลี้ยงดูเด็ก หมายถึง การที่บิดามารดา หรือผู้ปกครองมีบทบาทในการอบรมเลี้ยงดู และอบรมสั่งสอนให้เด็กมีคุณภาพชีวิตที่ดี และสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้ในกระบวนการขัดเกลาทางสังคม

ลักษณะการอบรมเลี้ยงดู

เนื่องจากการอบรมเลี้ยงดูเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่า มีความสำคัญต่อการพัฒนาในด้านต่างๆ ของเด็ก ได้มีนักวิชาการหลายท่าน ได้ศึกษาค้นคว้า และได้แบ่งรูปแบบการอบรมเลี้ยงดู ดังนี้

Bauarind (1967 อ้างใน ธิดารัตน์ เสดะปุตตะ, 2536: 11) ได้แบ่งการอบรมเลี้ยงดูเด็กในครอบครัวออกเป็น 3 ลักษณะ ดังนี้คือ

1. การอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวด (authoritarian) การอบรมเลี้ยงดูแบบนี้เด็กจะถูกควบคุมมาก ทำให้มีโอกาสเกี่ยวข้องกับสังคมภายนอกน้อย พ่อแม่จะเลี้ยงดูแบบบังคับคาดหวังและต้องการให้เด็กเชื่อฟังโดยไม่ให้ความรักความอบอุ่นเด็กที่ได้รับ การอบรมเลี้ยงดูแบบนี้จะมีลักษณะเชื่อฟังและไม่ก้าวร้าว

2. การอบรมเลี้ยงดูแบบตามใจบุตร (permissive) การอบรมเลี้ยงดูแบบนี้พบมากในครอบครัวที่ให้ความรักความอบอุ่นสูงแต่ปราศจากการควบคุม พ่อแม่จะให้ความรักและการดูแลแต่ไม่ได้ตั้งกฎเกณฑ์และคาดหวังกับเด็กสูง เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบนี้จะขาดความรับผิดชอบต่อส่วนรวม ไม่มีความเชื่อมั่นในตนเอง และมีความวิตกกังวลสูง

3. การอบรมเลี้ยงดูแบบรักและมีกฎเกณฑ์ (authoritative) การอบรมเลี้ยงดูแบบนี้พ่อแม่จะให้ความรักและยอมรับฟังความคิดเห็นของเด็ก แต่จะมีการควบคุมให้เด็กปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ และคาดหวังกับเด็กสูง เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบนี้จะมีความเป็นผู้นำปรับตัวเข้ากับผู้อื่นได้ง่าย มีความคิดเป็นของตนเอง มีความเชื่อมั่นในตนเองสูงและประสบความสำเร็จในชีวิต

สุภาพรณ โศตรจรัส (2528 อ้างใน ประไพ เจนดง, 2541: 12) ได้กล่าวถึงลักษณะการอบรมเลี้ยงดูเด็ก 3 แบบ คือ

1. การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย หมายถึง ลักษณะการเลี้ยงดูแบบให้ความรักมาก มีการควบคุมในระดับปานกลางถึงค่อนข้างน้อย และใช้เหตุผลในการฝึกอบรมวินัย มักใช้วิธีการชมเชยมากกว่าการลงโทษ และเมื่อจำเป็นต้องลงโทษมักใช้วิธีการลงโทษทางจิตมากกว่าการลงโทษทางร่างกาย

2. การอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมมาก หมายถึง ลักษณะการอบรมเลี้ยงดูที่บิดามารดาจะกำหนดกฎเกณฑ์และมาตรฐานที่เข้มงวดอย่างยิ่ง และควบคุมอย่างเต็มที่ให้เด็กเป็นตัวของตัวเอง น้อยมาก มีการบังคับให้เด็กทำตามความเห็นชอบของผู้เลี้ยงดู โดยควบคุมอย่างเข้มงวด และมีการลงโทษเมื่อเด็กไม่ปฏิบัติตาม

3. การอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้งหรือไม่ยอมรับ หมายถึง ลักษณะการแสดงออกทั้งในรูปการกระทำและการใช้เวลาที่ไม่สนใจเด็ก ไม่ให้ความสำคัญกับเด็กนำไปเปรียบเทียบกับเด็กคนอื่นอย่างไม่มีคุณธรรม มีการข่มขู่ หรือบางรายอาจมีการกระทำที่ทารุณต่างๆ ไม่ให้ความรักความอบอุ่น ไม่คำนึงถึงความคิดความรู้สึกของเด็ก

อรนุช ชูริสังข์ (2544 อ้างใน พัทรินทร์ เทพสาร, 2546: 14) ได้แบ่งการอบรมเลี้ยงดูเด็กออกเป็น 4 รูปแบบ ดังนี้

1. การอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย (democratic) หมายถึง การที่บิดามารดาหรือผู้เลี้ยงดูปฏิบัติต่อบุตรด้วยความยุติธรรม บิดามารดาให้ความรักความอบอุ่นมีเหตุผลยอมรับความสามารถและความคิดเห็นของเด็ก ส่งเสริมให้เด็กมีอิสระในการตัดสินใจหรือแก้ปัญหาด้วยตนเองและให้ความร่วมมือกับเด็กตามโอกาสอันสมควร เมื่อเด็กสามารถทำพฤติกรรมที่ต้องการบิดามารดาจะให้รางวัลด้วยการยอมรับ การลงโทษจะใช้ต่อเมื่อเด็กตั้งใจจะปฏิเสธพฤติกรรมที่พึงประสงค์ และใช้การลงโทษที่ไม่รุนแรง

2. การอบรมเลี้ยงดูแบบให้ความคุ้มครองมากเกินไป (over- protection) หมายถึง การปฏิบัติของบิดามารดาหรือผู้เลี้ยงดูที่ทำให้เด็กมีความรู้สึกว่าตนเองไม่ได้รับอิสระเท่าที่ควร ไม่ได้ทำ

ในสิ่งที่ตนเองต้องการหรือทำอะไรด้วยตนเองถูกควบคุมให้อยู่ในสายตาหรือปกป้องคุ้มครองให้ความช่วยเหลืออยู่ตลอดเวลา ไม่มีความเป็นตัวของตัวเองและมีความรู้สึกว่าตัวเองเป็นเด็กอยู่ตลอดเวลา

3. การอบรมเลี้ยงดูแบบเผด็จการ (demanding or authoritarian) หมายถึง การที่บิดามารดาหรือผู้เลี้ยงดูใช้กฎ หรือระเบียบที่เข้มงวด เพื่อให้เด็กมีความประพฤติที่ต้องการ โดยไม่มีการอธิบายเหตุผลใดๆ ทั้งสิ้น ถ้าเด็กไม่ปฏิบัติตามก็จะลงโทษอย่างรุนแรง แต่ถ้าเด็กปฏิบัติตามที่ต้องการก็ จะไม่มีการให้คำชมเชยหรือให้เพียงเล็กน้อยเท่านั้น

4. การอบรมเลี้ยงดูแบบปล่อยปละละเลย (electing or rejecting) หมายถึง การปฏิบัติของ บิดามารดาหรือผู้เลี้ยงดูที่ทำให้เด็กรู้สึกว่าคุณถูกเกลียดชัง ไม่ได้รับการเอาใจใส่สนับสนุนหรือ ให้คำแนะนำช่วยเหลือเท่าที่ควร ไม่ยินดียินร้ายต่อพฤติกรรมของเด็ก ไม่คิดว่ากล่าวตักเตือนเมื่อทำ ผิด มักใช้วิธีการวิจารณ์ตำหนิโทษที่รุนแรงปราศจากเหตุผล ไม่ให้ความสนิทสนมเป็นกันเอง ปล่อยปละละเลยความเป็นอยู่

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยสรุปได้ว่าการอบรมเลี้ยงดูสามารถแบ่งลักษณะการอบรมเลี้ยงดู ได้ดังนี้คือ

1. การอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบประชาธิปไตย (democratic) หมายถึง ลักษณะการเลี้ยงดู แบบให้ความรักมาก มีความยุติธรรม ยอมรับความสามารถ และใช้เหตุผลในการฝึกระเบียบวินัย

2. การอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบเข้มงวด (authoritarian) การอบรมเลี้ยงดูแบบนี้จะทำให้ วัยรุ่นไม่มีความเชื่อมั่นในตนเองต้องทำตามคำสั่งของพ่อแม่ ไม่สามารถตัดสินใจและแก้ไขปัญหา ด้วยตนเองได้

3. การอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบปล่อยปละละเลย (neglecting or rejecting) หมายถึง การ ปฏิบัติของบิดามารดาหรือผู้เลี้ยงดูที่ทำให้เด็กรู้สึกว่าคุณถูกเกลียดชัง ไม่ได้รับการเอาใจใส่ สนับสนุนหรือให้คำแนะนำช่วยเหลือเท่าที่ควร ไม่ยินดียินร้ายต่อพฤติกรรมของเด็ก ไม่คิดว่ากล่าว ตักเตือนเมื่อทำผิด มักใช้วิธีการวิจารณ์ตำหนิโทษที่รุนแรงปราศจากเหตุผล

แนวคิดเกี่ยวกับการสนับสนุนทางสังคม

ความหมายการสนับสนุนทางสังคม

การสนับสนุนทางสังคมนั้นได้มีนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายไว้ดังนี้

บุญเยี่ยม ตระกูลวงศ์ (2528) ได้ให้ความหมายของการสนับสนุนทางสังคมว่า แรงสนับสนุนทางสังคม หมายถึง สิ่งที่ได้รับจากการสนับสนุน ได้รับการช่วยเหลือด้านข้อมูลข่าวสาร วัสดุสิ่งของ หรือการสนับสนุนด้านจิตใจจากผู้ให้การสนับสนุน ซึ่งอาจเป็นบุคคลหรือกลุ่ม แล้วมีผลทำให้ผู้รับไปปฏิบัติในทิศทางที่ผู้รับต้องการ ซึ่งหมายถึงการมีสุขภาพอนามัยที่ดี

Pender (1987) กล่าวว่า การสนับสนุนทางสังคม หมายถึง การที่บุคคลรู้สึกถึงความเป็นเจ้าของ การได้รับการยอมรับ ได้รับการเคารพรู้สึกมีคุณค่าในตนเอง เป็นที่ต้องการของบุคคลอื่น โดยได้จากกลุ่มคนในระบบของสังคมนั่นเอง เป็นผู้ให้การสนับสนุนด้านจิตใจ ด้านอารมณ์ วัสดุอุปกรณ์ ข่าวสาร คำแนะนำจะทำให้บุคคลนั้นสามารถดำรงอยู่ในสังคมได้อย่างเหมาะสม

Gottlieb (1985 อ้างใน นคร วงศาโรจน์, 2547) ได้กล่าวว่า การสนับสนุนทางสังคม หมายถึง กระบวนการในการปฏิสัมพันธ์ การสร้างความสัมพันธ์ และการรวมตัวกันเป็นกลุ่มทางสังคมเพื่อให้กลุ่มเกิดการช่วยเหลือกันในการเผชิญกับปัญหา สนับสนุนให้เกิดความภาคภูมิใจในตนเอง ความรู้สึกมั่นคง และศักยภาพของตนเอง ซึ่งอาจได้รับในรูปแบบของการสนับสนุนทางด้านวัตถุหรือทางด้านจิตใจ

House (1981 อ้างใน นคร วงศาโรจน์, 2547) กล่าวว่า การสนับสนุนทางสังคม ประกอบด้วย การสนับสนุนทางด้านอารมณ์ การให้การดูแล และการให้ความเชื่อถือไว้วางใจ การสนับสนุนความคิดการตัดสินใจ ซึ่งเกิดความใกล้ชิดผูกพัน การยอมรับนับถือและเห็นถึงคุณค่าเป็นปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และมีการช่วยเหลือในด้านต่างๆ เช่น การให้ข้อมูล วัสดุสิ่งของ หรือบริการต่างๆ ตลอดจนการให้ข้อมูลย้อนกลับ และข้อมูลเพื่อการเรียนรู้ และการประเมินตนเอง

จากความหมายของการสนับสนุนทางสังคมข้างต้น ผู้วิจัยสามารถสรุปความหมายของการสนับสนุนทางสังคม หมายถึง การที่วัยรุ่นได้รับความรัก ความรู้สึกเห็นอกเห็นใจการดูแลเอาใจใส่ ให้กำลังใจการแสดงความรักความผูกพันต่อกัน การยอมรับนับถือกัน และเห็นคุณค่ามีการช่วยเหลือ

ในด้านความรู้ข้อมูลข่าวสาร คำแนะนำที่สามารถนำไปใช้แก้ปัญหา และได้รับในรูปวัตถุหรือสิ่งของ เวลา เงิน หรือการบริการ ซึ่งตอบสนองต่อความต้องการของตนในสถานการณ์หนึ่งๆ ได้อย่างเหมาะสม ในที่นี้ศึกษาการสนับสนุนเรื่องเพศจากเพื่อน

แหล่งที่มาของการสนับสนุนทางสังคม

วิมาพร มาพบสุข (2543) ได้กล่าวว่า แหล่งของการสนับสนุนทางสังคมแบ่งออกเป็นประเภทใหญ่ๆ ได้ 2 ประเภทดังนี้ คือ

1. ปฐมภูมิ เป็นกลุ่มบุคคลที่มีความสนิทและมีสัมพันธ์ภาพระหว่างสมาชิกเป็นการส่วนตัวสูง เช่น ครอบครัว ญาติพี่น้อง และเพื่อนบ้าน
2. ทติยภูมิ เป็นกลุ่มสังคมที่มีความสัมพันธ์ตามแบบแผนและกฎเกณฑ์ที่วางไว้ มีอิทธิพลเป็นตัวกำหนดบรรทัดฐานของบุคคลในสังคม กลุ่มนี้ได้แก่ เพื่อนร่วมงาน กลุ่มวิชาชีพ และกลุ่มสังคมอื่นๆ ซึ่งในกระบวนการสนับสนุนทางสังคมถือว่าการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา

จรียวัตร คมพัยค์น (2531: 100-105) กล่าวว่า โดยปกติ กลุ่มสังคมจัดแบ่งออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ คือ กลุ่มปฐมภูมิ เป็นกลุ่มสังคมที่มีความสนิทสนมและมีสัมพันธ์ภาพระหว่างสมาชิกเป็นการส่วนตัวสูง ได้แก่ ครอบครัว ญาติพี่น้อง และเพื่อนบ้าน กลุ่มที่ 2 คือ กลุ่มทติยภูมิ เป็นกลุ่มสังคมที่มีความสัมพันธ์กันตามแบบแผน และกฎเกณฑ์ที่วางไว้ ซึ่งมีอิทธิพลเป็นตัวกำหนดบรรทัดฐานของบุคคลในสังคม ได้แก่ เพื่อนร่วมงาน กลุ่มวิชาชีพ และกลุ่มสังคมอื่นๆ คล้ายคลึงกับ Stewart (1989: 268-275) อ้างใน จรียวัตร คมพัยค์น, 2531: 100-105) แบ่งเครือข่ายทางสังคมเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มครอบครัว เครือญาติ คู่สมรส เป็นกลุ่มที่มีความผูกพันกันมากมีปฏิสัมพันธ์กันบ่อยครั้ง และกลุ่มที่ไม่ใช่เครือญาติ เป็นกลุ่มที่บุคคลเลือกที่ติดต่อด้วยเหตุผลส่วนตัว โดยที่มีความสนใจและคำนึงสอดคล้องกัน มักเป็นกลุ่มเพื่อนที่มีอายุใกล้เคียงกัน รวมทั้งมีรูปแบบการดำเนินชีวิตใกล้เคียงกัน กลุ่มสังคมทั้งสองนี้เป็นแหล่งที่ให้การสนับสนุนทางสังคม แก่บุคคลได้ในทุกระดับตามลักษณะของการตอบสนองของแต่ละบุคคล

สรุปได้ว่า แหล่งที่มาของการสนับสนุนทางสังคม จะได้มาจากบุคคลในกลุ่มครอบครัว ซึ่งเป็นแหล่งสนับสนุนตามธรรมชาติ เช่น บิดามารดา ญาติพี่น้อง และกลุ่มที่เกี่ยวข้องทางสังคม เช่น เพื่อนสนิท ครู เพื่อนบ้าน บุคลากรทางการแพทย์

องค์ประกอบของการสนับสนุนทางสังคม

บุญเยี่ยม ตระกูลวงศ์ (2528) ได้กล่าวว่าการสนับสนุนทางสังคมซึ่งจะต้องประกอบด้วย องค์ประกอบที่สำคัญดังนี้คือ

1. ต้องมีการติดต่อสื่อสารระหว่างผู้ให้และผู้รับแรงสนับสนุน
2. ลักษณะการสื่อสารต้องประกอบไปด้วย
  - 2.1 ข่าวสารที่มีลักษณะที่ผู้รับเชื่อว่ามีใจเอาใจใส่มีความรัก ความหวังดีต่อตนเองอย่างจริงใจ
  - 2.2 ข่าวสารที่มีลักษณะที่ผู้รับรู้สึกว่าคุณค่า และเป็นที่ยอมรับในสังคม
  - 2.3 ข่าวสารที่มีลักษณะที่ผู้รับเชื่อว่าเป็นส่วนหนึ่งของสังคมและสามารถทำประโยชน์แก่สังคมได้
3. ปัจจัยนำเข้าของแรงสนับสนุน อาจอยู่ในรูปของข่าวสารวัสดุสิ่งของหรือด้านจิตใจ
4. จะต้องช่วยให้ผู้รับได้บรรลุถึงจุดมุ่งหมายที่ต้องการ

ประเภทของการให้การสนับสนุนทางสังคม

House (1981 อ้างใน นคร วงศาโรจน์, 2547: 35) ได้กล่าวไว้ว่า ประเภทของการสนับสนุนทางสังคมแบ่งออกเป็น 4 ประเภท คือ

1. การสนับสนุนทางอารมณ์ (emotional Support) เช่นการให้ความพอใจการยอมรับนับถือ ความหวังใยการกระตุ้นเตือน
2. การสนับสนุนในการให้การประเมินผล (appraisal support) เช่นการให้ข้อมูลย้อนกลับ การเห็นพ้องในการรับรอง รวมถึงการสนับสนุนอาจเป็นการช่วยเหลือโดยตรงหรือโดยอ้อมก็ได้

3. การสนับสนุนด้านข้อมูลข่าวสาร (information support) เช่นการให้คำแนะนำคัดเดือนในคำปรึกษา และการให้ข่าวสาร

4. การสนับสนุนด้านเครื่องมือ (instrumental support) เช่นแรงงาน เงิน เวลา เป็นต้น

Gottlieb (1985 อ้างใน นคร วงศาโรจน์, 2547: 35-36) กล่าวว่า ระดับของการสนับสนุนทางสังคมนั้นแบ่งออกได้ 3 ระดับดังนี้

1. ระดับกว้าง (macro level) เป็นการพิจารณาถึงการเข้าร่วมหรือการมีส่วนร่วมในสังคม อาจวัดได้จากความสัมพันธ์กับสถาบันในสังคม การเข้าร่วมกลุ่มกิจกรรมต่างๆ ในสังคมชุมชนที่เขาอาศัยอยู่ เช่น กลุ่มแม่บ้านที่เลี้ยงลูกด้วยนม กลุ่มจักสาน กลุ่มแม่บ้านเกษตร กลุ่มด้านกายเอคส์ เป็นต้น

2. ระดับกลุ่มเครือข่าย (mezzo level) เป็นการมองที่โครงสร้างและหน้าที่ของเครือข่ายสังคมด้วยการพิจารณาจากกลุ่มบุคคลที่มีสัมพันธ์ภาพอย่างสม่ำเสมอ เช่น กลุ่มเพื่อน กลุ่มบุคคลใกล้ชิดเสมือนญาติ ชนิดของการสนับสนุนทางสังคมในระดับนี้ ได้แก่ การให้คำแนะนำการช่วยเหลือด้านวัสดุสิ่งของความเป็นมิตรการสนับสนุนทางอารมณ์ และการยกย่อง เป็นต้น

3. ระดับแคบหรือระดับลึก (micro level) เป็นการพิจารณาความสัมพันธ์ของบุคคลที่มีความใกล้ชิดสนิทสนมกันมากที่สุด ทั้งนี้มีความเชื่อว่าคุณภาพของความสัมพันธ์มีความสำคัญมากกว่าปริมาณคือ ขนาด และความถี่ ของความสัมพันธ์หรือโครงสร้างของเครือข่าย การสนับสนุนทางสังคมในระดับนี้ ได้แก่ สามัญภรรยา และสมาชิกในครอบครัว ซึ่งมีความใกล้ชิดทางอารมณ์ให้การสนับสนุนทางจิตใจ แสดงความรักและความห่วงใย

จะเห็นได้ว่า การสนับสนุนทางสังคมได้มาจากกลุ่มที่มีความสัมพันธ์กับสถาบันในสังคม ได้แก่ ครอบครัว เพื่อน ชนิดของการสนับสนุนทางสังคมในระดับนี้คือ การให้คำแนะนำการช่วยเหลือด้านข่าวสารความเป็นมิตร และกลุ่มบุคคลที่มีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิด ทางอารมณ์ให้การสนับสนุนทางจิตใจ แสดงความรักและห่วงใย

สำหรับงานวิจัยในครั้งนี้สรุปได้ว่า การสนับสนุนทางสังคม หมายถึง การที่วัยรุ่นได้รับความรัก ความรู้สึกเห็นอกเห็นใจ การดูแลเอาใจใส่ การได้รับกำลังใจจากการแสดงความรักความ

ผูกพันต่อกัน การยอมรับนับถือและเห็นคุณค่า มีการช่วยเหลือให้ความรู้ ดูแล ให้คำปรึกษา แนะนำ เรื่องเพศ ในที่นี้ศึกษาการสนับสนุนเรื่องเพศจากเพื่อน

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

นงลักษณ์ เอมประดิษฐ์ และคณะ (2540: 45) อธิบายถึงความสัมพันธ์ทางเพศก่อนสมรส ว่าเป็นการที่ชายหญิงมีความสัมพันธ์ทางเพศโดยไม่ได้จดทะเบียนสมรสถูกต้องตามกฎหมาย ความสัมพันธ์ก่อนสมรสหรือแต่งงาน (premarital sex) เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นและมีอยู่ทั่วไป โดยพื้นฐาน พฤติกรรมที่เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของบุคคลนั้น ได้แก่ การให้ความสำคัญกับ ลักษณะทางชีวภาพของร่างกาย โดยมีเป้าหมายของพฤติกรรมเพื่อให้มีความสุขทางเพศ เช่น การ กอดจูบ การเล้าโลม และการให้ความสำคัญบนพื้นฐานความผูกพันทางอารมณ์ต่อกัน เช่น การมี ความรักต่อกัน พฤติกรรมเหล่านี้ได้นำมากำหนดความหมายของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน ของวัยรุ่น และมีการจัดแบ่งขั้นตอนของพฤติกรรมต่างๆ ระหว่างหญิงชายที่มีความสัมพันธ์กันอย่าง ต่อเนื่อง ซึ่งจะมีความลึกซึ้งขึ้นเรื่อยๆ อาจนำไปสู่พฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานได้ โดยพฤติกรรมขั้นต้น ได้แก่ การมีแฟนหรือคู่รัก ระดับของพฤติกรรมที่มีการถูกเนื้อต้องตัว และ วรรณวิมล สุรินทร์ศักดิ์ (2546: 9) ได้นำมาจัดระดับของพฤติกรรมใหม่เพื่อให้มีความสอดคล้องกับ สภาพสังคมปัจจุบัน เริ่มจากการนัดพบหรือไปเที่ยวกับเพื่อนต่างเพศตามลำพัง ระดับที่มีการจูบ เบาๆ ตอนกลางคืน มีการโอบกอด และการจูบที่ลึกซึ้งขึ้นมีการเล้าโลมเล็กน้อย และมีการเล้าโลมที่ รุนแรง จนถึงระดับการยินยอมให้มีการถูกเนื้อต้องตัวระหว่างเพื่อนต่างเพศ และสองระดับสุดท้าย ได้แก่ การสำเร็จความใคร่ซึ่งกันและกัน และมีการร่วมเพศ

ระพีพรรณ ภูผกาพันธ์พงษ์ (2540) ศึกษาการยินยอมให้มีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนการ สมรสและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการยินยอมให้มีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนแต่งงาน จากกลุ่มตัวอย่าง ที่เป็นนักเรียนอาชีวศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 507 คน พบว่า กลุ่มตัวอย่างยินยอมให้มีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนการสมรส ระดับต่ำมากที่สุด รองลงมาได้แก่ระดับกลางและสูง และผลการศึกษายืนยันข้อสมมติฐานที่ว่า การยอมรับระดับ พฤติกรรมทางเพศระหว่างผู้ชายและผู้หญิงก่อนการสมรส ขึ้นอยู่กับระดับความลึกซึ้งของ พฤติกรรมทางเพศและระดับความผูกพันทางอารมณ์ของบุคคลนั้นกับบุคคลที่มีความสัมพันธ์ด้วย การศึกษาเปรียบเทียบระหว่างเพศ พบว่ามีความแตกต่างกัน กล่าวคือ ตัวอย่างชายยินยอมให้มีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนการสมรสระดับกลางมากที่สุด ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างหญิงยินยอมให้มี

ความสัมพันธ์ทางเพศก่อนการสมรสระดับต่ำมากที่สุด และกลุ่มตัวอย่างชายยินยอมให้มีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนการสมรสระดับสูงมากกว่ากลุ่มตัวอย่างหญิง

ขวัญชนก ศิริวัฒน์กาญจน์ (2541) ศึกษาพฤติกรรมทางเพศและปัจจัยที่สามารถร่วมทำนายการมีเพศสัมพันธ์ของเยาวชนหญิงโสด ในสังกัดศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน จังหวัดอุดรธานี กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาหญิงโสดอายุ 15-24 ปี จำนวน 433 คน ซึ่งผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 25.40 เคยมีเพศสัมพันธ์ อายุการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกต่ำสุดคือ 12 ปี อายุเฉลี่ยของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก คือ 17.27 ปี ปัจจัยที่สามารถร่วมทำนายการมีเพศสัมพันธ์ของเยาวชนหญิงโสด ได้แก่ อายุ ที่พักอาศัย ความมีอิสระในการออกจากที่พักอาศัย การดื่มสุรา การมีคู่อรัก การมีเพื่อนสนิทเคยมีเพศสัมพันธ์ ทักษะคิดต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน ความรู้เรื่องโรคเอดส์ ส่วนปัจจัยที่ไม่สามารถร่วมทำนายการมีเพศสัมพันธ์ของเยาวชนหญิงโสด ได้แก่ รายได้ สถานภาพสมรสของบิดามารดา การใช้สื่อปลูกเร้าอารมณ์ทางเพศ การปรึกษาปัญหากับครอบครัว ความรู้เรื่องเพศ ความรู้เรื่องการคุมกำเนิด แหล่งความรู้เรื่องเพศ และความสัมพันธ์ในครอบครัว

กาญจนา ปฎิยวทร (2541) ศึกษาค่านิยมเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศและอำนาจแห่งตนในการควบคุมทางสุขภาพที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ศึกษาในเขตเทศบาลเมืองจังหวัดนครศรีธรรมราช กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนอาชีวศึกษาชาย จำนวน 450 คน ซึ่งผลการวิจัยสรุปพบว่าคุณสมบัติตัวอย่าง ร้อยละ 37.00 เคยมีเพศสัมพันธ์ อายุการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกต่ำสุด คือ 12 ปี อายุเฉลี่ยของการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรก คือ 15.70 ปี ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์และสามารถพยากรณ์พฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ได้แก่ ค่านิยมเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศที่เป็นเสรีนิยม ส่วนปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์และไม่สามารถพยากรณ์พฤติกรรมเสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ได้แก่ ความเชื่ออำนาจแห่งตนในการควบคุมสุขภาพ

พรรณี ภาณุวัฒน์สุข และ รัตนา สำโรงทอง (2542) ศึกษาพฤติกรรมทางเพศและความคิดเห็นในเรื่องเพศของวัยรุ่นในชุมชนคลองเตย กลุ่มตัวอย่าง คือ วัยรุ่นอายุ 15-24 ปี จำนวน 377 คน ซึ่งผลการวิจัยสรุปพบว่าวัยรุ่นร้อยละ 18.80 เคยมีประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 70.60 ไม่เห็นด้วยกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน ได้แก่ เพศ และอายุ ส่วนปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงาน ได้แก่ ระดับการศึกษา

จิราวรรณ แทนวัฒนกุล (2544) ศึกษาพฤติกรรมทางเพศวัยรุ่น : กรณีศึกษาวัยรุ่นของมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในภาคอีสาน กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นปีที่ 2 ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาเพศศึกษาภาคฤดูร้อนปีการศึกษา 2542 จำนวน 60 คน ซึ่งผลการวิจัยพบว่า อายุเฉลี่ยประสบการณ์ทางเพศในด้านการมีความรักครั้งแรกของกลุ่มตัวอย่างชายและหญิง คือ 13.45 ปี และ 15.35 ปี ตามลำดับ กลุ่มตัวอย่างชายร้อยละ 75.00 เคยมีนัดเมื่ออายุ 16-17 ปี กลุ่มตัวอย่างหญิงร้อยละ 30.00 เคยมีนัดเมื่ออายุเฉลี่ย 18-19 ปี กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเห็นว่าการถูกเนื้อต้องตัวเป็นสิ่งปกติของคนรักกัน กลุ่มตัวอย่างชายร้อยละ 20.00 เคยมีเพศสัมพันธ์ และร้อยละ 83.33 มีเพศสัมพันธ์กับเพื่อนนักเรียนหญิงด้วยกัน (กลุ่มตัวอย่างหญิงไม่เคยมีเพศสัมพันธ์) กลุ่มตัวอย่างชายทั้งหมดเห็นว่าการสำเร็จความใคร่ด้วยตนเองเป็นสิ่งปกติ ส่วนกลุ่มตัวอย่างหญิงเห็นว่าเป็นสิ่งที่น่าละอาย กลุ่มตัวอย่างชายส่วนใหญ่ ร้อยละ 66.67 ที่เคยมีเพศสัมพันธ์ไม่ได้ใช้วิธีการคุมกำเนิดแต่ถ้าจะมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสเลือกที่จะใช้ถุงยางอนามัยเหตุผลเพื่อป้องกันโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ในด้านการเลือกคู่ครองกลุ่มตัวอย่างชายจะเลือกแต่งงานกับหญิงที่บริสุทธิ์ กลุ่มตัวอย่างหญิงไม่ได้คาดหวังว่าจะแต่งงานกับชายที่บริสุทธิ์ แต่จะเลือกคู่ครองที่มีความสามารถและมีรักจริง

อนงค์ ชีระพันธุ์, ปันฑดา เผือกพันธ์ และสำเริง จันทรสวรรณ (2544) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดขอนแก่น กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดขอนแก่น จำนวน 400 คน ซึ่งผลการวิจัยพบว่านักเรียนร้อยละ 27.80 เคยมีเพศสัมพันธ์ที่ลึกซึ้งเพื่อถ่ายทอดความสุขให้แก่กัน ร้อยละ 49.80 เคยมีการจับมือถือแขน ร้อยละ 32.30 มีการกอดจูบลูบไล้กระตุ้นอารมณ์ให้กัน ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษาจังหวัดขอนแก่น ได้แก่ การทำกิจกรรมของกลุ่มเพื่อนที่คบ เนื้อหาข้อมูลข่าวสารเรื่องเพศที่ได้รับ อายุ รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูในครอบครัวที่ไม่เหมาะสมทัศนคติต่อเรื่องเพศ ส่วนปัจจัยที่ไม่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา ค่าใช้จ่ายที่ได้รับ ลักษณะที่พักอาศัย บุคคลที่วัยรุ่นพักอาศัยด้วย ความรู้เรื่องเพศ การตระหนักรู้ตนเองในเรื่องเพศ แหล่งข้อมูลข่าวสารเรื่องเพศที่ได้รับ ลักษณะเพื่อนสนิทที่คบ สัมพันธภาพในครอบครัว และการอบรมสั่งสอนเรื่องเพศในครอบครัว

นันทนา โรจนวิภาต (2546) ศึกษาทัศนคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐ ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษามหาวิทยาลัยที่มีเพศ ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว และประเภทมหาวิทยาลัยต่างกันมีทัศนคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการ

สมรสแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนนักศึกษามหาวิทยาลัยที่มีอายุ และ ภูมิลำเนาต่างกันมีทัศนคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสไม่แตกต่างกัน

ดวงใจ เดชสงเคราะห์ (2548) ศึกษาความคิดเห็นต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานของ นักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาที่มีระดับชั้นปีที่ศึกษา สภาพทาง ครอบครัว สภาพการพักอาศัย และการมีเพื่อนยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ต่างกันความคิดเห็นต่อการ มีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

แหวงสุดา เล็กจันทร์ (2551) ศึกษาทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนิสิต นักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิงศึกษาอยู่ในวิทยาลัยเอกชน บิดามารดาอยู่ด้วยกัน บิดามารดาประกอบอาชีพส่วนตัว พักอาศัยอยู่กับบิดามารดา มีความรู้ความเข้าใจเรื่องเพศศึกษาอยู่ในระดับมาก ได้รับการเลี้ยงดูแบบ ประชาธิปไตย กลุ่มเพื่อนสนิททำให้กลุ่มตัวอย่างเกิดความเล็งเห็นต่อการมีเพศสัมพันธ์อยู่ในระดับ ปานกลาง มีความถี่ในการรับสื่อเรื่องเพศอยู่ในระดับน้อย และมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อน การสมรสอยู่ในระดับปานกลาง ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศ ประเภท ของมหาวิทยาลัย ความรู้ความเข้าใจเรื่องเพศศึกษา ลักษณะของเพื่อนสนิท และความถี่ในการรับสื่อ เรื่องเพศต่างกัน มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่มีชั้นปีที่ศึกษา รายได้ต่อเดือน ลักษณะที่พักอาศัย และรูปแบบที่ ได้รับการอบรมเลี้ยงดูที่ต่างกัน มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสไม่แตกต่างกัน

จากการศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องในเรื่องของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสดังกล่าว ข้างต้น ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวความคิดทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของวัยรุ่น ณ ดังนี้

ตัวแปรที่ศึกษา

จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยได้กำหนดตัวแปรที่ศึกษา ดังนี้

ตัวแปรอิสระ

1. ข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ชั้นปีที่ศึกษา สถานภาพการสมรสของบิดา มารดา อาชีพของบิดามารดา และการศึกษาของบิดามารดา

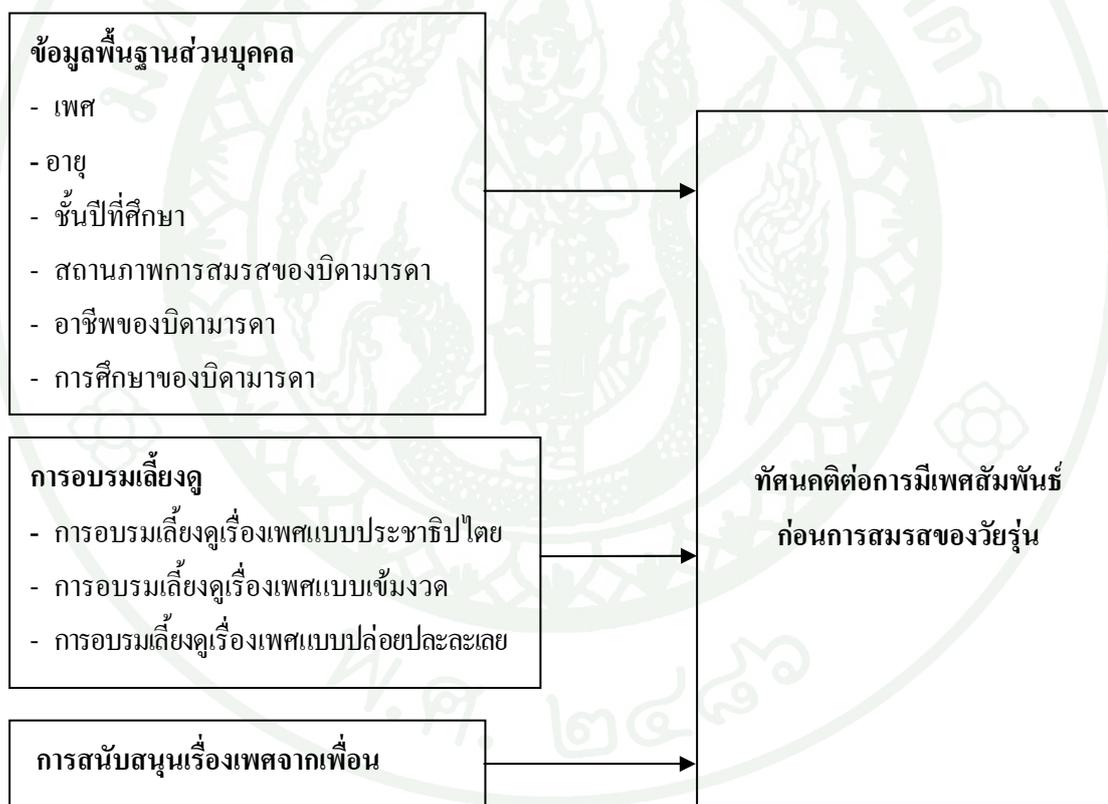
2. การอบรมเลี้ยงดู ได้แก่ การอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบประชาธิปไตย การอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบเข้มงวด และการอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบปล่อยปละละเลย

3. การสนับสนุนเรื่องเพศจากเพื่อน

ตัวแปรตาม ได้แก่ ทักษะคิดต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของวัยรุ่น

จากตัวแปรที่ศึกษา ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดเพื่อการวิจัย ดังนี้

กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3

วิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ รูปแบบการวิจัยเป็นประเภทสำรวจเชิงพรรณนา (descriptive survey research) เพื่อศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส ของวัยรุ่น จำแนกตามข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล การอบรมเลี้ยงดู และการสนับสนุนเรื่องเพศจากเพื่อน วิธีการวิจัยดำเนินการตามลำดับ คือ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล การทดสอบเครื่องมือและหาค่าความเชื่อมั่น และการวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ศึกษา

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ เด็กนักเรียนที่มีอายุ 15-18 ปี ซึ่งกำลังเรียนอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายชั้นปีที่ 4 ถึงปีที่ 6 ปีการศึกษา 2553 ของโรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดชัยภูมิ จำนวนทั้งสิ้น 1,514 คน (ข้อมูลจากงานทะเบียนนักเรียน ประจำปีการศึกษา 2553)

ขนาดตัวอย่างและการสุ่มตัวอย่าง

สำหรับการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่าง ได้ใช้สูตรของ Yamane (Yamane, 1973) หลังจากนั้นจะใช้การสุ่มตัวอย่างแบบเป็นระบบ (Systematic random method) การคำนวณหาขนาดตัวอย่าง มีดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

- โดยที่
- e = ความคาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่างร้อยละ .05
  - N = จำนวนประชากรที่ศึกษาทั้งหมด
  - n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

$$\text{แทนค่า } n = \frac{1,514}{1 + 1,514 (0.05)^2} = 316 \text{ คน}$$

ดังนั้น กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้มีทั้งสิ้น 316 คน ตามตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ระดับชั้น ห้องที่เรียน จำนวนประชากร และขนาดตัวอย่าง

ระดับชั้น	ห้องที่เรียน	จำนวนประชากร	ขนาดตัวอย่าง
ปีที่ 4	1	51	10
	2	41	9
	3	54	11
	4	50	10
	5	52	11
	6	53	11
	7	53	11
	8	52	11
	9	51	11
	10	48	10
	11	51	11
ปีที่ 5	1	45	9
	2	41	9
	3	51	11
	4	52	11
	5	53	11
	6	51	11
	7	46	10
	8	48	10
	9	43	9
	10	39	8
	11	44	9

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ระดับชั้นที่	ห้องเรียน	จำนวนประชากร	ขนาดตัวอย่าง
ปีที่ 6	1	39	8
	2	39	8
	3	39	8
	4	50	10
	5	52	11
	6	44	9
	7	41	9
	8	49	10
	9	48	10
	10	44	9
รวม	32	1,514	316

การสุ่มตัวอย่าง

การสุ่มตัวอย่าง ทำการสุ่มตัวอย่างแบบเป็นระบบ (Systematic random method) ตามเลขที่ของนักเรียนที่จัดเรียงไว้ตามลำดับ โดยการคำนวณหาช่วงของการเลือกหน่วยตัวอย่างโดยใช้สูตร

$$\text{ดังนี้ } I = \frac{N}{n}$$

โดยที่ N = จำนวนรวมนักเรียนทั้งหมดที่ใช้ในการศึกษา

n = จำนวนนักเรียนตัวอย่าง

$$\text{แทนค่า } I = \frac{1,514}{316} = 4.79 = 5$$

เมื่อได้อันตรภาคชั้นของการสุ่ม คือ 5 แล้ว จะสุ่มเลือกนักเรียนที่มีเลขที่ตั้งต้น โดยเริ่มตั้งแต่เลขที่ 1 และนับต่อไปอีก 5 หน่วย จะได้นักเรียนตัวอย่างอีก 1 คน และทำเช่นนี้เรื่อยไปจนกว่าจะได้จำนวนของนักเรียนตัวอย่างครบทั้ง 316 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (questionnaire) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยอาศัยแนวคิดทฤษฎี ตลอดจนทั้งผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยมีลักษณะคำถามประเภทปลายปิดให้เลือกตอบ แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ชั้นปีที่ศึกษา สถานภาพการสมรสของบิดามารดา การศึกษาของบิดามารดา และอาชีพของบิดามารดา

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดู

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการสนับสนุนเรื่องเพศจากเพื่อน

ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของวัยรุ่น

การวัดตัวแปร

การวิจัยครั้งนี้มีตัวแปรที่ต้องวัด 3 ตัวแปร คือ การอบรมเลี้ยงดู การสนับสนุนเรื่องเพศจากเพื่อน และทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของวัยรุ่น ซึ่งผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์การวัดตัวแปร มีรายละเอียดดังนี้

1. การอบรมเลี้ยงดู ผู้วิจัยได้ศึกษา 3 แบบ ได้แก่ การอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบประชาธิปไตย การอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบเข้มงวด และการอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบปล่อยปละละเลย ทั้ง 3 แบบ ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การวัดตัวแปรแบบประเมินค่ามี 5 ระดับเหมือนกัน ดังนี้

ระดับความคิดเห็น	คะแนน (คำถามเชิงบวก)	คะแนน (คำถามเชิงลบ)
เห็นด้วยมากที่สุด	5	1
เห็นด้วยมาก	4	2
เห็นด้วยปานกลาง	3	3
เห็นด้วยน้อย	2	4
ไม่เห็นด้วย	1	5

สำหรับค่าคะแนนของการอบรมเลี้ยงดูในแต่ละด้านเป็นรายข้อ จะมีคะแนน 1-5 คะแนน ผู้วิจัยแบ่งช่วงคะแนนออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้

$$\text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} = \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}}$$

$$\text{แทนค่า} = \frac{5-1}{3} = 1.33$$

จากเกณฑ์ดังกล่าวแปลความหมายของระดับคะแนนเป็นรายข้อ ดังนี้

1.00-2.33	คะแนน	หมายถึง	ได้รับการอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบประชาธิปไตย หรือแบบเข้มงวดหรือแบบปล่อยปละละเลยอยู่ในระดับน้อย
2.34-3.66	คะแนน	หมายถึง	ได้รับการอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบประชาธิปไตย หรือแบบเข้มงวดหรือแบบปล่อยปละละเลยอยู่ในระดับปานกลาง
3.67-5.00	คะแนน	หมายถึง	ได้รับการอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบประชาธิปไตย หรือแบบเข้มงวดหรือแบบปล่อยปละละเลยอยู่ในระดับมาก

2. การสนับสนุนเรื่องเพศจากเพื่อน ได้กำหนดเกณฑ์การวัดตัวแปรแบบประเมินค่าเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ระดับความคิดเห็น	คะแนน (คำถามเชิงบวก)	คะแนน (คำถามเชิงลบ)
เห็นด้วยมากที่สุด	5	1
เห็นด้วยมาก	4	2
เห็นด้วยปานกลาง	3	3
เห็นด้วยน้อย	2	4
ไม่เห็นด้วย	1	5

สำหรับค่าคะแนนของการสนับสนุนเรื่องเพศจากเพื่อนเป็นรายข้อ จะมีคะแนน 1-5 คะแนน ผู้วิจัยแบ่งช่วงคะแนนออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้

$$\text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} = \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}}$$

$$\text{แทนค่า} = \frac{5-1}{3} = 1.33$$

จากเกณฑ์ดังกล่าวแปลความหมายของระดับคะแนนเป็นรายข้อ ดังนี้

1.00-2.33	คะแนน	หมายถึง	มีการสนับสนุนเรื่องเพศจากเพื่อนอยู่ในระดับน้อย
2.34-3.66	คะแนน	หมายถึง	มีการสนับสนุนเรื่องเพศจากเพื่อนอยู่ในระดับปานกลาง
3.67-5.00	คะแนน	หมายถึง	มีการสนับสนุนเรื่องเพศจากเพื่อนอยู่ในระดับมาก

3. ทักษะคิดต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส ประกอบด้วยคำถามเป็นแบบประเมินค่าประเภทเลือกตอบ 5 ตัวเลือก ผู้วิจัยมีเกณฑ์การให้คะแนนไว้ดังนี้

ระดับความคิดเห็น	คะแนน (คำถามเชิงบวก)	คะแนน (คำถามเชิงลบ)
เห็นด้วยมากที่สุด	5	1
เห็นด้วยมาก	4	2
เห็นด้วยปานกลาง	3	3
เห็นด้วยน้อย	2	4
ไม่เห็นด้วย	1	5

สำหรับค่าคะแนนของทักษะคิดต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสเป็นรายข้อ จะมีคะแนน 1-5 คะแนน ผู้วิจัยแบ่งช่วงคะแนนออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้

$$\text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} = \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}}$$

$$\text{แทนค่า} = \frac{5-1}{3} = 1.33$$

จากเกณฑ์ดังกล่าวแปลความหมายของระดับคะแนนเป็นรายชื่อ ดังนี้

1.00-2.33	คะแนน	หมายถึง	มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสอยู่ในระดับไม่เห็นด้วย
2.34-3.66	คะแนน	หมายถึง	มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง
3.67-5.00	คะแนน	หมายถึง	มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

การทดสอบเครื่องมือและหาค่าความเชื่อมั่น

ผู้ศึกษาได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปทดสอบความเที่ยงตรง (validity) และความเชื่อมั่น (reliability) ดังนี้

1. การทดสอบความเที่ยงตรง (validity) ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างเสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (content validity) และตรวจสอบว่าข้อคำถามที่สร้างขึ้นสามารถวัดได้ตรงตามจุดมุ่งหมาย และครอบคลุมเนื้อหาของการศึกษาหรือไม่ หลังจากนั้นจึงได้ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

2. การหาความเชื่อมั่น (reliability) ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาไปทดลองใช้กับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายชั้นปีที่ 4-6 ในโรงเรียนชัยภูมิภักดีชุมพล จำนวน 30 คน เพื่อหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยวิธีการหาค่าทดสอบหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach, s Alpha Coefficient) เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นเป็นรายข้อ (item analysis) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามดังนี้

- 2.1 การอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบประชาธิปไตย ค่าความเชื่อมั่น = 0.8941
- 2.2 การอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบเข้มงวด ค่าความเชื่อมั่น = 0.8485
- 2.3 การอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบปล่อยปละละเลย ค่าความเชื่อมั่น = 0.8431
- 2.4 การสนับสนุนเรื่องเพศจากเพื่อน ค่าความเชื่อมั่น = 0.9129
- 2.5 ทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส ค่าความเชื่อมั่น = 0.9360

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้

1. ผู้วิจัยได้ประสานขอความร่วมมือจากทางโรงเรียนเพื่อขอเก็บข้อมูล
2. ผู้วิจัยขอให้ทางสาขาพัฒนาสังคมออกหนังสือขอความอนุเคราะห์ถึงโรงเรียน
3. ผู้วิจัยประสานขอความร่วมมือจากอาจารย์ประจำชั้น
4. ผู้วิจัยเดินทางไปพบนักเรียน โรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดชัยภูมิ และแจกแบบสอบถามให้นักเรียนตอบ โดยผู้วิจัยรับแบบสอบถามกลับ
5. ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์และประมวลผลทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

1. ข้อมูลทั่วไปวิเคราะห์โดยนำข้อมูลมาแจกแจงความถี่ (frequency) และหาค่าร้อยละ (percentage)
2. การอบรมเลี้ยงดูวิเคราะห์โดยนำข้อมูลมาแจกแจงความถี่ (frequency) หาค่าร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation)
3. การสนับสนุนเรื่องเพศจากเพื่อน วิเคราะห์โดยนำข้อมูลมาแจกแจงความถี่ (frequency) หาค่าร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation)
4. ระดับทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของวัยรุ่น วิเคราะห์โดยนำข้อมูลมาหาค่าร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation)
5. ทดสอบสมมติฐาน วิเคราะห์โดยใช้สถิติการทดสอบแบบที (t-test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA Analysis) และทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วย วิธีของเชฟเฟ

สัญลักษณ์

n	หมายถึง	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	หมายถึง	ค่าเฉลี่ย
S.D.	หมายถึง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	หมายถึง	ค่าสถิติ t
F	หมายถึง	ค่าสถิติ F
SS	หมายถึง	ผลบวกกำลังสองของความผันแปร
df	หมายถึง	จำนวนอิสระ
MS	หมายถึง	ความผันแปรเฉลี่ย
p	หมายถึง	ค่าความน่าจะเป็น

บทที่ 4

ผลการวิจัยและข้อวิจารณ์

ผลการวิจัย

การศึกษาที่สนใจต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของวัยรุ่น ผู้วิจัยขอนำเสนอผลการวิจัยแบ่งออกเป็น 5 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล

ตอนที่ 2 การอบรมเลี้ยงดู

ตอนที่ 3 การสนับสนุนเรื่องเพศจากเพื่อน

ตอนที่ 4 ที่สนใจต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส

ตอนที่ 5 การทดสอบสมมติฐาน

ผลการวิจัยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของวัยรุ่น จำแนกตามข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล

ข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
หญิง	279	88.3
ชาย	37	11.7
รวม	316	100.0
อายุ		
15 ปี	63	19.9
16 ปี	113	35.8
17 ปี	97	30.7
18 ปี	43	13.6
รวม	316	100.0
อายุต่ำสุด 15 ปี สูงสุด 18 ปี อายุเฉลี่ย 16.37 ปี S.D. = 0.892		

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชั้นปีที่ศึกษา		
มัธยมศึกษาปีที่ 4	116	36.7
มัธยมศึกษาปีที่ 5	108	34.2
มัธยมศึกษาปีที่ 6	92	29.1
รวม	316	100.0
สถานภาพการสมรสของบิดามารดา		
อยู่ด้วยกัน	250	79.1
แยกกันอยู่แต่ไม่ได้หย่าร้าง	40	12.7
หม้าย	26	8.2
รวม	316	100.0
อาชีพของบิดา		
รับราชการ	73	23.1
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	8	2.5
พนักงานเอกชน	12	3.8
ธุรกิจส่วนตัว	69	21.9
เกษตรกรกรรม	45	14.2
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	18	5.7
รับจ้างทั่วไป	80	25.3
ค้าขาย	11	3.5
รวม	316	100.0
อาชีพของมารดา		
รับราชการ	43	13.6
พนักงานรัฐวิสาหกิจ	5	1.6
พนักงานเอกชน	5	1.6
ธุรกิจส่วนตัว	79	25.0
เกษตรกรกรรม	46	14.6
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	45	14.2
รับจ้างทั่วไป	75	23.7
ค้าขาย	18	5.7
รวม	316	100.0

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
การศึกษาของบิดา		
ประถมศึกษา	87	27.5
มัธยมศึกษาตอนต้น	31	9.8
มัธยมศึกษาตอนปลาย	64	20.3
ปวช.	19	6.0
ปวส.	27	8.6
ปริญญาตรี	71	22.6
สูงกว่าปริญญาตรี	17	5.4
รวม	316	100.0
การศึกษาของมารดา		
ประถมศึกษา	107	33.9
มัธยมศึกษาตอนต้น	42	13.3
มัธยมศึกษาตอนปลาย	69	21.8
ปวช.	19	6.0
ปวส.	22	7.0
ปริญญาตรี	49	15.5
สูงกว่าปริญญาตรี	8	2.5
รวม	316	100.0

จากตารางที่ 2 พบว่าวัยรุ่นส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 88.3 และเพศชายเพียงร้อยละ 11.7 ส่วนอายุพบว่า มีอายุเฉลี่ย 16.37 ปี อายุต่ำสุด 15 ปี สูงสุด 18 ปี วัยรุ่นมีอายุ 16 ปี มากสุด คิดเป็นร้อยละ 35.8 น้อยสุดอายุ 18 ปี คิดเป็นร้อยละ 13.6 สำหรับชั้นปีที่ศึกษาพบว่า วัยรุ่นกำลังศึกษาในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 มากสุด คิดเป็นร้อยละ 36.7 รองลงมามัธยมศึกษาปีที่ 5 คิดเป็นร้อยละ 34.2 และมัธยมศึกษาปีที่ 6 น้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 29.1

สถานภาพการสมรสของบิดามารดา พบว่าส่วนใหญ่วิดามารดามีสถานภาพสมรสอยู่ด้วยกันมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 79.1 รองลงมาแยกกันอยู่แต่ไม่ได้หย่าร้าง คิดเป็นร้อยละ 12.7 ส่วนอาชีพของบิดา พบว่าประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไปมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 25.3 รองลงมาอาชีพรับราชการ คิดเป็นร้อยละ 23.1 สำหรับอาชีพของมารดาพบว่า ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 25.0 รองลงมา อาชีพรับจ้างทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 23.7

การศึกษาของบิดา พบว่าบิดาสำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษามากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 27.5 รองลงมาสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 22.5 ส่วนการศึกษาของมารดา พบว่า สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 33.9 รองลงมาสำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย คิดเป็นร้อยละ 21.8

ตอนที่ 2 การอบรมเลี้ยงดู

2.1 การอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบประชาธิปไตย

ตารางที่ 3 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และระดับของการอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบประชาธิปไตยของวัยรุ่น

ข้อคำถาม	ความเห็นต่อการอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบประชาธิปไตย					$\bar{X}$	S.D.	ระดับความเห็นต่อการอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบประชาธิปไตย
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	ไม่เห็นด้วย			
1. พ่อแม่รับฟังความคิดเห็นของฉันในเรื่องเพศ	46 (14.6)	66 (20.8)	123 (40.5)	40 (12.7)	36 (11.4)	3.15	1.16	ปานกลาง
2. พ่อแม่เปิดโอกาสให้ฉันแสดงความคิดเห็น	88 (27.8)	94 (29.7)	103 (32.6)	21 (6.6)	10 (3.2)	3.72	1.04	มาก
3. พ่อแม่สนใจความต้องการของฉัน	68 (21.5)	89 (28.2)	117 (37.0)	32 (10.1)	10 (3.2)	3.55	1.04	ปานกลาง
4. หากฉันทำผิดพ่อแม่จะถามเหตุผลก่อนที่จะลงโทษ	89 (28.2)	103 (32.6)	68 (21.5)	44 (13.9)	12 (3.8)	3.67	1.14	มาก
5. เวลาฉันทำผิดพ่อแม่จะสอนก่อนลงโทษ	114 (36.1)	81 (25.6)	81 (25.6)	27 (8.6)	13 (4.1)	3.81	1.14	มาก
6. พ่อแม่ให้ฉันตัดสินใจเลือกคบเพื่อนต่างเพศได้เอง	48 (15.2)	79 (25.0)	97 (30.7)	54 (16.1)	41 (13.0)	3.13	1.23	ปานกลาง

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ข้อคำถาม	ความเห็นการอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศ แบบประชาธิปไตย					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความเห็นต่อ การอบรม เลี้ยงดูเรื่อง เพศแบบ ประชาธิปไตย
	เห็นด้วย มากที่สุด	เห็น ด้วย มาก	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็น ด้วย น้อย	ไม่เห็น ด้วย			
7. พ่อแม่อนุญาตให้ฉันไปเที่ยว กลางคืนกับเพื่อนต่างเพศได้ แต่ต้องขออนุญาตก่อน	11 (3.5)	17 (5.4)	49 (15.5)	60 (19.0)	179 (56.6)	1.80	1.10	น้อย
8. พ่อแม่ให้ฉันคบเพื่อนต่าง เพศอย่างเปิดเผย	23 (7.3)	47 (14.9)	84 (26.5)	79 (25.0)	83 (26.3)	2.52	1.23	ปานกลาง
9. พ่อแม่จะไม่ว่าหากฉันมีแฟน	24 (7.6)	43 (13.6)	91 (28.8)	86 (27.2)	72 (22.8)	2.56	1.20	ปานกลาง
10. พ่อแม่ให้อิสระในการคบ เพื่อนต่างเพศ	24 (7.6)	52 (16.5)	114 (36.1)	67 (21.2)	59 (18.7)	2.73	1.17	ปานกลาง
11. พ่อแม่อธิบายเรื่องความ แตกต่างของหญิงชายให้ฟัง	55 (17.4)	92 (29.1)	104 (32.9)	43 (13.6)	22 (7.0)	3.36	1.13	ปานกลาง
12. ถ้ามีปัญหาเรื่องเพื่อนต่าง เพศฉันสามารถพูดคุย ปรึกษากับพ่อแม่ได้	59 (18.7)	71 (22.5)	94 (29.7)	53 (16.8)	39 (12.3)	3.18	1.27	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม						3.10	0.65	ปานกลาง

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บ คือ ค่าร้อยละ

จากตารางที่ 3 เมื่อพิจารณาการอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบประชาธิปไตยโดยรวมพบว่า
วัยรุ่นได้รับการอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบประชาธิปไตยอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีค่าเฉลี่ย 3.10
เมื่อศึกษาเป็นรายข้อพบว่า ข้อคำถามที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อ 5 เวลานั้นทำผิดพ่อแม่จะ
สอนก่อนลงโทษ (ค่าเฉลี่ย 3.81) รองลงมา คือ 2 พ่อแม่เปิดโอกาสให้ฉันแสดงความคิดเห็น
(ค่าเฉลี่ย 3.72) และคำถามที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ข้อ 7 พ่อแม่อนุญาตให้ฉันไปเที่ยว
กลางคืนกับเพื่อนต่างเพศได้แต่ต้องขออนุญาตก่อน (ค่าเฉลี่ย 1.80)

2.2 การอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบเข้มงวด

ตารางที่ 4 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และระดับของการอบรมเลี้ยงดูแบบเรื่องเพศแบบเข้มงวดของวัยรุ่น

ข้อคำถาม	ความเห็นต่อการอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบเข้มงวด					$\bar{X}$	S.D.	ระดับความเห็นต่อการอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบเข้มงวด
	ความเห็นต่อการอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบเข้มงวด							
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	ไม่เห็นด้วย			
13. เมื่อนั้นทำผิดเกี่ยวกับการคบเพื่อนต่างเพศพ่อแม่จะลงโทษโดยไม่มีกรยกเว้น	48 (15.2)	43 (13.6)	98 (31.0)	79 (25.0)	48 (15.2)	2.89	1.26	ปานกลาง
14. เวลาที่ฉันจะไปไหนต้องขออนุญาตจากพ่อแม่ก่อน	181 (57.3)	85 (26.9)	37 (11.7)	10 (3.2)	3 (0.9)	4.36	0.88	มาก
15. พ่อแม่ไม่อนุญาตให้ฉันไปเที่ยวกับเพื่อนๆ ในวันหยุด	16 (5.1)	22 (6.9)	40 (12.7)	141 (44.6)	97 (30.7)	2.11	1.08	น้อย
16. ถ้าฉันกลับบ้านไม่ตรงเวลาหลังจากโรงเรียนเลิกฉันจะถูกทำโทษ	12 (3.8)	17 (5.4)	36 (11.4)	123 (28.9)	128 (40.5)	1.93	1.04	น้อย
17. พ่อแม่กำหนดกฎระเบียบทุกอย่างให้กับฉัน ถ้าฉันไม่ทำตามจะถูกลงโทษ	13 (4.1)	18 (5.7)	64 (20.3)	104 (32.6)	117 (37.0)	2.07	1.08	น้อย
18. พ่อแม่ไม่อนุญาตให้ฉันคบเพื่อนต่างเพศ	24 (7.6)	9 (2.8)	26 (8.2)	131 (41.5)	126 (39.9)	1.97	1.13	น้อย
19. พ่อแม่จะตำหนิเมื่อมีเพื่อนต่างเพศมาหาที่บ้าน	36 (11.4)	38 (12.0)	69 (21.9)	98 (31.0)	75 (23.7)	2.56	1.28	ปานกลาง
20. พ่อแม่จะคอยดักเตือนในการวางตัวกับเพื่อนต่างเพศ	85 (26.9)	92 (29.1)	91 (28.8)	31 (9.8)	17 (5.4)	3.62	1.14	ปานกลาง

ตารางที่ 4 (ต่อ)

ข้อคำถาม	ความเห็นต่อการอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศ					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความเห็นต่อ การอบรม เลี้ยงดูเรื่อง เพศแบบ เข้มงวด
	แบบเข้มงวด							
	เห็นด้วย มากที่สุด	เห็น ด้วย มาก	เห็นด้วย ปาน กลาง	เห็น ด้วย น้อย	ไม่เห็น ด้วย			
21. พ่อแม่จะเข้มงวดเกี่ยวกับ การคบเพื่อนต่างเพศ	71 (22.5)	58 (18.3)	91 (28.8)	62 (19.6)	34 (10.8)	3.22	1.29	ปานกลาง
22. พ่อแม่ต้องการรู้ทุกเรื่อง เกี่ยวกับเรื่องเพื่อนต่างเพศ ของฉันทัน	65 (20.6)	61 (19.3)	96 (30.4)	63 (19.9)	31 (9.8)	3.21	1.25	ปานกลาง
23. หากฉันไปเที่ยวกับเพื่อนต่าง เพศต้องอยู่ในสายตาของ พ่อแม่	93 (29.4)	53 (16.8)	99 (31.3)	45 (14.3)	26 (8.2)	3.45	1.27	ปานกลาง
24. พ่อแม่ไม่พอใจหากฉันมีแฟน	42 (13.3)	34 (10.8)	70 (22.1)	110 (34.8)	60 (19.0)	2.65	1.27	ปานกลาง
25. พ่อแม่ยึดมั่นในขนบ ธรรมเนียมประเพณีไทย	131 (41.5)	69 (21.8)	77 (24.4)	28 (8.8)	11 (3.5)	3.89	1.15	มาก
ค่าเฉลี่ยรวม						2.92	0.69	ปานกลาง

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บ คือ ค่าร้อยละ

จากตารางที่ 4 เมื่อพิจารณาการอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบเข้มงวดโดยรวมพบว่า วัยรุ่น
ได้รับการอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบเข้มงวดในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.92 เมื่อศึกษาเป็น
รายข้อพบว่า ข้อคำถามที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อ 14 เวลาที่ฉันไปไหนต้องขออนุญาตจาก
พ่อแม่ก่อน (ค่าเฉลี่ย 4.36) รองลงมา คือ ข้อ 25 พ่อแม่ยึดมั่นในขนบธรรมเนียมประเพณีไทย
(ค่าเฉลี่ย 3.89) และคำถามที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ข้อ 16 ถ้าฉันกลับบ้านไม่ตรงเวลาหลังจาก
โรงเรียนเลิกฉันจะถูกทำโทษ (ค่าเฉลี่ย 1.93)

2.3 การอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบปล่อยปละละเลย

ตารางที่ 5 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และระดับของการอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบปล่อยปละละเลยของวัยรุ่น

ข้อคำถาม	ความเห็นต่อการอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบปล่อยปละละเลย					$\bar{X}$	S.D.	ระดับความเห็นต่อการอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบปล่อยปละละเลย
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	ไม่เห็นด้วย			
26. ฉันทำอะไรก็ได้ตามที่ต้องการ	19 (6.0)	34 (10.8)	101 (32.0)	106 (33.5)	56 (17.7)	2.54	1.09	ปานกลาง
27. พ่อแม่ไม่ว่ากล่าวหากันใส่ ประโปรงสั้นๆ หรืออาจไปบ๊อง	11 (3.5)	9 (2.8)	33 (10.5)	69 (21.8)	194 (61.4)	1.65	1.01	น้อย
28. ฉันไปเที่ยวโดยไม่ต้องขออนุญาต	6 (1.9)	10 (3.2)	28 (8.9)	99 (31.3)	173 (54.7)	1.66	0.91	น้อย
29. ฉันจะกลับบ้านตอนไหนก็ได้	9 (2.8)	8 (2.5)	35 (11.2)	93 (29.4)	171 (54.1)	1.71	0.96	น้อย
30. ฉันทำผิดพ่อแม่ไม่ดูคาว่ากล่าว	8 (2.5)	8 (2.5)	23 (7.3)	63 (20.0)	214 (67.7)	1.52	0.92	น้อย
31. พ่อแม่ไม่เคยดูผลการเรียนของฉัน	4 (1.3)	10 (3.1)	16 (5.1)	48 (15.2)	238 (75.3)	1.40	0.83	น้อย
32. พ่อแม่ให้ฉันดูแลตัวเองในการคบเพื่อนต่างเพศ	30 (9.5)	33 (10.4)	84 (26.6)	97 (30.7)	72 (22.8)	2.53	1.22	ปานกลาง
33. พ่อแม่ไม่เคยรู้ว่าฉันไปเที่ยวกับเพื่อนต่างเพศ	6 (1.9)	10 (3.2)	40 (12.6)	68 (21.5)	192 (60.8)	1.64	0.95	น้อย

ตารางที่ 5 (ต่อ)

ข้อคำถาม	ความเห็นต่อการอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศ แบบปล่อยปละละเลย					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความเห็นต่อ การอบรม เลี้ยงดูเรื่อง เพศแบบ ปล่อยปละ ละเลย
	เห็นด้วย มากที่สุด	เห็น ด้วย มาก	เห็นด้วย ปาน กลาง	เห็น ด้วย น้อย	ไม่เห็น ด้วย			
	34. พ่อแม่ไม่สนใจว่าฉันจะคบ กับใคร	5 (1.6)	12 (3.8)	28 (8.8)	64 (20.3)			
35. พ่อแม่ไม่เคยตักเตือนฉันใน เรื่องการคบเพื่อนต่างเพศ	11 (3.5)	8 (2.5)	20 (6.3)	59 (18.7)	218 (69.0)	1.53	0.97	น้อย
ค่าเฉลี่ยรวม						1.77	0.62	น้อย

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บ คือ ค่าร้อยละ

จากตารางที่ 5 เมื่อพิจารณาการอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบปล่อยปละละเลยโดยรวมพบว่า วัยรุ่นได้รับการอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบปล่อยปละละเลยอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย 1.77 เมื่อศึกษาเป็นรายข้อพบว่า คำถามที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อ 26 ฉันทำอะไรก็ได้ที่ต้องการ (ค่าเฉลี่ย 2.54) รองลงมา คือ ข้อ 32 พ่อแม่ให้ฉันดูแลตัวเองในการคบเพื่อนต่างเพศ (ค่าเฉลี่ย 2.53) และคำถามที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยน้อยสุด คือ ข้อ 31 พ่อแม่ไม่เคยดูผลการเรียนของฉัน (ค่าเฉลี่ย 1.40)

การอบรมเลี้ยงดูสรุปได้ว่า วัยรุ่นได้รับการอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบประชาธิปไตย และการอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบเข้มงวดอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนการอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบปล่อยปละละเลยอยู่ในระดับน้อย ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 สรุปค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และระดับการอบรมเลี้ยงดูของวัยรุ่น

การอบรมเลี้ยงดู	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการอบรมเลี้ยงดู
การอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบประชาธิปไตย	3.10	0.65	ปานกลาง
การอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบเข้มงวด	2.92	0.69	ปานกลาง
การอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบปล่อยปละละเลย	1.77	0.61	น้อย

ตอนที่ 3 การสนับสนุนเรื่องเพศจากเพื่อน

ตารางที่ 7 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และระดับของการสนับสนุนเรื่องเพศจากเพื่อน
ของวัยรุ่น

(n=316)

ข้อความ	ความคิดเห็นต่อการสนับสนุนเรื่องเพศ จากเพื่อน					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความเห็นต่อ การสนับสนุน เรื่องเพศจาก เพื่อน
	เห็นด้วย มากที่สุด	เห็น ด้วย มาก	เห็นด้วย ปาน กลาง	เห็น ด้วย น้อย	ไม่เห็น ด้วย			
1. เพื่อนแนะนำให้ฉันรู้จักกับเพื่อนต่างเพศ	27 (8.5)	31 (9.8)	113 (35.8)	97 (30.7)	48 (15.2)	2.66	1.11	ปานกลาง
2. ฉันดูหนังสือไปกับเพื่อน	5 (1.6)	13 (4.1)	29 (9.2)	51 (16.1)	218 (69.0)	1.53	0.93	น้อย
3. ฉันและเพื่อนแลกเปลี่ยนหนังสือไป วิดีโอวีซีดีไป	6 (1.9)	6 (1.9)	18 (5.7)	40 (12.7)	246 (77.8)	1.37	0.83	น้อย
4. ฉันและเพื่อนไปเที่ยวกลางคืนกับเพื่อนต่างเพศ	2 (0.6)	10 (3.2)	23 (7.3)	49 (15.5)	232 (73.4)	1.42	0.81	น้อย
5. ฉันมีเพื่อนสนิทที่ขอรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน	15 (4.7)	7 (2.2)	47 (14.9)	40 (12.7)	207 (65.5)	1.68	1.10	น้อย
6. ฉันและเพื่อนๆ คุยเรื่องการมีเพศสัมพันธ์	12 (3.8)	16 (5.1)	51 (16.1)	93 (29.4)	144 (45.6)	1.92	1.08	น้อย
7. เพื่อนๆ เห็นว่าการคบเพื่อนต่างเพศเป็นเรื่องที่วัยรุ่นโดยทั่วไปกระทำ	29 (9.2)	33 (10.4)	124 (39.2)	77 (24.4)	53 (16.8)	2.71	1.14	ปานกลาง
8. เพื่อนของฉันส่วนใหญ่คิดว่าการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานเป็นเรื่องธรรมดา	11 (3.5)	20 (6.3)	59 (18.7)	67 (21.2)	159 (50.3)	1.91	1.12	น้อย

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ข้อความ	ความคิดเห็นต่อการสนับสนุนเรื่องเพศ					$\bar{X}$	S.D.	ระดับ ความเห็นต่อ การสนับสนุน เรื่องเพศจาก เพื่อน
	จากเพื่อน							
	เห็นด้วย มากที่สุด	เห็น ด้วย มาก	เห็นด้วย ปาน กลาง	เห็น ด้วย น้อย	ไม่เห็น ด้วย			
9. ฉันและเพื่อนคบเพื่อนต่าง เพศตามแฟชั่น	7 (2.2)	16 (5.1)	54 (17.1)	61 (19.3)	178 (56.3)	1.78	1.04	น้อย
10. ฉันและเพื่อนเห็นตรงกันว่า การคบเพื่อนต่างเพศไม่ใช่ เรื่องเสียหาย	36 (11.4)	27 (8.5)	114 (36.1)	69 (21.8)	70 (22.2)	2.65	1.24	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม						1.96	0.71	น้อย

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บ คือ ค่าร้อยละ

จากตารางที่ 7 เมื่อพิจารณาการสนับสนุนเรื่องเพศจากเพื่อนโดยรวมพบว่า วัยรุ่นได้รับการสนับสนุนเรื่องเพศจากเพื่อน โดยรวมอยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย 1.96 เมื่อศึกษาเป็นรายข้อพบว่า คำถามที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อ 7 เพื่อนๆ เห็นว่าการคบเพื่อนต่างเพศเป็นเรื่องที่วัยรุ่นโดยทั่วไปกระทำ (ค่าเฉลี่ย 2.71) รองลงมา คือ ข้อ 1 เพื่อนแนะนำให้ฉันรู้จักเพื่อนต่างเพศ (ค่าเฉลี่ย 2.66) และคำถามที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อ 3 ฉันและเพื่อนแลกเปลี่ยนหนังสือโป๊วีซีดีโป๊ (ค่าเฉลี่ย 1.37)

ตอนที่ 4 ทักษะคิดต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส

ตารางที่ 8 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และระดับของการมีทักษะคิดต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของวัยรุ่น

(n=316)

ข้อคำถาม	ทักษะคิดต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส					$\bar{X}$	S.D.	ระดับทักษะคิดต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	ไม่เห็นด้วย			
1. ฉันคิดว่าพรหมจรรย์ของเพศหญิงก่อนการแต่งงานเป็นเรื่องสำคัญ*	205 (64.9)	68 (21.5)	30 (9.5)	6 (1.9)	7 (2.2)	1.55	0.90	ไม่เห็นด้วย
2. การปฏิบัติตัวเกี่ยวกับเรื่องเพศระหว่างชายหญิงควรทำให้ถูกต้องตามประเพณี*	200 (63.3)	80 (25.3)	30 (9.5)	2 (0.6)	4 (1.3)	1.51	0.79	ไม่เห็นด้วย
3. ผู้หญิงที่ยินยอมมีเพศสัมพันธ์กับคนรักก่อนแต่งงานถือว่าเป็นการกระทำที่ไม่เหมาะสม*	166 (52.5)	69 (21.8)	52 (16.5)	20 (6.4)	9 (2.8)	1.85	1.09	ไม่เห็นด้วย
4. ผู้หญิงจะเป็นฝ่ายเสียหายมากกว่าหากมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน*	233 (73.6)	46 (14.6)	28 (8.9)	4 (1.3)	5 (1.6)	1.42	0.83	ไม่เห็นด้วย
5. การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานเป็นเรื่องที่น่าอับอาย*	144 (45.6)	68 (21.5)	67 (21.2)	27 (8.5)	10 (3.2)	2.02	1.14	ไม่เห็นด้วย
6. การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานเป็นเรื่องที่ไม่ควรปฏิบัติ*	176 (55.7)	71 (22.5)	48 (15.2)	15 (4.7)	6 (1.9)	1.75	1.00	ไม่เห็นด้วย
7. การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานทำให้เสียการเรียน*	177 (56.0)	73 (23.1)	34 (10.8)	20 (6.3)	12 (3.8)	1.79	1.10	ไม่เห็นด้วย
8. ผู้หญิงไม่ควรมีเพศสัมพันธ์กับชายจนกว่าจะได้แต่งงาน*	174 (55.1)	76 (24.0)	41 (13.0)	20 (6.3)	5 (1.6)	1.75	1.01	ไม่เห็นด้วย

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ข้อคำถาม	ทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส					$\bar{X}$	S.D.	ระดับทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	ไม่เห็นด้วย			
9. หญิงสาวควรรักษาความบริสุทธิ์ไว้จนกว่าจะได้แต่งงาน*	220 (69.6)	53 (16.8)	27 (8.6)	15 (4.8)	1 (0.3)	1.49	0.86	ไม่เห็นด้วย
10. ไม่ใช่เรื่องผิดหากชายหญิงที่เป็นคู่รักกันมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน	31 (9.8)	52 (16.5)	76 (24.1)	57 (18.0)	100 (31.6)	2.55	1.34	เห็นด้วย ปานกลาง
11. การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานเป็นเรื่องที่ขัดต่อสังคมและวัฒนธรรมของไทย*	171 (54.2)	86 (27.2)	49 (15.5)	7 (2.2)	3 (0.9)	1.69	0.88	ไม่เห็นด้วย
12. หากเลือกได้ฉันอยากแต่งงานกับคนที่ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์มาก่อน*	204 (64.6)	57 (18.0)	37 (11.7)	12 (3.8)	6 (1.9)	1.60	0.96	ไม่เห็นด้วย
13. การคบเพื่อนต่างเพศแล้วมีเพศสัมพันธ์ไม่ใช่เรื่องเสียหาย	15 (4.7)	18 (5.7)	62 (19.7)	74 (23.4)	147 (46.5)	1.99	1.15	ไม่เห็นด้วย
14. การมีเพศสัมพันธ์กับคนรักเป็นการแสดงถึงความรักที่แท้จริง	11 (3.5)	15 (4.7)	64 (20.3)	69 (21.8)	157 (49.7)	1.91	1.09	ไม่เห็นด้วย
15. ความต้องการทางเพศเป็นเรื่องที่ต้องตอบสนองไม่สามารถควบคุมได้	26 (8.2)	40 (12.7)	72 (22.8)	73 (23.1)	105 (33.2)	2.40	1.29	เห็นด้วย ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม						1.82	0.69	ไม่เห็นด้วย

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บ คือ ค่าร้อยละ

* คำถามเชิงลบ

จากตารางที่ 8 เมื่อพิจารณาทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสโดยรวมพบว่า วัยรุ่นมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสในระดับไม่เห็นด้วย มีค่าเฉลี่ย 1.82 เมื่อศึกษาเป็นรายข้อพบว่า คำถามที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อ 4 ผู้หญิงมีความเสียหายมากกว่าหากมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน (ค่าเฉลี่ย 1.42) รองลงมา คือ ข้อ 9 หญิงสาวควรรักษาความบริสุทธิ์ไว้จนกว่าจะได้แต่งงาน (ค่าเฉลี่ย 1.49) คือ ข้อ 2 การปฏิบัติตัวเกี่ยวกับเรื่องเพศระหว่างชายหญิงควรทำให้ถูกต้องตามประเพณี (ค่าเฉลี่ย 1.51) และคำถามที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อ 10 ไม่ใช่เรื่องผิดหากชายหญิงที่เป็นคู่รักกันมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน (ค่าเฉลี่ย 2.55) แสดงว่าวัยรุ่นไม่เห็นด้วยต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส ถือว่าเป็นการกระทำที่ไม่เหมาะสมอาจทำให้เสียการเรียน

ตอนที่ 5 การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 วัยรุ่นที่มีข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคลต่างกันจะมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างกัน

1.1 วัยรุ่นที่มีเพศต่างกันจะมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างกัน

ตารางที่ 9 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ของทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของวัยรุ่น จำแนกตามเพศ

เพศ	n	$\bar{X}$	S.D.	t	p-value
หญิง	279	1.73	0.62	5.236***	.000
ชาย	37	2.46	0.82		

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตารางที่ 9 แสดงให้เห็นว่าวัยรุ่นที่มีเพศต่างกันมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยเพศหญิง (ค่าเฉลี่ย 1.73) มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสที่ต่ำกว่าเพศชาย (ค่าเฉลี่ย 2.46) หมายถึง เพศหญิงเห็นด้วยต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสน้อยกว่าเพศชาย

1.2 วัยรุ่นที่มีอายุต่างกันจะมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างกัน

ผู้วิจัยแบ่งกลุ่มอายุของวัยรุ่นออกเป็น 4 กลุ่ม คือ อายุ 15 16 17 และ 18 ปี

ตารางที่ 10 จำนวน ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของวัยรุ่น จำแนกตามอายุ

อายุ	n	$\bar{X}$	S.D.
15 ปี	63	2.04	0.74
16 ปี	113	1.78	0.62
17 ปี	97	1.75	0.69
18 ปี	43	1.74	0.72

ตารางที่ 11 วิเคราะห์ความแปรปรวนของทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของวัยรุ่น จำแนกตามอายุ

(n=316)						
	ความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p-value
ทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส	ระหว่างกลุ่ม	3.900	3	1.300	2.804*	.040
	ภายในกลุ่ม	144.723	312	0.464		
	รวม	148.623	315			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 11 แสดงให้เห็นว่าวัยรุ่นที่มีอายุต่างกันมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 12 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสจำแนกตามอายุของวัยรุ่นเป็นรายคู่

อายุ	n	$\bar{X}$	S.D.	อายุ			
				15 ปี	16 ปี	17 ปี	18 ปี
15 ปี	63	2.04	0.74	-	*	*	*
16 ปี	113	1.78	0.62		-		
17 ปี	97	1.75	0.69			-	
18 ปี	43	1.74	0.72				-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 12 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่จำแนกตามอายุ พบว่าวัยรุ่นที่มีอายุ 16 17 และ 18 ปี มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างจากวัยรุ่นที่มีอายุ 15 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยพบว่าวัยรุ่นที่มีอายุ 15 ปี (ค่าเฉลี่ย 2.04) มีค่าเฉลี่ยของทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสสูงกว่าวัยรุ่นที่มีอายุ 16 ปี (ค่าเฉลี่ย 1.78) อายุ 17 ปี (ค่าเฉลี่ย 1.75) และวัยรุ่นที่มีอายุ 18 ปี (ค่าเฉลี่ย 1.74)

1.3 วัยรุ่นที่มีชั้นปีที่ศึกษาต่างกันจะมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างกัน

ผู้วิจัยแบ่งชั้นปีที่ศึกษาของวัยรุ่น ออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ มัธยมศึกษาปีที่ 4 มัธยมศึกษาปีที่ 5 และมัธยมศึกษาปีที่ 6

ตารางที่ 13 จำนวน ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของวัยรุ่น จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา

ชั้นปีที่ศึกษา	n	$\bar{X}$	S.D.
มัธยมศึกษาปีที่ 4	116	1.97	0.73
มัธยมศึกษาปีที่ 5	108	1.79	0.67
มัธยมศึกษาปีที่ 6	92	1.65	0.60

ตารางที่ 14 วิเคราะห์ความแปรปรวนของทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของวัยรุ่น จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา

ความแปรปรวน		SS	df	MS	F	p-value
ทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส	ระหว่างกลุ่ม	5.410	2	2.705	5.912**	.003
	ภายในกลุ่ม	143.213	313	0.458		
	รวม	148.623	315			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 14 แสดงให้เห็นว่าวัยรุ่นที่มีชั้นปีที่ศึกษาต่างกันมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 15 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ที่สนใจต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของวัยรุ่น จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษาของวัยรุ่นเป็นรายคู่

ชั้นปีที่ศึกษา	n	$\bar{X}$	S.D.	ชั้นปีที่ศึกษา		
				(1)	(2)	(3)
(1) มัธยมศึกษาปีที่ 4	116	1.97	0.73	-		**
(2) มัธยมศึกษาปีที่ 5	108	1.79	0.67		-	
(3) มัธยมศึกษาปีที่ 6	92	1.65	0.60			-

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 15 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา พบว่าวัยรุ่นที่กำลังเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างจากวัยรุ่นที่เรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่วัยรุ่นมัธยมศึกษาปีที่ 4 (ค่าเฉลี่ย 1.97) มีค่าเฉลี่ยของทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสสูงกว่าวัยรุ่นมัธยมศึกษาปีที่ 6 (ค่าเฉลี่ย 1.65)

1.4 วัยรุ่นที่บิดามารดามีสถานภาพสมรสต่างกันจะมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างกัน

ผู้วิจัยแบ่งสถานภาพสมรสของบิดามารดาออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ อยู่ด้วยกัน แยกกันอยู่ และหม้าย

ตารางที่ 16 จำนวน ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของวัยรุ่น จำแนกตามสถานภาพสมรสของบิดามารดา

สถานภาพสมรสของบิดามารดา	n	$\bar{X}$	S.D.
อยู่ด้วยกัน	250	1.80	0.67
แยกกันอยู่	40	1.86	0.83
หม้าย	26	1.89	0.81

ตารางที่ 17 วิเคราะห์ความแปรปรวนของทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของวัยรุ่น
จำแนกตามสถานภาพสมรสของบิดามารดา

(n=316)

	ความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p-value
ทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส	ระหว่างกลุ่ม	0.272	2	0.136	0.286	.751
	ภายในกลุ่ม	148.351	313	0.474		
	รวม	148.623	315			

จากตารางที่ 17 แสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นที่บิดามารดามีสถานภาพสมรสต่างกันมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

1.5 วัยรุ่นที่บิดาประกอบอาชีพต่างกันจะมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างกัน

ผู้วิจัยแบ่งอาชีพของบิดา ออกเป็น 5 กลุ่ม ได้แก่ รับราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ หรือพนักงานเอกชน ธุรกิจส่วนตัวหรือค้าขาย เกษตรกรรม รับจ้างทั่วไป และไม่ได้ประกอบอาชีพ

ตารางที่ 18 จำนวน ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของวัยรุ่น จำแนกตามอาชีพของบิดา

อาชีพของบิดา	n	$\bar{X}$	S.D.
รับราชการ หรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ หรือพนักงานเอกชน	93	1.79	0.75
ธุรกิจส่วนตัวหรือค้าขาย	80	1.75	0.68
เกษตรกรรม	45	1.74	0.62
รับจ้างทั่วไป	80	1.89	0.60
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	18	1.84	0.88

ตารางที่ 19 วิเคราะห์ความแปรปรวนของทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของวัยรุ่น
จำแนกตามอาชีพของบิดา

(n=316)

	ความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p-value
ทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส	ระหว่างกลุ่ม	0.881	4	0.220	0.464	.762
	ภายในกลุ่ม	147.742	311	0.475		
	รวม	148.623	315			

จากตารางที่ 19 แสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นที่บิดาประกอบอาชีพต่างกันมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

1.6 วัยรุ่นที่มารดาประกอบอาชีพต่างกันจะมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างกัน

ผู้วิจัยแบ่งอาชีพของมารดา เป็น 5 กลุ่ม ได้แก่ รับราชการหรือพนักงานรัฐวิสาหกิจหรือพนักงานเอกชน ธุรกิจส่วนตัวหรือค้าขาย เกษตรกรรม รับจ้างทั่วไป และไม่ได้ประกอบอาชีพ

ตารางที่ 20 จำนวน ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของวัยรุ่น จำแนกตามอาชีพของมารดา

อาชีพของมารดา	n	$\bar{X}$	S.D.
รับราชการ หรือพนักงานรัฐวิสาหกิจ หรือพนักงานเอกชน	53	1.81	0.77
ธุรกิจส่วนตัวหรือค้าขาย	97	1.88	0.73
เกษตรกรรม	46	1.70	0.60
รับจ้างทั่วไป	75	1.83	0.67
ไม่ได้ประกอบอาชีพ	45	1.82	0.62

ตารางที่ 21 วิเคราะห์ความแปรปรวนของทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของวัยรุ่น
จำแนกตามอาชีพของมารดา

(n=316)

	ความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p-value
ทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส	ระหว่างกลุ่ม	1.011	4	0.253	0.533	.712
	ภายในกลุ่ม	147.612	311	0.475		
	รวม	148.623	315			

จากตารางที่ 21 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างที่มารดาประกอบอาชีพต่างกันมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

1.7 วัยรุ่นที่บิดามีการศึกษาต่างกันจะมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างกัน

ผู้วิจัยแบ่งการศึกษาของบิดาออกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา ระดับ ปวช. หรือ ปวส. และระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่าปริญญาตรี

ตารางที่ 22 จำนวน ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)ของทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของวัยรุ่น จำแนกตามการศึกษาของบิดา

การศึกษาของบิดา	n	$\bar{X}$	S.D.
ระดับประถมศึกษา	87	1.91	0.69
ระดับมัธยมศึกษา	95	1.84	0.63
ระดับ ปวช. หรือ ปวส.	46	1.69	0.61
ระดับปริญญาตรี หรือสูงกว่าปริญญาตรี	88	1.78	0.77

ตารางที่ 23 วิเคราะห์ความแปรปรวนของทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของวัยรุ่น
จำแนกตามระดับการศึกษาของบิดา

		(n=316)				
	ความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p-value
ทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส	ระหว่างกลุ่ม	1.606	3	0.535	1.136	.335
	ภายในกลุ่ม	147.017	312	0.471		
	รวม	148.623	315			

จากตารางที่ 23 แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างที่บิดามีการศึกษาต่างกันมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

1.8 วัยรุ่นที่มารดาการศึกษาต่างกันจะมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างกัน

ผู้วิจัยแบ่งการศึกษาของมารดาออกเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา ระดับ ปวช. หรือ ปวส. และระดับปริญญาตรีหรือสูงกว่าปริญญาตรี

ตารางที่ 24 จำนวน ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของวัยรุ่น จำแนกตามการศึกษาของมารดา

การศึกษาของมารดา	n	$\bar{X}$	S.D.
ระดับประถมศึกษา	107	1.90	0.71
ระดับมัธยมศึกษา	111	1.85	0.67
ระดับ ปวช. หรือ ปวส.	41	1.56	0.44
ระดับปริญญาตรี หรือสูงกว่าปริญญาตรี	57	1.78	0.77

ตารางที่ 25 วิเคราะห์ความแปรปรวนของทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของวัยรุ่น
จำแนกตามการศึกษาของมารดา

		(n=316)				
	ความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p-value
ทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส	ระหว่างกลุ่ม	3.626	3	1.209	2.601	.052
	ภายในกลุ่ม	144.997	312	0.465		
	รวม	148.623	315			

จากตารางที่ 25 แสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นที่มารดามีระดับการศึกษาต่างกันมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 2 วัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูต่างกันจะมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างกัน

2.1 วัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบประชาธิปไตยต่างกันจะมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างกัน

ผู้วิจัยแบ่งระดับการอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบประชาธิปไตยออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ ระดับน้อย ระดับปานกลาง และระดับมาก

ตารางที่ 26 จำนวน ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของวัยรุ่น จำแนกตามการอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบประชาธิปไตย

การอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบประชาธิปไตย	n	$\bar{X}$	S.D.
ระดับน้อย	48	1.66	0.59
ระดับปานกลาง	200	1.84	0.58
ระดับมาก	68	1.85	0.75

ตารางที่ 27 วิเคราะห์ความแปรปรวนของทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของวัยรุ่น
จำแนกตามระดับการอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบประชาธิปไตย

(n=316)

	ความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p-value
ทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส	ระหว่างกลุ่ม	1.344	2	0.672	1.428	.241
	ภายในกลุ่ม	147.279	313	0.471		
	รวม	148.623	315			

จากตารางที่ 27 แสดงให้เห็นว่าวัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบประชาธิปไตยต่างกันมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

2.2 วัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบเข้มงวดต่างกันจะมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างกัน

ผู้วิจัยแบ่งระดับการอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบเข้มงวดออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ ระดับน้อย ระดับปานกลาง และระดับมาก

ตารางที่ 28 จำนวน ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของวัยรุ่น จำแนกตามการอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบเข้มงวด

การอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบเข้มงวด	n	$\bar{X}$	S.D.
ระดับน้อย	65	2.08	0.76
ระดับปานกลาง	203	1.79	0.64
ระดับมาก	48	1.57	0.65

ตารางที่ 29 วิเคราะห์ความแปรปรวนของทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของวัยรุ่น
จำแนกตามระดับการอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบเข้มงวด

(n=316)

	ความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p-value
ทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส	ระหว่างกลุ่ม	7.516	2	3.758	8.336***	.000
	ภายในกลุ่ม	141.107	313	0.451		
	รวม	148.623	315			

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตารางที่ 29 แสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบเข้มงวดต่างกันมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ตารางที่ 30 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส จำแนกตามระดับการอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบเข้มงวดของวัยรุ่นเป็นรายคู่

(n=316)

การอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบเข้มงวด	n	$\bar{X}$	S.D.	การอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบเข้มงวด		
				(1)	(2)	(3)
(1) ระดับน้อย	65	2.08	0.76	-	*	***
(2) ระดับปานกลาง	203	1.79	0.64		-	
(3) ระดับมาก	48	1.57	0.65			-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตารางที่ 30 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ จำแนกตามระดับการอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบเข้มงวด พบว่าวัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบเข้มงวดในระดับน้อยมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างจากวัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบเข้มงวดในระดับมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และแตกต่างจากวัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบเข้มงวดในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่วัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบเข้มงวดในระดับน้อย (ค่าเฉลี่ย 2.08) มีค่าเฉลี่ยของทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสสูงกว่าวัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบเข้มงวดในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 1.79) และในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 1.57)

2.3 วัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบปล่อยปละละเลยต่างกันจะมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างกัน

ผู้วิจัยแบ่งระดับการอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบปล่อยปละละเลยออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ ระดับน้อย ระดับปานกลาง และระดับมาก

ตารางที่ 31 จำนวน ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของวัยรุ่น จำแนกตามการอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบปล่อยปละละเลย

การอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบปล่อยปละละเลย	n	$\bar{X}$	S.D.
ระดับน้อย	225	1.73	0.64
ระดับปานกลาง	39	2.34	0.75
ระดับมาก	22	2.45	0.81

ตารางที่ 32 วิเคราะห์ความแปรปรวนของทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของวัยรุ่น จำแนกตามระดับการอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบปล่อยปละละเลย

		ความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p-value
ทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส	ระหว่างกลุ่ม		12.360	2	6.180	14.195***	.000
	ภายในกลุ่ม		136.263	313	0.435		
รวม			148.623	315			

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตารางที่ 32 แสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบปล่อยปละละเลยต่างกันมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ตารางที่ 33 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ทักษะคิดต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส จำแนกตามระดับการอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบปล่อยปละละเลยของวัยรุ่น เป็นรายคู่

(n=316)

การอบรมเลี้ยงดูเรื่อง เพศแบบ ปล่อยปละละเลย	n	$\bar{X}$	S.D.	การอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบ ปล่อยปละละเลย		
				(1)	(2)	(3)
(1) ระดับน้อย	225	1.73	0.64	-	***	***
(2) ระดับปานกลาง	39	2.34	0.75		-	
(3) ระดับมาก	22	2.45	0.81			-

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตารางที่ 33 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ จำแนกตามระดับการอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบปล่อยปละละเลย พบว่าวัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบปล่อยปละละเลยในระดับน้อย มีทักษะคิดต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างจากวัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบปล่อยปละละเลยในระดับปานกลาง และในระดับมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยที่วัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบปล่อยปละละเลยในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.45) และในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.34) มีค่าเฉลี่ยของทักษะคิดต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสสูงกว่าวัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบปล่อยปละละเลยในระดับน้อย (ค่าเฉลี่ย 1.73)

สมมติฐานที่ 3 วัยรุ่นที่มีการสนับสนุนเรื่องเพศจากเพื่อนต่างกันจะมีทักษะคิดต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างกัน

ผู้วิจัยแบ่งระดับการสนับสนุนเรื่องเพศจากเพื่อนออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ ระดับน้อย ระดับปานกลาง และระดับมาก

ตารางที่ 34 จำนวน ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของวัยรุ่น จำแนกตามการสนับสนุนเรื่องเพศจากเพื่อน

การสนับสนุนเรื่องเพศจากเพื่อน	n	$\bar{X}$	S.D.
ระดับน้อย	235	1.67	0.62
ระดับปานกลาง	66	2.29	0.67
ระดับมาก	15	2.33	0.86

ตารางที่ 35 วิเคราะห์ความแปรปรวนของทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของวัยรุ่น จำแนกตามระดับการสนับสนุนเรื่องเพศจากเพื่อน

(n=316)

	ความแปรปรวน	SS	df	MS	F	P-value
ทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส	ระหว่างกลุ่ม	20.375	2	10.187	24.863***	.000
	ภายในกลุ่ม	128.248	313	0.410		
	รวม	148.623	315			

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตารางที่ 35 แสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นที่ได้รับการสนับสนุนเรื่องเพศจากเพื่อนต่างกันมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ตารางที่ 36 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยทัศนคติ ($\bar{X}$) ต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส จำแนกตามระดับการสนับสนุนเรื่องเพศจากเพื่อนเป็นรายคู่

(n=316)

การสนับสนุนเรื่องเพศจากเพื่อน	n	$\bar{X}$	S.D.	การสนับสนุนเรื่องเพศจากเพื่อน		
				(1)	(2)	(3)
(1) ระดับน้อย	235	1.67	0.62	-	***	***
(2) ระดับปานกลาง	66	2.29	0.67		-	
(3) ระดับมาก	15	2.33	0.86			-

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

จากตารางที่ 36 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ จำแนกตามระดับการสนับสนุนเรื่องเพศจากเพื่อน พบว่าวัยรุ่นที่ได้รับการสนับสนุนเรื่องเพศจากเพื่อนในระดับน้อย มีทัศนคติต่อ

การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างจากวัยรุ่นที่ได้รับการสนับสนุนเรื่องเพศจากเพื่อนในระดับปานกลาง และในระดับมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยที่วัยรุ่นที่ได้รับการสนับสนุนเรื่องเพศจากเพื่อนในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 2.33) และในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.29) มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสดีกว่าวัยรุ่นที่ได้รับการสนับสนุนเรื่องเพศจากเพื่อนในระดับน้อย (ค่าเฉลี่ย 1.67)

สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

ตารางที่ 37 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

ตัวแปรอิสระ	ทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส
ข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล	
เพศ	***
อายุ	*
ชั้นปีที่ศึกษา	**
สถานภาพสมรสของบิดามารดา	×
อาชีพของบิดา	×
อาชีพของมารดา	×
การศึกษาของบิดา	×
การศึกษาของมารดา	×
การอบรมเลี้ยงดู	
แบบประชาธิปไตย	×
แบบเข้มงวด	***
แบบปล่อยปละละเลย	***
การสนับสนุนเรื่องเพศจากเพื่อน	***

หมายเหตุ: * ขอมรับสมมติฐาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
 ** ขอมรับสมมติฐาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
 *** ขอมรับสมมติฐาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001
 × ไม่ขอมรับสมมติฐาน

จากตารางที่ 37 แสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นที่มีเพศ อายุ และชั้นปีที่ศึกษาต่างกันมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 .05 และ .01 ตามลำดับ ส่วนวัยรุ่นที่บิดามารดามีสถานภาพสมรส อาชีพ และระดับการศึกษาต่างกัน มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สำหรับการอบรมเลี้ยงดูพบว่า วัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบเข้มงวด และแบบปล่อยปละละเลยต่างกัน มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 นอกจากนี้ยังพบว่า วัยรุ่นที่ได้รับการสนับสนุนเรื่องเพศจากเพื่อนต่างกันมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001

ข้อวิจารณ์

การศึกษาทัศนคติที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของวัยรุ่น ผู้วิจัยสามารถวิจารณ์ในประเด็นที่สำคัญได้ดังนี้

1. การอบรมเลี้ยงดู

1.1 การอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบประชาธิปไตย

ผลการวิจัยพบว่า วัยรุ่นได้รับการอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบประชาธิปไตยโดยรวมในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 3.10) แสดงให้เห็นว่าพ่อแม่ที่อบรมเลี้ยงดูยังไม่ปล่อยให้วัยรุ่นมีอิสระในการคบเพื่อนต่างเพศมากจนเกินไป จะเห็นได้ว่าประเด็น พ่อแม่อนุญาตให้ฉันไปเที่ยวกลางคืนกับเพื่อนต่างเพศได้แต่ต้องขออนุญาตก่อน อยู่ในระดับน้อย (ค่าเฉลี่ย 1.80) อาจเนื่องจากการอนุญาตให้ไปเที่ยวกับเพื่อนต่างเพศในเวลากลางคืนนั้น พ่อแม่เห็นว่าเป็นเรื่องที่ไม่เหมาะสมทำให้เกิดความเสียหายได้ ส่วนประเด็นพ่อแม่ให้คบเพื่อนต่างเพศอย่างเปิดเผย อยู่ในระดับปานกลางค่อนข้างน้อย (ค่าเฉลี่ย 2.52) เพราะว่าการคบเพื่อนต่างเพศอย่างเปิดเผยนั้น สังคมไทยพ่อแม่ไม่ยอมรับหากมีแฟนในขณะที่กำลังเรียน การมีแฟนในวัยเรียนเป็นผลเสียต่อการเรียน การคบเพื่อนต่างเพศควรอยู่ในสายตาของพ่อแม่ผู้ปกครอง หากมีปัญหาในเรื่องของเพื่อนต่างเพศไม่สามารถพูดคุยปรึกษา กับพ่อแม่ได้ดีเท่าที่ควร แต่อย่างไรก็ตามวัยรุ่นมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากในประเด็น เวลาทำผิดพ่อแม่จะสอนก่อนลงโทษ (ค่าเฉลี่ย 3.81) และเปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็นได้ (ค่าเฉลี่ย 3.72) แสดงว่าพ่อแม่ปฏิบัติต่อบุตรด้วยความยุติธรรม ใช้เหตุผล ยอมรับความสามารถและความคิดเห็นของวัยรุ่น

1.2 การอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบเข้มงวด

ผลการวิจัยพบว่า วัยรุ่นได้รับการอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบเข้มงวดโดยรวมในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.92) แสดงว่าพ่อแม่อบรมเลี้ยงดูโดยกำหนดกฎเกณฑ์ไม่เข้มงวดมากนัก ทำให้วัยรุ่นมีโอกาสเกี่ยวข้องกับสังคมภายนอก เช่น อนุญาตให้ไปเที่ยวกับเพื่อนๆ ได้ในวันหยุด ให้คบเพื่อนต่างเพศได้ แต่จะเห็นได้ว่าเมื่อจะไปไหนก็ต้องขออนุญาตจากพ่อแม่ก่อน พ่อแม่ยังให้โอกาสวัยรุ่นตามสมควร หากจะไปเที่ยวกับเพื่อนต่างเพศต้องอยู่ในสายตา ส่วนประเด็นที่พ่อแม่เข้มงวดมาก ได้แก่ เวลาวัยรุ่นจะไปไหนต้องขออนุญาตจากพ่อแม่ก่อน (ค่าเฉลี่ย 4.36) เนื่องจากพ่อแม่ทุกคนจะเป็นห่วงหากวัยรุ่นไปไหนโดยไม่ได้ออกกล่าว และพ่อแม่ยึดมั่นในขนบธรรมเนียมประเพณีไทย (ค่าเฉลี่ย 3.89) แสดงให้เห็นว่าพ่อแม่ของวัยรุ่นยังยึดมั่นในขนบธรรมเนียมวัฒนธรรมไทยโดยเฉพาะในสังคมต่างจังหวัด

1.3 การอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบปล่อยปละละเลย

ผลการวิจัยพบว่า วัยรุ่นได้รับการอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบปล่อยปละละเลยโดยรวมอยู่ในระดับน้อย (ค่าเฉลี่ย 1.77) แสดงว่าพ่อแม่อบรมเลี้ยงดูโดยเอาใจใส่ ให้ความสำคัญกับวัยรุ่น ให้ความรัก ความอบอุ่น โดยคำนึงถึงความคิดความรู้สึก คอยว่ากล่าวตักเตือนเมื่อกระทำผิด เอาใจใส่ดูแลเรื่องผลการเรียน สนใจต่อพฤติกรรมและการกระทำของวัยรุ่น ให้คำแนะนำช่วยเหลือเท่าที่ควร ให้ความช่วยเหลือไม่ปล่อยปละละเลยความเป็นอยู่ของวัยรุ่น

2. การสนับสนุนเรื่องเพศจากเพื่อน

ผลการวิจัยพบว่า วัยรุ่นได้รับการสนับสนุนเรื่องเพศจากเพื่อนโดยรวมในระดับน้อย (ค่าเฉลี่ย 1.96) แสดงว่าเพื่อนๆ ไม่สนับสนุนในเรื่องเพศ หากมีบ้างก็ในเรื่องการแนะนำให้รู้จักเพื่อนต่างเพศ เนื่องจากเด็กในวัยนี้เป็นวัยที่มีความเจริญทั้งทางร่างกายและจิตใจ พฤติกรรมเริ่มหันไปสนใจคบค้ากลุ่มเพื่อนในวัยเดียวกัน ความสนใจเพศตรงข้ามเป็นธรรมชาติของวัยรุ่น เห็นว่าการคบเพื่อนต่างเพศเป็นเรื่องที่วัยรุ่น โดยทั่วไปกระทำกัน การคบเพื่อนต่างเพศไม่ใช่เรื่องที่เสียหาย

3. ทศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส

ผลการวิจัยพบว่า วัยรุ่นมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสอยู่ในระดับไม่เห็นด้วย (ค่าเฉลี่ย 1.82) แสดงให้เห็นว่า วัยรุ่นไม่เห็นด้วยในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส

โดยวัยรุ่นเห็นว่า ผู้หญิงมีความเสียหายมากกว่าหากมีเพศสัมพันธ์ก่อนที่จะแต่งงาน ควรรักษาความบริสุทธิ์จนกว่าจะได้แต่งงาน ถือว่าพรหมจรรย์ของเพศหญิงก่อนแต่งงานเป็นเรื่องสำคัญ นอกจากนี้ยังเห็นว่า การปฏิบัติตัวเกี่ยวกับเรื่องเพศระหว่างชายหญิงควรทำให้ถูกต้องตามประเพณี ผู้หญิงไม่ควรมีเพศสัมพันธ์กับชายจนกว่าจะได้แต่งงาน หากยินยอมมีเพศสัมพันธ์กับคนรักก่อนแต่งงานถือว่าเป็นการกระทำที่เสียหาย ไม่เหมาะสม เป็นเรื่องน่าอับอาย ทำให้เสียการเรียน อีกทั้งเป็นเรื่องที่ขัดต่อสังคมและวัฒนธรรมของไทย การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสไม่ใช่เป็นการแสดงความรักที่แท้จริง วัยรุ่นจึงมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสในระดับต่ำ

4. ผลจากการทดสอบสมมติฐาน

4.1 วัยรุ่นที่มีเพศต่างกันมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 จะเห็นได้ว่าเพศหญิงมีคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสน้อยกว่าเพศชาย หมายถึง ไม่เห็นด้วยมากกว่าเพศชาย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าเพศหญิงให้ความสำคัญต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส เนื่องจากเพศหญิงเป็นฝ่ายที่เสียหายมากกว่าเพศชาย ประกอบกับสังคมและวัฒนธรรมไทยเป็นตัวกำหนดการแสดงออกทางเพศว่า เพศหญิงต้องรักษานวลสงวนตัว อย่างยิ่งสุกก่อนห้าม อีกทั้งค่านิยมของสังคมไทยนั้น เพศหญิงไม่สมควรที่จะแสดงกิจกรรมทางที่สนใจต่อเพศตรงข้ามจนเกินความเหมาะสม เพศหญิงเห็นว่า การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสเป็นสิ่งที่ไม่ดี จึงทำให้มีค่าคะแนนเฉลี่ยทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสที่ต่ำกว่าเพศชาย ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ นันทนา โรจนวิภาต (2546) ศึกษาทัศนคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐ และเวเว สูดดา เล็กจันทร์ (2551) ที่ศึกษาทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยในเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศต่างกัน มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.2 วัยรุ่นที่มีอายุต่างกันมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยวัยรุ่นที่มีอายุ 16 17 และ 18 ปี มีคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสต่ำกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 15 ปี อาจเนื่องจากกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 16-18 ปี เป็นวัยที่เข้าสู่วัยรุ่นตอนกลาง เป็นวัยที่เจริญเติบโตเข้าสู่ผู้ใหญ่ ทำให้มีวุฒิภาวะมากขึ้น มีความคิดที่จะแยกแยะได้ดีว่า การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสเป็นสิ่งที่ไม่ดี อาจทำให้มีผลเสียต่อการศึกษาล่าเรียนได้ การมีเพศสัมพันธ์ควรให้ถึงวัยอันสมควร ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ นันทนา โรจนวิภาต (2546) ที่ศึกษาทัศนคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของ

นักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐ พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุต่างกันมีทัศนคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสไม่แตกต่างกัน

4.3 วัยรุ่นที่มีชั้นปีที่ศึกษาต่างกันมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยพบว่าวัยรุ่นที่กำลังเรียนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสต่ำกว่าวัยรุ่นที่กำลังเรียนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 หมายถึง ไม่เห็นด้วยต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสมากกว่า อาจเนื่องจากกลุ่มตัวอย่างที่เรียนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีอายุ ความรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศ และวุฒิภาวะเกี่ยวกับวัยรุ่นมากกว่านักเรียนที่เรียนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 ประกอบกับอาจได้รับการสนับสนุนในเรื่องเพศจากเพื่อนน้อยเนื่องจากต้องเตรียมตัวเพื่อเข้าเรียนในระดับมหาวิทยาลัย จึงทำให้มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสไปในทางที่ไม่เห็นด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ ดวงใจ เดชสงเคราะห์ (2548) ที่ศึกษาความคิดเห็นต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาที่มีระดับชั้นปีที่ศึกษาต่างกันความคิดเห็นต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานแตกต่างกัน แต่ไม่สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ แววสุดา เล็กจันทร์ (2551) ที่ศึกษาทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับชั้นปีที่ศึกษาต่างกันมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสไม่แตกต่างกัน

4.4 วัยรุ่นที่สถานภาพสมรสของบิดามารดาต่างกันมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงให้เห็นว่าสถานภาพสมรสของบิดามารดาของวัยรุ่นไม่มีผลต่อทัศนคติในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของวัยรุ่น นั่นคือ ถึงแม้วัยรุ่นจะอาศัยอยู่กับบิดามารดาที่อยู่ร่วมกัน หรือบิดามารดาแยกกันอยู่ หรือเป็นหม้ายก็มีทัศนคติในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสที่ไม่แตกต่างกัน

4.5 วัยรุ่นที่บิดามารดาประกอบอาชีพต่างกัน มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงให้เห็นว่าอาชีพของบิดามารดาไม่มีผลต่อทัศนคติในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของวัยรุ่น กล่าวคือ ไม่ว่าบิดามารดาจะประกอบอาชีพใด วัยรุ่นก็มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสที่ไม่แตกต่างกัน

4.6 วัยรุ่นที่บิดามารดามีการศึกษาต่างกัน มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงให้เห็นว่าการศึกษาของบิดามารดาไม่มีผลต่อทัศนคติ

ในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของวัยรุ่น กล่าวคือ ไม่ว่าบิดามารดาจะมีการศึกษาระดับใด วัยรุ่นก็มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสที่ไม่แตกต่างกัน

4.7 วัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบประชาธิปไตยต่างกัน มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงให้เห็นว่า การอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบประชาธิปไตยไม่มีผลต่อการมีทัศนคติในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของวัยรุ่น ซึ่งเป็นการเลี้ยงดูที่ส่งเสริมให้วัยรุ่นมีอิสระในการตัดสินใจหรือแก้ปัญหาด้วยตนเอง

4.8 วัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบเข้มงวดต่างกัน มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 จะเห็นได้ว่าวัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบเข้มงวดในระดับมาก มีคะแนนเฉลี่ยทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสต่ำกว่าวัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบเข้มงวดในระดับน้อย และวัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบเข้มงวดในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ยทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสต่ำกว่าวัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบเข้มงวดในระดับน้อย หมายถึง การได้รับการอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบเข้มงวดมากทำให้ไม่เห็นด้วยต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส เนื่องจากการอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบเข้มงวดปานกลางถึงเข้มงวดมากนั้น เมื่อวัยรุ่นจะไปเที่ยวที่ไหนก็ต้องขออนุญาตจากพ่อแม่ คอยตักเตือนในการวางตัวในการคบเพื่อนต่างเพศว่า การปฏิบัติตัวเกี่ยวกับเรื่องเพศระหว่างชายหญิงควรทำให้ถูกต้องตามประเพณีหากมีเพศสัมพันธ์กันก่อนแต่งงานเป็นเรื่องที่ไม่เหมาะสม ผู้หญิงจะเป็นฝ่ายเสียหาย อาจทำให้วัยรุ่นมีความตระหนักรู้ในการคบเพื่อนต่างเพศ และมีทัศนคติที่ไม่เห็นด้วยต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสหรือแต่งงาน ดังที่ Bauarind (1967 อ้างใน ธิดารัตน์ เสดตะปุตตะ, 2536: 11) กล่าวว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบนี้เด็กจะถูกควบคุมมาก ทำให้มีโอกาสเกี่ยวข้องกับสังคมภายนอกน้อย พ่อแม่จะเลี้ยงดูแบบบังคับคาดหวังและต้องการให้เด็กเชื่อฟัง โดยไม่ให้ความรักความอบอุ่น เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบนี้จะมีลักษณะเชื่อฟังและไม่ก้าวร้าว

4.9 วัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบปล่อยปละละเลยต่างกัน มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 จะเห็นได้ว่าวัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบปล่อยปละละเลยในระดับน้อย มีคะแนนเฉลี่ยทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสต่ำกว่า วัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบปล่อยปละละเลยในระดับปานกลาง และในระดับมาก เนื่องจากการอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบปล่อยปละละเลยในระดับน้อยนั้น พ่อแม่คอยเอาใจใส่ในการกระทำ อาจว่ากล่าวตักเตือน หรือไม่สนับสนุน หรือไม่ให้ความช่วยเหลือ คาดว่ากล่าวตักเตือนบ้างเมื่อมีการทำผิด จะทำอะไรตามที่วัยรุ่นต้องการ ไม่ได้

ตลอดจนให้คำแนะนำ ปรัชญาในการดูแลตนเองในเรื่องเกี่ยวกับเพศของวัยรุ่น จึงทำให้วัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบปล่อยปละละเลยในระดับน้อยมีคะแนนเฉลี่ยของทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสต่ำกว่า คือ ไม่เห็นด้วยที่จะมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส

4.10 วัยรุ่นที่ได้รับการสนับสนุนเรื่องเพศจากเพื่อนต่างกันมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 จะเห็นได้ว่าวัยรุ่นที่ได้รับการสนับสนุนเรื่องเพศจากเพื่อนในระดับน้อย มีคะแนนเฉลี่ยทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสต่ำกว่า วัยรุ่นที่ได้รับการสนับสนุนเรื่องเพศจากเพื่อนในระดับปานกลาง และในระดับมาก อาจเป็นเพราะเพื่อนมีอิทธิพลต่อวัยรุ่นในวัยนี้ หากเพื่อนแนะนำหรือสนับสนุนในสิ่งที่ดี ย่อมชักชวนกันไปในทางที่ดี ระยะของเด็กรุ่นนี้เป็นระยะที่เพื่อนมีอิทธิพลมากที่สุด เพื่อนจะกำหนดความรู้สึกนึกคิดของวัยรุ่นให้ทำตามความนิยมของหมู่คณะเป็นส่วนใหญ่ โดยไม่คำนึงถึงว่าถูกหรือผิด ดังที่ Reiss (1966, อ้างใน แววสุดา เล็กจันทร์, 2551: 29-30) กล่าวว่าเพื่อนมีอิทธิพลในการกำหนดทัศนคติและพฤติกรรมของวัยรุ่น รวมถึงพฤติกรรมทางเพศด้วยนั้น เพื่อนจึงนับว่าเป็นบุคคลที่มีความสำคัญสำหรับวัยรุ่นที่จะนำค่านิยม บรรทัดฐานรวมถึงพฤติกรรมต่างๆ ทั้งที่เหมาะสมและไม่เหมาะสมมาปฏิบัติตาม เนื่องจากเพื่อนมีสถานภาพที่ใกล้เคียงกับตัวของวัยรุ่นเอง การได้รับอิทธิพลจากเพื่อนถ้าเพื่อนมีการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน บุคคลนั้นก็มีความโน้มที่จะมีการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสสูงตามไปด้วย ดังนั้นเมื่อวัยรุ่นได้รับการสนับสนุนเรื่องเพศจากเพื่อนในระดับน้อยทำให้มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสว่าเป็นเรื่องที่ไม่ควรกระทำ

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของวัยรุ่น มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของวัยรุ่น การอบรมเลี้ยงดู การสนับสนุนเรื่องเพศจากเพื่อน และศึกษาเปรียบเทียบทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของวัยรุ่น จำแนกตามข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล การอบรมเลี้ยงดู และการสนับสนุนเรื่องเพศจากเพื่อน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายชั้นปีที่ 4 ถึงปีที่ 6 ของโรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดชัยภูมิ จำนวน 316 คน ใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานด้วยการทดสอบที (t-test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวน กำหนดนัยสำคัญทางสถิติไว้ที่ระดับ .05

ผลการวิจัยสรุปได้ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล

ผลการวิจัยพบว่า วัยรุ่นส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 88.3 มีอายุเฉลี่ย 16.37 ปี ส่วนชั้นปีที่ศึกษาพบว่า วัยรุ่นกำลังศึกษาในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 ร้อยละ 36.7 รองลงมามัธยมศึกษาปีที่ 5 ร้อยละ 34.2 ส่วนใหญ่บิดามารดามีสถานภาพสมรสอยู่ด้วยกัน ร้อยละ 79.1 ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป ร้อยละ 25.3 รองลงมาอาชีพรับราชการ ร้อยละ 23.1 บิดาสำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษา ร้อยละ 27.5 รองลงมา สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 22.5 ส่วนระดับการศึกษาของมารดาพบว่า สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษา ร้อยละ 33.9 รองลงมาสำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ร้อยละ 21.8

ตอนที่ 2 การอบรมเลี้ยงดู

2.1 การอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบประชาธิปไตย

ผลการวิจัยพบว่า วัยรุ่นส่วนใหญ่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบประชาธิปไตย โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งมีค่าเฉลี่ย 3.10 เมื่อศึกษาเป็นรายข้อพบว่า ข้อคำถามที่มีค่า

คะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อ 5 เวลาฉันทำผิดพ่อแม่จะสอน ก่อนลงโทษ (ค่าเฉลี่ย 3.81) รองลงมา คือ ข้อ 2 พ่อแม่เปิดโอกาสให้ฉันแสดงความคิดเห็น และคำถามที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ข้อ 7 พ่อแม่อนุญาตให้ฉัน ไปเที่ยวกลางคืนกับเพื่อนต่างเพศได้แต่ต้องขออนุญาตก่อน (ค่าเฉลี่ย 1.80)

2.2 การอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบเข้มงวด

ผลการวิจัยพบว่า วัยรุ่นส่วนใหญ่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบเข้มงวดโดยรวมในระดับปานกลาง ซึ่งมีค่าเฉลี่ย 2.92 เมื่อศึกษาเป็นรายข้อพบว่า ข้อคำถามที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อ 14 เวลาที่ฉันไปไหนต้องขออนุญาตจากพ่อแม่ก่อน (ค่าเฉลี่ย 4.36) รองลงมา คือ ข้อ 25 พ่อแม่ยึดมั่นในขนบธรรมเนียมประเพณีไทย (ค่าเฉลี่ย 3.89) และคำถามที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ข้อ 16 ถ้าฉันกลับบ้านไม่ตรงเวลาหลังจากโรงเรียนเลิกฉันจะถูกทำโทษ (ค่าเฉลี่ย 1.93)

2.3 การอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบปล่อยปละละเลย

ผลการวิจัยพบว่า วัยรุ่นส่วนใหญ่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบปล่อยปละละเลยโดยรวมอยู่ในระดับน้อย ซึ่งมีค่าเฉลี่ย 1.77 เมื่อศึกษาเป็นรายข้อพบว่า คำถามที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด ข้อ 26 ฉันทำอะไรก็ได้อย่างที่ต้องการ (ค่าเฉลี่ย 2.54) รองลงมา คือ ข้อ 32 พ่อแม่ให้ฉันดูแลตัวเองในการคบเพื่อนต่างเพศ (ค่าเฉลี่ย 2.53) และคำถามที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ข้อ 31 พ่อแม่ไม่เคยดูผลการเรียนของฉัน (ค่าเฉลี่ย 1.40)

ตอนที่ 3 การสนับสนุนเรื่องเพศจากเพื่อน

ผลการวิจัยพบว่า วัยรุ่นส่วนใหญ่ได้รับการสนับสนุนเรื่องเพศจากเพื่อนโดยรวมอยู่ในระดับน้อย ซึ่งมีค่าเฉลี่ย 1.96 เมื่อศึกษาเป็นรายข้อพบว่า คำถามที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อ 7 เพื่อนๆ เห็นว่าการคบเพื่อนต่างเพศเป็นเรื่องที่วัยรุ่น โดยทั่วไปกระทำ (ค่าเฉลี่ย 2.71) รองลงมา คือ ข้อ 1 เพื่อนแนะนำให้ฉันรู้จักเพื่อนต่างเพศ (ค่าเฉลี่ย 2.66) และคำถามที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อ 3 ฉันและเพื่อนแลกเปลี่ยนหนังสือโป๊ วิซีดีโป๊ (ค่าเฉลี่ย 1.37)

ตอนที่ 4 ทศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส

ผลการวิจัยพบว่า วัยรุ่นส่วนใหญ่มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสโดยรวมในระดับไม่เห็นด้วย ซึ่งมีค่าเฉลี่ย 1.82 เมื่อศึกษาเป็นรายข้อพบว่า คำถามที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำสุด คือ ข้อ 4 ผู้หญิงมีความเสียหายมากกว่าหากมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน (ค่าเฉลี่ย 1.42) รองลงมา คือ

ข้อ 9 หญิงสาวควรรักษาความบริสุทธิ์ไว้จนกว่าจะได้แต่งงาน (ค่าเฉลี่ย 1.49) ข้อ 2 การปฏิบัติตัวเกี่ยวกับเรื่องเพศระหว่างชายหญิงควรทำให้ถูกต้องตามประเพณี (ค่าเฉลี่ย 1.51) และคำถามที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ ข้อ 10 ไม่ใช่เรื่องผิดหากชายหญิงที่เป็นคู่รักกันมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน (ค่าเฉลี่ย 2.55)

ตอนที่ 5 การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 วัยรุ่นที่มีข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคลต่างกันจะมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างกัน

ผลการวิจัยพบว่า วัยรุ่นที่มีเพศต่างกันมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยเพศหญิงมีทัศนคติต่ำกว่าเพศชาย ส่วนวัยรุ่นที่มีอายุต่างกันมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 16 17 และ 18 ปี มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 15 ปี และวัยรุ่นที่ชั้นปีที่ศึกษาต่างกันมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยวัยรุ่นที่กำลังเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างจากวัยรุ่นที่เรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 สำหรับวัยรุ่นที่บิดามารดามีสถานภาพสมรส อาชีพของบิดามารดา และการศึกษาของบิดามารดาต่างกันมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 2 วัยรุ่นที่มีการอบรมเลี้ยงดูต่างกันจะมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างกัน

ผลการวิจัยพบว่า วัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบประชาธิปไตยต่างกัน มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐาน ส่วนวัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบเข้มงวดต่างกันมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยพบว่าวัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบเข้มงวดในระดับน้อย มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างจากวัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบเข้มงวดในระดับมาก และแตกต่างจากวัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบเข้มงวดในระดับปานกลาง

สมมติฐานที่ 3 วัยรุ่นที่มีการสนับสนุนเรื่องเพศจากเพื่อนต่างกันจะมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างกัน

ผลการวิจัยพบว่า วัยรุ่นที่ได้รับการสนับสนุนเรื่องเพศจากเพื่อนต่างกันมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยพบว่าวัยรุ่นที่ได้รับการสนับสนุนเรื่องเพศจากเพื่อนในระดับน้อย มีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสแตกต่างจากวัยรุ่นที่ได้รับการสนับสนุนเรื่องเพศจากเพื่อนในระดับปานกลาง และในระดับมาก

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

จากผลการวิจัยพบว่า วัยรุ่นมีทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสอยู่ในระดับไม่เห็นด้วย โดยเห็นว่าการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสเป็นสิ่งที่ไม่ควรกระทำ แต่ยังมีบางประเด็น เช่น วัยรุ่นมีความคิดเห็นว่าเป็นเรื่องผิดหากชายหญิงที่เป็นคู่รักกันมีเพศสัมพันธ์กันก่อนแต่งงาน หรือความต้องการทางเพศเป็นเรื่องที่ต้องตอบสนองไม่สามารถควบคุมได้ วัยรุ่นเห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง จึงมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. สถาบันการศึกษาควรให้ความสำคัญของการเรียนรู้เกี่ยวกับเรื่องเพศสัมพันธ์ การเรียนรู้เรื่องเพศทำให้นักเรียนมีพัฒนาการไปในทางที่เหมาะสมกับวัย ไม่เห็นการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรเป็นเรื่องปกติ
2. โรงเรียนควรจัดกิจกรรมหรือจัดอบรมสัมมนาให้กับนักเรียนเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียน โดยเฉพาะชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อเปลี่ยนแปลงทัศนคติหรือสร้างทัศนคติในเรื่องเพศอย่างถูกต้อง และควรจัดกิจกรรมด้านคุณธรรม จริยธรรม นุ่งสมาธิ ไหว้พระสวดมนต์ รวมทั้งการออกกำลังกาย เพื่อให้ นักเรียนมีจิตใจสงบ ไม่ฟุ้งซ่าน
3. บิดามารดาควรจะต้องปรับทัศนคติและค่านิยมในเรื่องเพศของตนให้มีทัศนคติที่ดีและถูกต้อง อีกทั้งจะต้องเรียนรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องเพศในด้านต่างๆ เพื่อที่จะได้ถ่ายทอดแนะนำให้บุตรของตนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 ให้มีความรู้และเข้าใจเรื่องเพศที่ถูกต้อง ในขณะที่เดียวกันก็จะเป็นการถ่ายทอดปลูกจิตสำนึกและค่านิยมที่ดีในเรื่องเพศแก่บุตรควบคู่กันไป

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

การศึกษาครั้งนี้ ศึกษาเฉพาะ โรงเรียนมัธยมศึกษาแห่งหนึ่งในจังหวัดชัยภูมิ อาจศึกษาเพิ่มเติมโรงเรียนภายในจังหวัด หรือ โรงเรียนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ขยายไปในภูมิภาคอื่นๆ สถานที่อื่นๆ อายุที่ครอบคลุมขึ้น พื้นที่ที่มากขึ้น

เอกสารและสิ่งอ้างอิง

กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข. 2544. บทบาทหญิงชายกับงานด้านอนามัยการเจริญพันธุ์.

กรุงเทพมหานคร: กองวางแผนครอบครัวและประชากร.

กาญจนา ปฎิยุทธ. 2541. ค่านิยมเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศและอำนาจแห่งตนในการควบคุมทาง

สุขภาพที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการติดเชื้อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์.

วิทยานิพนธ์สังคมศาสตร์การแพทย์และสาธารณสุขมหาบัณฑิต สาขาสังคมศาสตร์

การแพทย์และสาธารณสุข, มหาวิทยาลัยมหิดล.

ขวัญชนก สิริวัฒนกาญจน์. 2541. พฤติกรรมทางเพศและปัจจัยที่สามารถร่วมทำนายนการมี

เพศสัมพันธ์ของเยาวชนหญิงโสด ในสังกัดศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน จังหวัดอุดรธานี.

วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาการเจริญพันธุ์และวางแผนประชากร,

มหาวิทยาลัยมหิดล.

จริยาวัตร คมพักษณ์. 2531. “แรงสนับสนุนทางสังคม: มโนทัศน์และการนำไปใช้.” วารสาร

พยาบาลศาสตร์ ประจำเดือนเมษายน-มิถุนายน 2531.

จิราวรรณ แทนวัฒนกุล. 2544. พฤติกรรมทางเพศวัยรุ่น: กรณีศึกษาวัยรุ่นของมหาวิทยาลัยแห่ง

หนึ่งในภาคอีสาน. รายงานการวิจัย, คณะพยาบาลศาสตร์, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ดวงใจ เดชสงักรัส. 2548. ความคิดเห็นต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของนักศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมวิทยา

ประยุกต์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ดวงหทัย นุ่มนวน. 2546. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในเขต

กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมสงเคราะห์,

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

เทพพนม เมืองแมน และสวิง สุวรรณ. 2540. พฤติกรรมมอค์การ. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์

ไทยวัฒนาพานิช.

ธิดารัตน์ เสดะปุตตะ. 2536. การศึกษาเปรียบเทียบการอบรมเลี้ยงดูกับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของเด็กไทยในเขตเมืองกับนอกเขตเมือง จังหวัดนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

นกร วงศาโรจน์. 2547. ปัจจัยทางสังคมที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนสหศึกษา. การศึกษาค้นคว้าอิสระศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพัฒนาสังคม, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

นงลักษณ์ เอมประดิษฐ์, แสง บุญเฉลิมวิภาส, สมบูรณ์ เกียรตินันท์ และประทีภ ลิขิตเลอสรวง. 2540. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับเพศศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

นันทนา โรจนวิภาต. 2546. ทศนคติต่อพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐ. วิทยานิพนธ์สังคมวิทยามหาบัณฑิต, สาขาสังคมวิทยา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นวม สงวนทรัพย์. 2535. สารัตถจิตวิทยาสังคม. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.

บุญเยี่ยม ตระกูลวงศ์. 2528. "จิตวิทยาสังคมกับการสาธารณสุข." เอกสารการสอน ชุดวิชาสังคมวิทยาการแพทย์ หน่วยที่ 9-15 สาขาวิทยาศาสตร์สุขภาพ. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชวนพิมพ์.

ประไพ เจนดง. 2541. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดู การสนับสนุนทางสังคม การบรรลุลูกตามขั้นพัฒนาการ และพฤติกรรมพลเมืองดี ของวัยเด็กตอนกลางในภาคตะวันออก. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาพัฒนาการ, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

พัชราภรณ์ ศักดิ์สมบูรณ์. 2549. ความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึงที่มีต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขารัฐศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

- พัชรินทร์ เทพสาร. 2546. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผล
เอกลักษณ์แห่งตนและพฤติกรรมการพึ่งตนเองของนักเรียนวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร.
วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาพัฒนาการ, มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- พยอม วงศ์สารศรี. 2531. การบริหารงานบุคคล. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: คณะ
วิทยาศาสตร์, วิทยาลัยครูสวนดุสิต.
- พรเพ็ญ เพชรสุขศิริ. 2537. การสร้างมาตรวัด. กรุงเทพมหานคร: สำนักวิจัย, สถาบันบัณฑิต
พัฒนบริหารศาสตร์.
- พรรณี ภาณุวัฒน์สุข และรัตนา สำโรงทอง. 2542. “พฤติกรรมทางเพศและความคิดเห็นในเรื่อง
ทางเพศของวัยรุ่นในชุมชนคลองเตย.” วารสารโรคเอดส์ 11 (4): 5-6.
- พิมพ์พรรณ ศิลปสุวรรณ. 2536. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นในเขต
กรุงเทพมหานครและปริมณฑล. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาประชากร
ศึกษา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- รติชน พิทยสถ์. 2543. การอบรมเลี้ยงดูเด็กปฐมวัย. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์สุขภาพใจ.
- ระพีพรรณ ภูผกาพันธ์พงษ์. 2540. การยินยอมให้มีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนแต่งงานและปัจจัย
ที่มีอิทธิพลต่อการยินยอมให้มีความสัมพันธ์ทางเพศก่อนแต่งงาน. วิทยานิพนธ์สังคม
วิทยาและมนุษยวิทยามหาบัณฑิต สาขาวิชาสังคมวิทยา, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วรรณวิมล สุรินทร์ศักดิ์. 2546. การมีเพศสัมพันธ์ก่อนการแต่งงานของวัยรุ่น. วิทยานิพนธ์
ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสังคมวิทยา, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- วราภรณ์ ตระกูลสฤยดี. 2543. จิตวิทยาการปรับตัว. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- วรัญญา กุลดิลก. 2541. ทักษะคิดในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนิสิตมหาวิทยาลัยใน
เขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาสังคมวิทยา,
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

- วันทนีย์ วาสิกะสิน. 2526. **ปัญหาพฤติกรรมทางเพศของมนุษย์กับงานสังคมสงเคราะห์.** กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วิเชียร เกตุสิงห์. 2530. **หลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.** กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- วินัดดา ปิยะศิลป์. 2540. **ครอบครัวกับวัยรุ่นในการพัฒนาครอบครัว.** กรุงเทพมหานคร: อัมรินทร์พรินต์ติ้ง.
- วิมาพร มาพบสุข. 2543. **มนุษย์สัมพันธ์.** กรุงเทพมหานคร: บริษัท เอช. เอ็น. กรุ๊ป จำกัด.
- แววสุดา เล็กจันทร์. 2551. **ทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนิสิตนักศึกษา มหาวิทยาลัยในเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพัฒนสังคมศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.**
- ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร. 2545. **จิตวิทยาสังคม: ทฤษฎีและปฏิบัติการ.** กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น.
- ศรีเวื่อน แก้วกั้งवाल. 2540. **จิตวิทยาพัฒนาการชีวิตทุกช่วงวัย (เล่มที่ 2) วัยรุ่น-วัยสูงอายุ.** กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ศุภร เสรีรัตน์. 2540. **พฤติกรรมผู้บริโภค.** กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ดอกหญ้า.
- สมคิด อิศระวัฒน์. 2542. **ลักษณะการอบรมเลี้ยงดูเด็กของคนไทย.** กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยมหิดล.
- สุชา จันทร์เอม. 2520. **จิตวิทยาทั่วไป.** กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- _____. 2527. **จิตวิทยาเด็กเกร.** กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- _____. 2529. **จิตวิทยาวัยรุ่น.** กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.

สุชา จันท์เอม. 2539. จิตวิทยาพัฒนาการ. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.

_____. 2542. จิตวิทยาทั่วไป. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.

สุชาติ ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. 2540. ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ เลียงเชียง.

สุชาติพิย์ แสงวัฒนกุล. 2536. ทศนคติของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงที่มีต่อการปล่อยตัวทางเพศก่อนสมรส. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาประชากรศึกษา, มหาวิทยาลัยมหิดล.

สุพัตรา พันธุ์วร. 2546. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยบางประการกับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการวัดผลการศึกษา, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

สุพัตรา สุภาพ. 2534. สังคมวัฒนธรรมไทย ค่านิยม ครอบครัว ศาสนา ประเพณี. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.

สุพิน เกชาคุปต์. 2530. พฤติกรรมของมนุษย์ในองค์กร. สงขลา: มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.

อนงค์ ชีระพันธุ์, ปณิตดา เผือกพันธ์, และสำเริง จันทรสุวรรณ. 2544. “ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดขอนแก่น.” วารสารคณะมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ 19 (2): 26-34.

Baumrind, D. 1967. **Socialization Practice Associate with Dimensions of Competence in preschool Boys and Girls.** Child Development. อ้างใน ชิดารัตน์ เสดะปุตตะ. 2536. การศึกษาเปรียบเทียบการอบรมเลี้ยงดูกับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของเด็กไทยในเขตเมืองกับ นอกเขตเมืองจังหวัดนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาการศึกษาศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

- Gottlieb, B.H. 1985. "Social Network and Social Support: An Overview of Research, Practice and Policy Implication". **Health Education Quarterly**. อ้างใน นคร วงศาโรจน์. 2547. ปัจจัยทางสังคมที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสหศึกษา. การศึกษาค้นคว้าอิสระศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพัฒนาสังคม, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- House, A. 1981. Social Network and Social Support: Implications for Natural Helper and Communication Level Intervention. **Health Education Quarterly**. อ้างใน นคร วงศาโรจน์. 2547. ปัจจัยทางสังคมที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนสหศึกษา. การศึกษาค้นคว้าอิสระศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพัฒนาสังคม, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- Oskamp, S. 1977. **Attitudes and Opinions**. New Jersey: Prentice-Hall, Inc. อ้างใน นคร วงศาโรจน์. 2547. ปัจจัยทางสังคมที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนสหศึกษา. การศึกษาค้นคว้าอิสระศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพัฒนาสังคม, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- Pender, J.N. 1987. **Health Promotion in Nursing Practice**. 2nd ed. California: Appleton and Lange.
- Reiss, I.L. 1960. **Premarital Sexual Standards in America**. New York: The Free Press of Glencoe. อ้างใน จรุงรัตน์ เทพยา. 2545. ปัจจัยที่ส่งผลให้มีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของนักศึกษาโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน จังหวัดสงขลา. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์ อุดสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษา, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- _____. 1966. **Premarital Sex in Changing Society**. Englewood Cliffs: Robert R-Bell Prentice-Bell Prentice-Hall, Inc. อ้างใน แววสุดา เล็กจันทร์. 2551. ทักษะต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพัฒนสังคมศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

Rokeach, M. 1970. **Beliefs Attitude and Value**. San Funicisco: Jossey-Press Inc. อ้างใน นคร
วงศาโรจน์. 2547. ปัจจัยทางสังคมที่มีผลต่อพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนสหศึกษา. การศึกษาค้นคว้าอิสระศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาพัฒนาสังคม, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

Stewart, G.L. 1989. "Social Support as Coping Assistance." **Journal of Consulting and Clinical
Psychology**. อ้างใน จริยวัตร คมพยัคฆ์. 2531. "แรงสนับสนุนทางสังคม : มโนทัศน์
และการนำไปใช้." วารสารพยาบาลศาสตร์ ประจำเดือนเมษายน-มิถุนายน 2531.

Yamane, T. 1973. **Statistic : An Introduction Analysis**. 3nd ed. Tokyo: Harper International
Edition.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อใช้ในการวิจัย

เรื่อง ทักษะคิดต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของวัยรุ่น กรณีศึกษา : นักเรียน
มัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนแห่งหนึ่งในจังหวัดชัยภูมิ

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องทักษะคิดต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของวัยรุ่น
  2. เนื้อหาของแบบสอบถามแบ่งเป็น 4 ตอน
    - ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล
    - ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดู
    - ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการสนับสนุนเรื่องเพศจากเพื่อน
    - ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับทักษะคิดต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของวัยรุ่น
  3. ข้อมูลที่ได้รับจากการตอบแบบสอบถามจะไม่นำไปอ้างระบุถึงตัวบุคคลไม่ว่ากรณีใดๆ และนำไปใช้เพื่อการวิจัยเท่านั้น
  4. ในการตอบแบบสอบถามขอให้นักเรียนอ่านทำความเข้าใจคำชี้แจงข้อคำถามในแต่ละส่วนอย่างละเอียดแล้วตอบในสิ่งที่จริงและตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนมากที่สุด
- ผู้วิจัยขอขอบคุณที่นักเรียนได้กรุณาใช้เวลาตอบแบบสอบถามนี้เป็นอย่างดี

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง ทศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรสของวัยรุ่น

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ลงในหน้าข้อความหรือเติมคำในช่องว่างที่เป็นจริงเกี่ยวกับตัวนักเรียน กรุณาตอบทุกข้อ

1. เพศ

1. ชาย

2. หญิง

2. อายุ.....ปี.....เดือน

3. ชั้นปีที่ศึกษา.....

4. สถานภาพการสมรสของพ่อแม่ของนักเรียน

1. อยู่ด้วยกัน

2. แยกกันอยู่ แต่ไม่ได้หย่าร้าง

3. หม้าย

4. เสียชีวิต

5. พ่อของนักเรียนประกอบอาชีพ

1. รับราชการ

2. พนักงานรัฐวิสาหกิจ

3. พนักงานเอกชน

4. ธุรกิจส่วนตัว

5. เกษตรกรรม

6. ไม่ได้ประกอบอาชีพ

7. รับจ้างทั่วไป

8. อื่นๆ (ระบุ).....

6. แม่ของนักเรียนประกอบอาชีพ

☐ 1. รับราชการ	☐ 2. พนักงานรัฐวิสาหกิจ
☐ 3. พนักงานเอกชน	☐ 4. ธุรกิจส่วนตัว
☐ 5. เกษตรกรรม	☐ 6. ไม่ได้ประกอบอาชีพ
☐ 7. รับจ้างทั่วไป	☐ 8. อื่นๆ (ระบุ).....

7. พ่อของนักเรียนจบการศึกษาระดับ

☐ 1. ประถมศึกษา	☐ 2. มัธยมศึกษาตอนต้น
☐ 3. มัธยมศึกษาตอนปลาย	☐ 4. ปวช.
☐ 5. ปวส.	☐ 6.ปริญญาตรี
☐ 7. สูงกว่าปริญญาตรี	☐ 8. อื่นๆ (ระบุ).....

8. แม่ของนักเรียนจบการศึกษาระดับ

☐ 1. ประถมศึกษา	☐ 2. มัธยมศึกษาตอนต้น
☐ 3. มัธยมศึกษาตอนปลาย	☐ 4. ปวช.
☐ 5. ปวส.	☐ 6.ปริญญาตรี
☐ 7. สูงกว่าปริญญาตรี	☐ 8. อื่นๆ (ระบุ).....

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการอบรมเลี้ยงดู

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนมากที่สุดเพียงข้อเดียว

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	ไม่เห็นด้วย
การอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบประชาธิปไตย					
1. พ่อแม่รับฟังความคิดเห็นของฉันในเรื่องเพศ					
2. พ่อแม่เปิดโอกาสให้ฉันแสดงความคิดเห็น					
3. พ่อแม่สนใจความต้องการของฉัน					
4. หากฉันทำผิดพ่อแม่จะถามเหตุผลก่อนที่จะลงโทษ					
5. เวลาฉันทำผิดพ่อแม่จะสอนก่อนลงโทษ					
6. พ่อแม่ให้ฉันตัดสินใจเลือกคบเพื่อนต่างเพศได้เอง					
7. พ่อแม่อนุญาตให้ฉันไปเที่ยวกลางคืนกับเพื่อนต่างเพศได้แต่ต้องขออนุญาตก่อน					
8. พ่อแม่ให้ฉันคบเพื่อนต่างเพศอย่างเปิดเผย					
9. พ่อแม่จะไม่ว่าหากฉันมีแฟน					
10. พ่อแม่ให้อิสระในการคบเพื่อนต่างเพศ					
11. พ่อแม่อธิบายเรื่องความแตกต่างของหญิงชายให้ฟัง					
12. ถ้ามีปัญหาเรื่องเพื่อนต่างเพศฉันสามารถพูดคุยปรึกษาพ่อแม่ได้					

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	ไม่เห็นด้วย
การอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบเข้มงวด					
13. เมื่อนั้นทำผิดเกี่ยวกับการคบเพื่อนต่างเพศ พ่อแม่จะลงโทษโดยไม่มีการยกเว้น					
14. เวลาที่ฉันจะไปไหนต้องขออนุญาตจาก พ่อแม่ก่อน					
15. พ่อแม่ไม่อนุญาตให้ฉันไปเที่ยวกับ เพื่อนๆ ในวันหยุด					
16. ถ้าฉันกลับบ้านไม่ตรงเวลาหลังจาก โรงเรียนเลิกฉันจะถูกทำโทษ					
17. พ่อแม่กำหนดกฎระเบียบทุกอย่าง ให้กับฉัน ถ้าฉันไม่ทำตามจะถูกลงโทษ					
18. พ่อแม่ไม่อนุญาตให้ฉันคบเพื่อนต่างเพศ					
19. พ่อแม่จะตำหนิเมื่อมีเพื่อนต่างเพศมาหา ที่บ้าน					
20. พ่อแม่จะคอยตักเตือนในการวางตัวกับ เพื่อนต่างเพศ					
21. พ่อแม่จะเข้มงวดเกี่ยวกับการคบเพื่อน ต่างเพศ					
22. พ่อแม่ต้องการรู้ทุกเรื่องเกี่ยวกับเรื่อง เพื่อนต่างเพศของฉัน					
23. หากฉันไปเที่ยวกับเพื่อนต่างเพศต้องอยู่ใน สายตาของพ่อแม่					
24. พ่อแม่ไม่พอใจหากฉันมีแฟน					
25. พ่อแม่ยึดมั่นในขนบธรรมเนียม ประเพณีไทย					

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	ไม่เห็นด้วย
การอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบปล่อยปละละเลย					
26. ฉันทำอะไรก็ได้อย่างที่ต้องการ					
27. พ่อแม่ไม่ว่ากล่าวหากฉันใส่ประโปรงสั้นๆ หรืออาจไปบ๊อง					
28. ฉันไปเที่ยวโดยไม่ต้องขออนุญาต					
29. ฉันจะกลับบ้านตอนไหนก็ได้					
30. ฉันทำผิดพ่อแม่ไม่ดุว่ากล่าว					
31. พ่อแม่ไม่เคยดูผลการเรียนของฉัน					
32. พ่อแม่ให้ฉันดูแลตัวเองในการคบเพื่อนต่างเพศ					
33. พ่อแม่ไม่เคยรู้ว่าฉันไปเที่ยวกับเพื่อนต่างเพศ					
34. พ่อแม่ไม่สนใจว่าฉันจะคบกับใคร					
35. พ่อแม่ไม่เคยตักเตือนฉันในเรื่องการคบเพื่อนต่างเพศ					

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับการสนับสนุนเรื่องเพศจากเพื่อน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนมากที่สุดเพียงข้อเดียว

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	ไม่เห็นด้วย
1. เพื่อนแนะนำให้ฉันรู้จักกับเพื่อนต่างเพศ					
2. ฉันดูหนังสือไปกับเพื่อน					
3. ฉันและเพื่อนแลกเปลี่ยนหนังสือไปรษณีย์					
4. ฉันและเพื่อนไปเที่ยวกลางคืนกับเพื่อนต่างเพศ					
5. ฉันมีเพื่อนสนิทที่ยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน					
6. ฉันและเพื่อนๆ คุยเรื่องการมีเพศสัมพันธ์					
7. เพื่อนๆ เห็นว่าการคบเพื่อนต่างเพศเป็นเรื่องที่วัยรุ่นโดยทั่วไปกระทำ					
8. เพื่อนของฉันส่วนใหญ่คิดว่าการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานเป็นเรื่องธรรมดา					
9. ฉันและเพื่อนคบเพื่อนต่างเพศตามแฟชั่น					
10. ฉันและเพื่อนเห็นตรงกันว่า การคบเพื่อนต่างเพศไม่ใช่เรื่องเสียหาย					

ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนมากที่สุดเพียงข้อเดียว

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	ไม่เห็นด้วย
1. ฉันคิดว่าพรหมจรรย์ของเพศหญิงก่อนการแต่งงานเป็นเรื่องสำคัญ					
2. การปฏิบัติตัวเกี่ยวกับเรื่องเพศระหว่างชายหญิงควรทำให้ถูกต้องตามประเพณี					
3. ผู้หญิงที่ยินยอมมีเพศสัมพันธ์กับคนรักก่อนแต่งงานถือว่าเป็นการกระทำที่ไม่เหมาะสม					
4. ผู้หญิงจะเป็นฝ่ายเสียหายมากกว่าหากมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน					
5. การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานเป็นเรื่องที่น่าอับอาย					
6. การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานเป็นเรื่องที่ไม่ควรปฏิบัติ					
7. การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานทำให้เสียการเรียน					
8. ผู้หญิงไม่ควรมีเพศสัมพันธ์กับชายจนกว่าจะได้แต่งงาน					
9. หญิงสาวควรรักษาความบริสุทธิ์ไว้จนกว่าจะได้แต่งงาน					
10. ไม่ใช่เรื่องผิดหากชายหญิงที่เป็นคู่รักกันมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน					

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	ไม่เห็นด้วย
11. การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานเป็นเรื่องที่ขัดต่อสังคมและวัฒนธรรมของไทย					
12. หากเลือกได้ฉันอยากแต่งงานกับคนที่ไม่เคยมีเพศสัมพันธ์มาก่อน					
13. การคบเพื่อนต่างเพศแล้วมีเพศสัมพันธ์ไม่ใช่เรื่องเสียหาย					
14. การมีเพศสัมพันธ์กับคนรักเป็นการแสดงถึงความรักที่แท้จริง					
15. ความต้องการทางเพศเป็นเรื่องที่ต้องตอบสนองไม่สามารถควบคุมได้					

ขอขอบคุณผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่าน

ภาคผนวก ข
ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ตารางผนวกที่ 1 ค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบประชาธิปไตย

Item-Total Statistics				
	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
D1	37.7000	82.2862	.4874	.8913
D2	37.5000	83.2931	.4650	.8922
D3	37.5000	84.1897	.5237	.8899
D4	37.4333	81.0126	.6560	.8840
D5	37.1333	84.1195	.4913	.8910
D6	37.5333	76.742	.7131	.8796
D7	38.8333	80.4195	.4326	.8967
D8	37.9667	71.9644	.8065	.8732
D9	38.4667	71.6368	.7780	.8751
D10	38.0667	71.9264	.8229	.8722
D11	37.6333	86.9299	.3333	.8971
D12	37.8000	75.2000	.7424	.8777

Reliability Statistics   N of Cases = 30   N of Items = 12

Cronbach's Alpha = 0.8941

ตารางผนวกที่ 2 ค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบเข้มงวด

Item-Total Statistics				
	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
In13	34.4333	89.0816	.4741	.8398
In14	32.7667	95.1506	.4056	.8442
In15	34.4000	90.8000	.4264	.8427
In16	34.8667	88.3264	.4328	.8434
In17	35.1333	96.1195	.3009	.8487
In18	35.4000	92.1103	.3691	.8462

ตารางผนวกที่ 2 (ต่อ)

Item-Total Statistics				
	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
In19	34.9000	83.8862	.5986	.8310
In20	33.5667	88.8747	.4888	.8388
In21	34.0000	80.6897	.7148	.8217
In22	34.0000	86.6621	.6132	.8308
In23	34.0333	88.7920	.4967	.8383
In24	34.4667	79.8437	.6811	.8241
In25	33.2333	90.5299	.5048	.8381

Reliability Statistics   N of Cases = 30   N of Items = 13

Cronbach's Alpha = 0.8485

ตารางผนวกที่ 3 ค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถามการอบรมเลี้ยงดูเรื่องเพศแบบปล่อยปละละเลย

Item-Total Statistics				
	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
Ne26	15.4667	43.1540	.4262	.8418
Ne27	16.3333	41.9540	.5557	.8272
Ne28	16.4000	41.7655	.6628	.8172
Ne29	16.1000	42.6448	.6307	.8207
Ne30	16.4000	40.5931	.7069	.8121
Ne31	16.7667	45.9782	.5434	.8310
Ne32	15.5333	43.7057	.4429	.8384
Ne33	16.4000	43.1448	.5565	.8270
Ne34	16.4333	45.0816	.3954	.8417
Ne35	16.4667	43.6368	.5575	.8272

Reliability Statistics   N of Cases = 30   N of Items = 10

Cronbach's Alpha = 0.8431

ตารางผนวกที่ 4 ค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถามการสนับสนุนเรื่องเพศจากเพื่อน

Item-Total Statistics				
	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
S1	17.7333	62.8920	.6941	.9035
S2	18.8000	62.1655	.6653	.9051
S3	18.8333	62.0057	.7393	.9009
S4	18.8333	62.3506	.7174	.9021
S5	18.5667	61.2195	.6767	.9045
S6	18.3667	61.7575	.7468	.9004
S7	18.0333	65.0678	.5697	.9102
S8	18.3000	57.7345	.8367	.8939
S9	18.6333	64.2402	.5646	.9108
S10	17.8000	62.5103	.6087	.9087
Reliability Statistics	N of Cases = 30		N of Items = 10	
Cronbach's Alpha = 0.9129				

ตารางผนวกที่ 5 ค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถามทัศนคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนการสมรส

Item-Total Statistics				
	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
Att1	56.8000	160.0966	.5820	.9341
Att2	56.4667	158.7402	.7548	.9307
Att3	56.9333	149.2368	.8538	.9268
Att4	56.4667	160.1885	.6617	.9325
Att5	57.1667	150.0057	.8181	.9278
Att6	56.8333	149.4540	.8372	.9272
Att7	56.7667	157.9092	.5697	.9347
Att8	56.8667	147.7057	.9077	.9252

ตารางผนวกที่ 5 (ต่อ)

Item-Total Statistics

	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
Att9	56.6333	151.2057	.8161	.9280
Att10	57.0000	157.1724	.5710	.9348
Att11	56.6000	159.9034	.6614	.9324
Att12	56.5000	168.8103	.3042	.9398
Att13	57.0667	153.5816	.6215	.9337
Att14	57.2333	155.3575	.5766	.9350
Att15	57.2667	149.3057	.7069	.9313

Reliability Statistics   N of Cases = 30   N of Items = 15

Cronbach's Alpha = 0.9360

ประวัติการศึกษา และการทำงาน

ชื่อ-นามสกุล	นางสาวสุรีย์พร เฉลียวจิตติกุล
วัน เดือน ปี ที่เกิด	วันที่ 5 เดือน เมษายน พ.ศ. 2522
สถานที่เกิด	จังหวัดภูเก็ต
ประวัติการศึกษา	คหกรรมศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลกรุงเทพ
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	ธุรกิจส่วนตัว
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	52/356 ถนนโนนไฮ-เมืองเก่า ตำบลในเมือง อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ